

**GÖRÖGKATOLIKUS
SZERTARTÁSI ÚTMUTATÓ
MELLÉKLETE**

**A SZENT SZOLGÁLATOK VÉGZÉSÉHEZ
a 2019/2020.
egyházi évre**

**A GÖRÖGKATOLIKUS METROPÓLIA
EPARCHIÁI
RÉSZÉRE**

Kiadja a Görögkatolikus Metropólia
Debrecen
2019

BEVEZETŐ

Jelen Melléklet kiegészítésül szolgál az „Görögkatolikus Szertartási Útmutató a szent szolgálatok végzéséhez” – című kiadvány helyes használatához, mivel ez közli részletesen a kiemelt napok azon liturgikus szövegeit, amelyek nem találhatók meg az Énekeskönyvünkben, de az ez évi nyilvános szolgálatok végzéséhez mégis szükségesek. Ez különösen is fontos akkor, amikor a vasárnap egybeesik egy állandó dátumú emléknappal. Ezekben az esetekben a szövegek használatánál figyelembe kell venni a többi vásár- vagy ünnepnapra tipikus előírást, és értelemszerűen az adott naphoz kell beilleszteni az alábbiakban található liturgikus szövegeket.

A kiadványban található szent szövegeket minden nap esetében új oldalon hoztuk, hogy könnyebben fénymásolhatók legyenek a híveknek kiosztandó imádságok.

SZEPTEMBER 1.

Pünkösd u. 12. vasárnap – Az egyházi év kezdete (Indiktion) – Oszlopos Simeon szentéletű atya – 3. hang – (A teremtett világ védelmének napja)

AZ ELŐESTI ALKONYATI ZSOLOZSMÁN

Az újév énekversei. 1. hang. Minta: A mennyei rendeknek öröme...

Krisztus saját szavú, isteni tanítását * imádságul megtanulván, * kiáltsuk mindennap a Teremtőnek: * Mi Atyánk, aki a mennyekben laksz, * elnézvén a mi vétkeinket, * add meg nekünk a mindennapi kenyeret!

Aki egykor a Sínai hegyen a kőtáblákat megírtad, * most testileg Názáret városában * a próféta írását vetted át felolvasásra, Krisztus Istenünk, * és fölnyitván azt, te magad tanítottad meg a népet, * hogy a Szentírás benned beteljesedett.

Mint hajdan azoknak a zsidóknak a holttestét, * akik néked, a mindenség Istenének valóban nem hódoltak meg, * méltán szórtad szét a pusztában, * szórd szét most is a gonosztevők csontjait * és a hitetlen Hágár-ivadékokat az alvilágban, * a zsoltár szerint Krisztusom!

A szentéletűnek. 5. hang. Mintadallam.

Szentéletű atya! * Jó lépcsőre találtál, * s azon a magasba emelkedtél, * mint Illés a tüzes szekéren. * De ő a fölmenetelre másoknak nem nyújtott módot, * a te oszlopod pedig halálod után is megvan. * Szentéletű Simeon, * mennyei ember, földi angyal, * a földkerekségnek ki nem alvó fénye, * könyörögj a mi lelkünk üdvösségéért!

Szentéletű atya! * Ha a te oszlopod megszólalhatna, * szüntelenül hirdetné önsanyargatásaidat, * gyötrelmeidet és sóhajaidat, * melyeket magán hordozott, * ha ugyan elbírtá, * mint valami könnyeiddel öntözött, terebélyes fa. * Álmélkodtak az angyalok, * megcsodálták az emberek, * félelemmel nézték a démonok a te állhatatosságodat, * szentéletű Simeon, * könyörögj a mi lelkünk üdvösségéért!

Szentéletű atya! * Uralkodódat követted, * és a Szentlélek segítségével oszlopra emelkedtél, * miként ő a keresztre. * Ő mindnyájunk adóslevelét megsemmisítette, * te pedig megszüntetted a szenvedélyek lázadását. * Ő olyan volt, mint az áldozati bárány, * te mint az áldozatra vitt jószág. * Ő a kereszten függött, * te pedig az oszlopon álltál. * Jámboréletű Simeon, * könyörögj a mi lelkünk üdvösségéért!

Dicsőség... 6. hang

Ereklyéid kegyhelyén isteni kegyelem áradt, Szent Simeon, * ezért mi is a te csodáid kenetének illata után megyünk, * hogy gyógyulást nyerjünk betegségeinkre. * De te is könyörögj Krisztushoz, szentéletű atya, * a mi lelkünkért!

Előverses sztihirák

Dicsőség... 5. hang

Szentéletű atya! * Jó lépcsőre találtál, * s azon a magasba emelkedtél, * mint Illés a tüzes szekéren. * De ő a fölmenetelre másoknak nem nyújtott módot, * a te oszlopod pedig halálod után is megvan. * Szentéletű Simeon, * mennyei ember, földi angyal, * a földkerekségnek ki nem alvó fénye, * könyörögj a mi lelkünk üdvösségéért!

Most és... 5. hang

Te, ki örök Király vagy, * és az örökkévalóság végtelenségéig megmaradsz, * fogadd el az üdvösségért esdő bűnösök imádságait, * ajándékozz, Emberszerető, kedvező időjárást, * és adj földjeinknek bő termést, * légy harcostársa az igazhitű (vezetők)nek az istentelen barbárok ellen, * mint voltál egykor Dávidnak, Üdvözítőnk, * mikor sátraidba hatoltak és szent helyedet megfertőztették. * Ajándékozz most is győzelmet, Krisztus Istenünk, * az Istenszülő imái által, * mert te vagy az igazhitűek * győzelme és dicsekvése.

Tropár a szentéletűé, 1. hang

A vezeklő élet oszlopa lettél, szentéletű, * az ősatyákat törekedvén utánozni: * Jóbot a szenvedésben, Józsefet a kísértésben, * s bár testben éltél, a testnélküliek életét követted, * szentéletű Simeon atyánk, * imádkozzál Krisztus Istenünkhöz, * hogy üdvözítse a mi lelkünket!

Tropár az újesztendőé, 2. hang

Minden teremtménynek Alkotója, * aki az időt és korszakokat hatalmaddal szabta meg, * áldd meg, Urunk, jóságod esztendejének koszorúját, * és az Istenszülő közbenjárására * őrizd meg békességben vezetőinket és a te népedet, * és üdvözíts minket!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

Sokirgalmú után:

Magasztalunk téged, * életadó Krisztus, * és tiszteljük a te áldásodat, * mely (ma) jóságod folytán * az esztendő koszorújára száll.

Versek:

1. Téged illet a dicséret Isten Sionban, és neked teljesítik a fogadást Jeruzsálemben.
2. Eltelünk házad javaival, szent a te templomod, csodálatos az igazságban.
3. Hallgass meg minket szabadító Istenünk, te reménye a föld minden határának!
4. Megáldod kegyességeddel az esztendő koszorúját, és mezeid megtelnek bőséggel.

A III. óda után:

Konták az újesztendőé, 3. hang

Ki a mindenséget kimondhatatlan bölcsességgel teremtetted, * és megszabtad az időket a te hatalmaddal, * ajándékozz győzelmet Krisztust szerető népednek. * Áldd meg az év jövetelét és múlását, * és irányítsd cselekedeteinket isteni akaratom szerint!

Konták a szentéletűé, 2. hang. *Mintadallam.*

A magasságbeli dolgokat kerested, * de az alant levőkkel is kapcsolatot tartottál, * s oszlopodat tüzes szekérré titted, * azért angyalok beszélgetőtársává lettél, szentéletű, * velük együtt szüntelenül imádkozván Krisztus Istenünkhöz mindnyájunkért.

Ikosz:

Melyik emberi nyelv alkalmas arra, hogy Simeon feddhetetlen életét méltóképpen dicsőítse? Istentől nyert bölcsességgel egyaránt magasztalnom kell hős bajvívódat és küzdelmét, hiszen ő a földön Isten segítségével világító fáklyaként tűnt föl minden embernek, és erejével nagyszerűen tündöklött az angyalok kara előtt. Önmegtagadással

életszentségre jutott, az angyalokkal együtt Krisztusnak állandóan himnuszt zeng, és mindnyájunkért szüntelenül esedezik.

A szentéletű leülője:

8. hang. Minta: A Bölcsességet és Igét...

Hittől eltelve szerfölött buzgólkodtál, bölcs atya, * és minden mulandót megvetettél, * a Szentlélek segítségével Krisztust követted, * testedet önmegtagadásokkal sanyargattad, * a mennyei dicsőséget tartva mindig szemed előtt, szentéletű. * Reá is találtál az égbe vezető útra, * buzgóságodnak megfelelően az oszlop lépcsőjére, Szent Simeon. * Esedezél Krisztus Istenhez, * hogy adjon bűnbocsánatot nekünk, * kik híven ünnepeljük a te szent emlékedet! (2-szer)

Dicsőség. Most és... Az újévé. 4. hang. Minta: Elcsodálkozott József...

Mindnyájunk Uralkodója * és a javak osztogatója, * leborulunk előtted buzgón kiáltván: * a te könyörületedhez folyamodunk, Üdvözítőnk, * Szülődnek és összes buzgó tisztelőidnek imádságaiért, * add meg, hogy ezt az évet tetszésedre tölthessük, * és méltass arra minket, kettős természeted tisztelőit, * hogy téged hittel dicsőítsünk!

Fényének:

A szentéletűé, 2. hang. Minta: Menjünk fel a tanítványokkal...

Fáklya gyanánt világoskodva, tündöklő életed csodáid fénysugarával megvilágosított mindent a nap alatt, ó szentéletű atya, mert az oszlop révén, mint valami létrán, Istenhez emelkedtél, hol valóban minden kívánság netovábbja is beteljesül, boldog Simeon. Könyörödj érettünk tisztelőidért!

Az újévnek, Ugyanarra.

Istenek Istene és Ura, három személyű, megközelíthetetlen, örökkévaló, teremtetlen Természet, a mindenség mindenható Teremtője, mindnyájan eléd borulunk és hozzád esedezünk. Áldd meg, Jóságos, ezt az esztendő, őrizd meg békességben [vezetőinket és] egész népedet, Könyörületes!

Dicséreti sztichirák

Az újévnek, 3. hang

Elővers: Téged illet a dicséret, Isten, a Sion-hegyen, neked teljesítik a fogadalmat Jeruzsálemben.

Atyának örökkévaló Igéje, * ki Isten alakjában élsz, * és a természetet a semmiből létrehozta, * s az időt és éveket hatalmad alá rendelted, * áldd meg jószággal az esztendő koszorúját, * ajándékozz Egyháznak békességet, * a hithű vezetőknek győzelmet, * a földnek bő termést, * nekünk pedig nagy irgalmat!

4. hang

Elővers: Hadd teljünk el házad javaival! Szent a te templomod, csodálatos az igazságban.

Királyságod, Krisztus Istenünk, * örök időkre szóló Ország, * s uralmad nemzedékről nemzedékre tart, * mert te mindent bölcsen alkottál, * időt és éveket rendelve számunkra. * Hálát adva tehát mindezekért, kiáltjuk: * Áldd meg kegyességeddel az esztendő koszorúját, * és méltass minket, hogy elítéltetés nélkül zengjük neked: * Urunk, dicsőség néked!

Elővers: *Megáldod jóságoddal az esztendő koszorúját.*

A te ösvényeid, Urunk, * nagy és csodás ösvények, * magasztaljuk azért gondviselésed erejét, * mert mint világosságtól való világosság * jöttél e nyomorult világba, * és az ősi Ádám első átkát megszüntetted, * amint neked tetszett, ó Ige! * Számunkra pedig időt és esztendőket rendeltél, * hogy a te mindenre kész jóságodat dicsőítsük. * Urunk, dicsőség néked!

A szentéletűé, 2. hang

Elővers: *Csodálatos az Isten, Izrael Istene az ő szentjeiben.*

Jó gyökérről jó gyümölcs sarjadzott, * a zsenge kortól fogva szent Simeon, * ki inkább kegyelemmel táplálkozott, mintsem tejjel, * magas sziklára helyezte testét, * de még jobban Istenhez emelte lelkét, * és erényeivel magasságbeli hajlékot épített, * a magasságban együtt járt a szent égi erőkkel, * és Krisztusnak, a mi lelkünk Istenének és Üdvözítőjének lakhelye lett.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár az újesztendőé, 2. hang

Minden teremtménynek Alkotója, * aki az időt és korszakokat hatalmaddal szabta meg, * áldd meg, Urunk, jóságod esztendejének koszorúját, * és az Istenszüülő közbenjárására * őrizd meg békességben vezetőinket és a te népedet, * és üdvözíts minket!

Tropár a szentéletűé, 1. hang

A vezeklő élet oszlopa lettél, szentéletű, * az ősatyákat törekedvén utánozni: * Jóbot a szenvedésben, Józsefet a kísértésben, * s bár testben éltél, a testnélküliek életét követted, * szentéletű Simeon atyánk, * imádkozzál Krisztus Istenünkhöz, * hogy üdvözítse a mi lelkünket!

Konták a szentéletűé, 2. hang. *Mintadallam.*

A magasságbeli dolgokat kerested, * de az alatt levőkkel is kapcsolatot tartottál, * s oszlopodat tüzes szekérré tetted, * azért angyalok beszélgetőtársává lettél, szentéletű, * velük együtt szüntelenül imádkozván Krisztus Istenünkhöz mindnyájunkért.

Konták az újesztendőé, 3. hang

Ki a mindenséget kimondhatatlan bölcsességgel teremtetted, * és megszabta az időket a te hatalmaddal, * ajándékozz győzelmet Krisztust szerető népednek. * Áldd meg az év jövetelét és múlását, * és irányítsd cselekedeteinket isteni akaratod szerint!

Prokimen az újévnek. 4. hang

Nagy a mi Urunk, nagy az ő ereje, és bölcsességének nincsen száma.

Vers: Dicsérjétek az Urat, mert jó dicsérni őt.

Alleluja. 3. hang

Téged illet Isten, a dicséret Sionban, és neked teljesítik a fogadást Jeruzsálemben.

SZEPTEMBER 13.

A mi Urunk Jézus Krisztus Föltámadása templomának fölszentelési évfordulója
Az életadó Szent Kereszt felmagasztalásának előünnepe

A SZENT LITURGIÁN

Tropár a templomszentelésé, 4. hang

Mint a magasságos ég fönségét, * mutasd meg, Urunk, dicsőséged idelent lévő hajlékának ékességét is, * és erősítsd meg azt mindörökre! * Fogadd el benne folytonosan eléd terjesztendő kérelmeinket, * az Istenszülő imái által, * mindnyájunk Élete és Föltámadása!

Tropár az előünnepé, 2. hang

Kegyességed életadó keresztjét, * melyet nekünk, méltatlanoknak ajándékoztál, * közbenjárónknak ajánljuk nálad, Urunk, * tartsd meg békében vezetőinket és népedet, * mely az Istenszülő imái által békét kér tőled, * ó egyetlen Emberszerető!

Dicsőség... konták a templomszentelésé, 4. hang

Mint a tündöklő égboltozat, * olyannak bizonyult a te egyházad, * mely megvilágosítja a híveket. * Benne állva énekeljük: * erősítsd meg, Urunk, e hajlékot!

Most és... konták az előünnepé, 8. hang

Ma a föld mélyéből napfényre került a Kereszt, * és főpapi karok a templomban tisztelettel fölemelik, * a földkerekség félelemmel és hódolattal csókolja; * üdvözíts, Urunk, általa!

Prokimen, 4. hang

A te házaodat szentség illeti, Uram, végtelen időkre.

Vers: Az Úr országol, ékességbe öltözött, erősségbe öltözött az Úr, és felövezte magát.

(92. zsoltár)

Alleluja, 1. hang

Vers: Háza alapjai a szent hegyeken állnak: szereti az Úr Sion kapuit.

Vers: Dicső dolgok hangzottak el rólad, Isten városa.

(86. zsoltár)

Áldozási vers:

Uram, szeretem a te házaod ékességét és a te dicsőséged lakhelyét. Alleluja!

SZEPTEMBER 23.
Keresztelő János próféta fogantatása

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Uram, teh. u. 6 szt.: Keresztelő János pr. fogantatása, D. pr., M. az ennek megf. (6.) hangú nagy dogmatikon.

4. hang. Minta: Minekelőtte felülről...

Áldozatot mutatott be Szent Zakariás, * Isten templomának bensejében szolgált, * a nép kérését tolmácsolta a jótevő és nagyirgalmú Úrnak, * és szent angyalt látott, aki így szólt hozzá: * Meghallgatást nyert könyörgésed és imád, * bízzál, öreg, és ne hitetlenkedj! * Fiad lesz a szent Előhírnök, * az asszonyok szülötteit túlszárnyalja, * Illés erejével Krisztus előtt fog járni. (2-szer)

Furcsának tűnik föl előttem alakod és megjelenésed, * hihetetlennek tűnik nékem beszéded és kijelentésed! * – így felelt Zakariás. * – Én azért jöttem, hogy népemnek üdvöt kérjek, * és nem azért, hogy gyermekem legyen, amiről te beszélsz. * Kéréseimmel ellentétben állónak látlak téged, * és úgy sejtem, hogy nem az igazat mondod. * Hogyan bizonyítod azt, amit ígérsz * és olyan határozottan mondasz? * Erzsébet ugyanis meddő, * én pedig, mint látod, már öreg vagyok. (2-szer)

Zakariás, szavaimnak miért nem adsz hitelt? * Miért mondod, hogy hazug örömhírt hozok? * Isten főangyala vagyok, s előtted állva azt mondom, * amit parancsba kaptam. * Mivel tehát kételkedtél és nem hittél, * néma és süket leszel, amíg szavaim szent beteljesülését meg nem látod. * Majd, ha Erzsébet megszüli néked a nagy Előhírnököt, az Ige hangját, * megoldódik nyelved és áldani fogod Izrael Istenét. (2-szer)

Dicsőség... 6. hang

Ma meddő méhből kisarjadt az imádság gyümölcse, * János, az Előhírnök. * Örvendj, pusztaság, és vigadozz, emberiség, * íme, a bűnbánat hirdetője megkezdte életét az anyaméhben. * Jertek, örüljünk az ő dicsőséges fogantatásának, * vigadjunk, ünnepkedvelők, és ezt zengjük: * Ki az asszonyok szülötteit felülmúlod, * ne szűnj meg könyörögni azokért, * akik a te szent fogantatásodat hittel tisztelik, * hogy bocsánatot nyerjünk bűneinkre * és gazdag gyeelmet!

Előverses sztihrák

6. hang. Minta: Minden reményüket...

Szent módon a szentek szentélyébe vonult be * a szent pap és próféta, * és amint az Írás mondja, * megjelent neki az angyal és így szólt hozzá: * Meghallgatásra lelt kérésed, * feloldódik Erzsébet magtalansága, * és fiat fog néked szülni, öregkorod dacára! * Jánost, az Előhírnököt, * a Napnak fáklyáját, * a Magasságbelinek prófétáját, * az Isten szűz gyermekéből eredő Igének hangját.

Elővers: Te pedig, gyermek, a Magasságbeli prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz majd, hogy előkészítsd az ő utait.

Mondd meg nekem nyíltan, * hogyan győződjem meg erről! * – mondá a legboldogabb öreg az angyalnak. * – Amint látod, én már agg vagyok, * Erzsébet pedig

magtalan. * Milyen igéket hangoztatsz nekem a természet rendjét meghaladó dolgokról? * Egészen álmélkodom, * semmiképpen sem tudom elhinni, * hogy igazat mondasz, ó ember! * Távozzál, én a nép üdvéért könyörgök, * és nem gyermekekre várok, * mert az hihetetlen dolog volna!

Elővers: Félelem nélkül élhessünk, szentségben és igazságban szolgálva az ő színe előtt.

Én a mindenható Isten főangyala vagyok, * Gábrriel az én nevem! * – mondá az öregnek a test nélküli angyal. * – Most pedig megnémulsz, és hallgatást gyakorolsz, * mert nem hittél beszédemnek. * De mihelyt megszüli neked feleséged * az Ige harsonáját, * a Szentlélek föloldja nyelvedet, * és világosan zenged: * Te pedig, gyermek, a Magasságbeli prófétájának fogsz hívatni, * hogy előkészítsd az ő utait, * amint azt ő jónak látta.

Dicsőség... 6. hang

Meddő asszony szülési fájdalmaiból hírnökként jöttél a világra! * Pólyáskorodtól fogva a pusztában laktál, Keresztelő, * s az összes próféták pecsétjeként szolgáltál, * mert akit ezek különféle módon szemléltek * és képletesen előre hirdettek, * azt te a Jordánban megkeresztelhetted, * és hallhattad az Atya bizonyágtételét a mennyekből, * mellyel őt Fiának vallotta. * Láthattad galamb képében a Lelket, * ott lebegve a keresztelkedő felett. * Te, minden prófétánál feljebb való, * ne szűnjél meg könyörögni érettünk, * akik híven megtartjuk a te emlékünnepedet!

Most és... 6. hang. Istenszülő-ének.

Istenszülő, te vagy a valódi szőlővessző, * ki megnövesztetted nekünk az élet gyümölcsét. * Hozzád könyörgünk: * Imádd az Előhírnökkel * és minden szenttel együtt érettünk az Uralkodót, * hogy irgalmazzon a mi lelkünknek!

Tropár, 4. hang

Ki még nem szültél, vigadj, magtalan, * mert íme, a Nap mécsesét fogantad, * ki a vakságban szenvedő földet fogja megvilágosítani. * Ujjongj, te is, Zakariás, * és bátran kiálts föl: * A Magasságbeli prófétája az, aki születni fog.

Konták, 1. hang

A nagy Zakariás fényesen örvend, * vele vígad jóhírű felesége, Erzsébet, * mert Jánost, az Előhírnököt volt méltó szíve alatt foganni, * kiről az arkangyal örvendezve adott hírt. * Tiszteljük őt, emberek, mi is méltó módon, * mint a kegyelem titkainak beavatottját.

SZEPTEMBER 26.
Szent János apostol és evangélista elhunytá

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 2. hang

Krisztus Istenünk szeretett apostola, * siess megmenteni a védtelen népet, * mert ha te esedezel, elfogadja tőled az, * aki keblére fogadott. * Járj közben nála, Teológus, * hogy a pogányság sűrű ködét oszlassa szét, * és kérjen nekünk békét és nagy kegyelmet!

Konták, 2. hang

Nagyszerű életedet, tisztaéletű, ki fogja elbeszélni? * Hiszen te csodákat árasztasz és gyógyulásokat fakasztasz, * s mint Krisztus barátja, ki Istenről szólt, * imádkozol lelkünkért.

Prokimen és alleluja a csütörtöki napról.

OKTÓBER 27.
Pünkösöd u. 20. vasárnap – Ünnepzárás – Nesztor vértanú

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Uram, teh. u. 10 szt.: a hangból 4, Demeter nvt. 3, Nesztor vt. 3, D. nvt., M. a folyó hang nagy dogmatikonja.

Demeter nagyvértanúnak, 1. hang. *Minta: A mennyei rendek öröme...*

Jertek, hívek, magasztaljuk egybegyűlve * Demetert, a nagy bajnokot * és nemes harcost, * ki az ellenség egész hatalmát legyőzte. * Hittel kiáltsuk néki: * Esedezél érettünk Krisztushoz, szent vértanú!

Magasztaljuk mindnyájan, hívek, szent énekekkel * Krisztus követőjét, az Isten tetszését elnyert vitézt, * a szent élet szép példáját, * a csodák forrását, a nagy Demetert, * és megszentelődik testünk és lelkünk * az ő dicsőséges emlékűnnepe.

Tesszalóniki örvendezik a te emlékűnnepeden, * s összegyűjti a hívek egész seregét, * háromszorosan boldog Demeter, * hogy teljesítse a te fényes magasztaló ünnepedet. * Velük együtt gyülekezünk mi is, * és énekszóval magasztaljuk a te küzdelmeidet.

Nesztor vértanúnak, 8. hang. *Minta: Ó megdöbbenő csoda...*

Ó Nesztor, te boldog bajnok! * Magadra vetted Krisztus fegyverzetét, * harcra keltél Lieusszal és legyőzted őt, * láthatatlan küzdelemben leterítetted * és megölted a láthatatlan Beliárt. * Győzelmi koszorúval koszorúzta fejedet * a nagy Ajándékozó.

Demeter vértanú Istennek tetsző szavai * csakugyan megerősítettek, valóban bölcs Nesztor, * a kérkedő zsarnokot bátran megölted * és megvallottad a meghalt és az alvilágot megsemmisítő, feltámadott Istent, * elviselted az igazságtalan halált, dicsőséges, * azért örömdre örök életet nyertél örökségül.

Istennek tetsző ifjú voltál, * kitüntél testi szépségeddel, * isteni kegyelemmel ékeskedtél * és erőddel dicsőséget szerezteél, ó bölcs! * És így Lieusz erejét a Mindenható erejével megtörted, * örvendezve harcoltál és a bajnokok sorába jutottál. * Velük örvendezve emlékezzél meg rólunk is!

Dicsőség... 6. hang

Ma az egész mindenséget megvilágosítják a vértanú fénysugarai, * Szent Demeter, Krisztus Egyháza virágokkal felékesítetten kiáltja néked: * Krisztus szolgálja és heves pártfogónk, * ne szűnjél meg esedezni szolgálóidért!

Előverses szthirák

Dicsőség... A nagyvértanúnak. 8. hang

Elnyerte a te szent és szeplőtelen lelked, * ó, dicséretreméltó Demeter, * lakhelyét a mennyei Jeruzsálemben, * melynek falait a láthatatlan Isten szeplőtelen keze festette ki. * Megkapta a te tiszteletreméltó és bajnoki viadalt vívott tested * e hírneves földi templomot, * a csodák szentséges tárházát, * a betegségek gyógyító helyét, * és mi ide menekülünk és gyógyulásra lelünk. * E téged magasztaló várost oltalmazd * az ellenség betörésétől, ó hírneves, * hiszen bátran szólhatsz Krisztushoz, * aki téged megdicsőített!

Tropár Demeter nagyvértanúnak, 3. hang

Nagy oltalmazót nyert benned a földkerekség a veszélyek ellen, * pogányokat legyőző, szent bajnokunk. * Mint ahogy megaláztad Lieusz gőgjét, Nesztort pedig a küzdelemben megerősítetted, * úgy most is esedezzél Krisztus Istenünkhöz, ó szent, * hogy ajándékozzon nekünk nagy kegyelmet!

OKTÓBER 31.
Boldog Romzsa Tódor fölszentelt vértanú

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Uram, teh. u. 8 szt.: fszvt., D. fszvt., M. az ennek megf. hangú nagy dogmatikon.

8. hang. Minta: Ó dicsőséges csoda...

Tódor fölszentelt vértanú atyánk,* Krisztus igáját válladra vevén, * hűségesen szolgáltál neki, * a hitetlenek támadását hősiezen legyőzted, * és átköltöztél az örök életre. * Ott pedig hajnalként tündökölsz, * a királyok Királyának, * és uralkodók Uralkodójának trónja előtt, * akit szüntelenül imádj, hogy üdvöztse lelkünket. (2-szer)

Hittel összejövén, ma mindnyájan éneklünk téged, * ó Tódor fölszentelt vértanú, * mert mint jó pásztor jelentél meg, * és nem pártoltál el az igazságtól, * hanem tisztas tanító voltál. * Ezért mi is hittel énekeljük neked: * ó teljesen boldog, * az igazhitű keresztények igaz dicsérete, * imádkozzál érettünk az Úrhoz, * hogy irgalmazzon a mi lelkünknek. (2-szer)

Fölszentelt vértanú atyánk, Tódor, * Isten egyházáért* és a jövő örök életért* egyenes lélekkel mentél a rablók barlangjába. * Sohasem féltél a gonosz ellenségektől, * bár az ellened támadók sok szomorúságot okoztak neked. * De imádkozva, és az Úrban remélve* az ő akaratát cselekedted. * Egészen a halálig szenvedtél, ó hosszantűró, * most pedig a mennyekben lakozol. * Ezért téged boldognak mondvá hittel tisztelünk. (2-szer)

Tódor, fölszentelt vértanú atyánk, * Krisztus törvényeit követted elhajlás nélkül. * Nagy hőstettet vittél végbe. * Egyházunk oszlopa, a mennyekben reménységünk, * a hűséges keresztényeknek pedig bizodalma vagy. * Krisztust követted, mindig az ő útjain jártál. * Felvetted és hordoztad a keresztet. * Most pedig az ő angyali seregei dicsőítenek téged, * aki Isten Országában dicsekvésünk, * most pedig a téged tisztelőknek öröme vagy. (2-szer)

Dicsőség... 6. hang

Jöjjetek Kárpátok földjének keresztényei! * Dicsérjük egyházunk csodálatos ékességét: * a mennyekben az angyalok és szentek seregének örömét, * a gonosz ördögök kínzóját, * mivel élete folyamát jól végezte, * és az oszthatatlan hitet sértetlenül megtartotta, * a győzelem fényes koszorúját pedig* a mindenható Isten kezéből elnyerte, * és a fényes mennyei hajlékba átköltözött. * Ezért igaz hittel és buzgó imádsággal * hozzád menekülünk, Tódor, * kérjük, hogy Krisztus Istenünknel * kérj üdvösséget lelkünknek.

Előverses sztihrák

8. hang

Jertek hívó emberek, * dicsérjük az örvendező Egyház tagját, * a kiolthatatlan világosságot, * a Paradicsom hervadhatatlan virágát, * Tódor fölszentelt vértanút, * az Egyház egységéért harcolót, * a mindvégig szenvedőt, * az elenyészhetetlen kincset megtalálót, * aki most az egylényegű Háromság dicsőségét szemléli*, és védelmezz bennünket, bűnösöket.

Elővers: *Papjaid öltözzenek igazságba, és szentjeid örvendezzenek.*

Isten kedveltjeként jelentél meg, * ó Tódor fölszentelt vértanú. * Szenvedtél a törvénytelen kezektől. * Most pedig hozzád menekülünk, * a bölcsesség forrásához, * mert te felismerted azt és jámborul éltél, * nekünk pedig, akik hittel tisztelünk téged, * gyógyulást adsz a gyógyítók Gyógyítójától.

Elővers: *Drága az Úr színe előtt az ő szentjeinek halála.*

Örvendezik most az egész Ezüsföld, * mert a főpap az örökkévaló asztal részese, * aki Isten népét tanította, * hogy szemlélje a hármassfényű Nap ragyogását, * és egységben jusson el az örök életre. * Most látjuk a mennyei Jeruzsálem javait, * és ott a buzgó közbenjárót, * aki imádkozik lelkünkért.

Dicsőség... 5. hang

Kimondhatatlan és leírhatatlan az a kegyelem, * amelyet nyertél, ó Tódor fölszentelt vértanú. * Most téged dicsérve imádkozunk Istenhez, * hogy bocsássa meg vétkezéseinket, * fogadjon be minket udvaraiba, * és mutassa meg nekünk is az Ő dicsőségét. * Hogy, mivel veled hiszünk, ó teljesen boldog, * megteljünk isteni étellel. * Krisztusnak dicséretreméltó és fölszentelt főpapja, * méltass minket, hogy a mennyország részesei legyünk.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang

Az apostoloknak útját követted tisztességgel, * Tódor fölszentelt vértanú, * és megóvtad Krisztus nyáját mint jó pásztor, * lelket adva érte. * Az istentelenek pedig megölték téged, * és te sebekkel fölékesítve mentél be az örök dicsőségbe, * hol megkoszorúzott az Isten Báránya. * Imádd őt a mi lelkünkért!

Konták, 3. hang

Mint a virág kívánja a Napot, úgy szeretted te is az igazság Napját, Krisztus Istent. * Mint buzgó főpap, a Kárpátok földjét tisztos bölcsességre tanítottad, * és mélyen alázas életet éltél. * A hit sziklajaként elzártad az istentelenek útját, * és te, értékes gyöngyszem, a halálig türelmes voltál. * Ma megrendülten kiáltunk hozzád, tisztelve téged, * Tódor fölszentelt vértanú, imádkozz értünk, bűnösökért, az Irgalmas trónja előtt!

Prokimen, 4. hang

Az én szám bölcsességet szól, és szívem elmélkedése okosságot.

Vers: Hallgassatok meg mindnyájan, akik a földkerekségen laktok, föld szülöttei és emberek fiai!

(48. zsoltár)

Alleluja, 2. hang

Vers: Az igaz szája bölcsességet szól, és nyelve igazságot hirdet.

Vers: Istene törvénye van szívében, és nem botladoznak léptei.

(36. zsoltár)

NOVEMBER 11.
Szent Ménász, Viktor és Vince vértanúk, Sztudita Tivadar hitvalló atya –
(Sztefánisz vértanúnő)

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

8. hang. Minta: Ó megdöbbentő csoda...

A nem szenvedékeny Úr szenvedését utánoztad, * s önmagadat leületésre bárányként önként átadtad, * hírneves Ménász bajnok, * az uralkodók hatalmától nem féltél, * tested bántalmazását nem tartottad elviselhetetlennek. * Ó, milyen erős volt állhatatosságod a küzdelemben! * S vele földre terítetted, ó vértanú, a kérkedőt!

Korbácsolással hasítgatták hátadat, * s miként egykor az Uralkodót, fára feszítettek, * oldaladat mindenütt vashoroggal tépdesték, * de Krisztus nevét meg nem tagadtad, * lelked szemét mindig feléje fordítottad, * minden erőddel reá figyeltél, * a testi büntetéseket elbírtad, * boldog Szent Ménász!

Minden dicséretre méltó Ménász vértanú! * A világ homályát, * mulandó hadakozását, * a bálványimádás sötétségét és az istentelenek gyűlését * Krisztus szeretetéért elhagytad, * s az ő választottainak seregébe soroztattad be magadat. * Azért teljesen legyőzhetetlen voltál, ó vértanú, * mivel érte harcoltál.

A hitvalló atyáé. Ugyanarra.

Nevedhez híven Isten ajándéka vagy, Tivadar atya, * mert fölfoghatatlan ajándékokat nyertél az égből, * s buzgón tovább is adtad azokat az arra vágyódóknak. * Megsokasítottad, ó boldog, a talentumot, * s áldó igéket hallottál. * Behívtak téged a lakodalmas házba. * Most is odabent tartózkodsz, * és tündökölsz a mindenség Urának trónusa előtt.

Az atyáknak atyja, Tivadar! * Te a szerzetesek sokaságát Krisztushoz vezetted, * Krisztust követve üdvösségük eszközlőjévé lettél, * tanításaidal tündököltél, * a lelkek vezetésével ékeskedtél, * prófétákhoz hasonlóan az Úr ajkaként szóltál, teljesen bölcs. * Most, midőn eléje állsz, * emlékezzél meg rólunk!

A Szentlélek bőséges kegyelme valóban * nyilvánvalóan eláradt ajkadon, * és a tanítás forrását fakasztotta, * szent titkokba beavatott Tivadar! * A buzgóság élharcosává * és az igazság heves szószólójává, * az igaz hit oszlopává és erősségévé * s a szerzetesi élet legpontosabb szabályává * tett téged, teljesen bölcs Tivadar!

Dicsőség... 6. hang.

Újra földerült a világ világítóinak évfordulós ünnepe, * Ménászé, Viktoré és Vincéé, * és megvilágosítja a hívek lelkét, * az ő Krisztusért kereszten elszenvedett kínjaikkal. * Azért magasztaljuk szent himnuszokkal Krisztust, a mi Istenünket, * ki dicsőséggel és tisztelettel megkoszorúzta őket.

Most és... Istenszüülő-ének. 6. hang. Minta: Harmadnapon...

Igen nagy adományokra lettél méltóvá, * tisztaságos Szűz, egyedüli Istenanya, * mert a Szentháromság egyik személyét szülted testileg, * az életadó Krisztust * lelkünk üdvösségére!

Előverses sztihrák

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Szigonyokkal szurkáltak, * korbáccsal vertek, * testedet tűzzel sütögették, * de Krisztus üdvösséges nevét meg nem tagadtad, * a beszéd meg nem ingatott, * a bálványoknak nem áldoztál, * ellenben magadat önként feláldoztad, * s tiszta, tökéletes áldozattá lettél az Uralkodónak, * Ménász vértanú!

Elővers: Csodálatos az Isten, Izrael Istene, az ő szentjeiben.

A bíró kegyetlensége folytán * szemeidet kidöfték, * fára kifeszítettek, * fáklyákkal mindenütt megégettek, * inaidat elmetélték, * karddal fejedet vették, * s mindezt örömmel elfogadtad, * dicsőséges Viktor, az Üdvözítő bajnoka, * ki legyőzted a démonok csatarendjeit * a Szentlélek segítségével.

Elővers: A szentekhez, kik az ő földjén vannak, irányította csodálatosan minden vágyamat.

Az Úr megkoszorúzott téged * kegyelmének koszorújával, * sok harcot megvívott, koszorú nevét viselő Sztefánisz, * mert nemes lélekkel önként átadtad magad a megkínzásra, * két kerékhez kötöttek és széttéptek, * s mint egy madár, Istenhez röptél, * a testet a vadászok kezében hagyva, magasztalásra méltó!

Dicsőség... 6. hang.

Szentéletű atya! * Az egész földre elhatott a te tanításod, * miértis fáradozásodnak a mennyekben találtad meg megérdemelt jutalmát. * Az ördögök seregeit elűzted * és az angyali rendek közelébe jutottál, * kiknek életét feddhetetlenül követted. * S mert bátran az Úr elé járulhatsz, * esedezzél hozzá szüntelenül a mi lelkünkért!

Most és... Istenszülő-ének. 6. hang. *Minta: Harmadnapon...*

Lelkem tekintetét rád függesztem, Nagyasszony! * Ne vesd meg az én keserves sóhajomat, * légy védelmezőm és menedékem abban az órában, * melyben megítéli a te Fiad a világot!

NOVEMBER 20.
Az Istenszülő templomba vezetésének előünnepe

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang

Most Anna mindnyájunknak örömet ígér, * mert a tőle sarjadzott gyümölcsöt az átokkal szembe helyezi, * az egyetlen Örökszület, * kit ma, fogadalmát teljesítve, * örvendezve vezet be az Úr hajlékába, * mint az Ige templomát és tisztaságos anyját.

Konták, 4. hang

Örvendezéssel telik meg ma az egész földkerekség, * az Istenszülő nevezetes ünnepén, * és így kiált föl: * Ez a mennyei palota!

NOVEMBER 25.

Katalin nagyvértanúnő – A templombavezetés ünnepzárása

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

1. hang. *Minta: Ó, fölséges csoda...*

Örvendezzünk ma, ó hívek! * Dicsőítsük zoltárokkal és himnuszokkal az Urat, * és tiszteljük az ő megszentelt hajlékát, * az élő frigyszekrényt, * ki a befogadhatatlan * Igét méhébe fogadta, * mert Istennek ajánlják fel őt, * mint testileg harmatgyöngye leánykát, * és Zakariás, a nagy főpap * örvendezve fogadja, * mint Istennek lakóhelyét.

Ma Krisztus Istenünk * szent dicsőségének élő temploma, * az egyetlen áldott az asszonyok között, * a Tisztaságos, * bevonul a templomba, * hogy a törvény szerint a szentélyben éljen. * Lelkileg vele örvend * Joákim és Anna, * és a szüzek karai éneket zengenek az Úrnak, * zoltárokat zengenek * és dicsőítik az ő anyját.

Te vagy a próféták jövendölése, * az apostolok dicsősége, * a vértanúk büszkesége, * és minden földi szülöttek megújulása, * Istennek szűz Anyja, * általad kiengesztelődtünk Istennel. * Azért tiszteljük * az Úr házába való érkezésedet, * és mi, kik a te könnyörgésedre üdvözülünk, * az anygallal mindnyájan éneklünk neked, * és ezt kiáltjuk, ó Tisztaságos: Üdvözlégy!

1. hang. *Minta: A mennyei rendeknek...*

Ma vidám lélekkel örvend Alexandria városa, * mert a pólyádat ott őrzi templomában. * Mi is megünnepeljük buzgó szívvel a te szent emlékedet. * Esedezzel, Katalin, a téged tisztelőkért!

Ünnepeljük meg most Katalin emlékét, * mert ő az ellenséges lélek minden erejét * és a szónokok rábeszélését * erős lélekkel, szóval és tettel * keményen elutasította. * Az ő könnyörgésére * szabadíts meg minket, Isten, az eretnekségektől!

Örvendj, Szent Katalin, te dicsó vértanú, * mert a tested sátorát Krisztus a Sínai hegyen temette el, * ott, ahol Mózes az el nem égő bokrot látta, * és ott őrzi ereklyédet második eljövételének idejéig.

Dicsőség... 2. hang

Gyülekezzünk vidáman * az isteni bölcsességű Katalin vértanúnő magasztalására, vértanú-kedvelők! * Kössünk dicsőítő énekekből virágkoszorút, * és hangoztassuk neki: * Üdvözlégy, fecsegő szónokok vakmerő beszédeinek megcáfolója, * tudatlanságukat megszüntetted * és őket az igaz hitre elvezetted! * Üdvözlégy, ki testedet Teremtőd szeretetéért súlyos kínzásra átadtad, * míg virágkorodban le nem tetted! * Üdvözlégy, ki a szenvedések jutalmaként a mennyben lakhatsz * és az örök dicsőséget élvezheted! * Azért esedezünk mi, a te magasztalóid, * hogy ennek reményét el ne veszítsük.

Most és... 8. hang

Születésed után az Úr templomában megjelentél, * Isten jegyese, Nagyasszony, * hogy fölnevelkedjél, mint megszentelt, a szentek szentjében. * Majd pedig Gábor ment el hozzád küldetéssel, Szeplőtelen, * táplálékot hozva neked. * Az égiek mind elcsodálkoztak, * látván a Szentlelket rád szállani. * Azért ó Tisztaságos és Szeplőtelen, * kit a mennyben és a földön Isten dicsó Anyjának neveznek, * üdvözítsd a mi nemünket!

Előverses sztihirák

Az ünnep énekversei, vagy Szent Merkuriosz következő, mintadallamra szóló énekversei:

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

A Szentlélek volt harcostársad, * és segítségével legyőzted az ellenfelet, * Merkuriosz vértanú, * te legyőzhetetlen katoná! * A hit fegyverével a démonok megszámlálhatatlan tömegét megsemmisítetted, * küzdelmedet szabályszerűen befejezted, * az összes bajnok között koszorút nyertél, * teljesen boldog nagyvértanú!

Elővers: Az igaz, mint a pálmafa virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

A Szentlélek parancsa égből küldött angyalt, * hogy sebedet gyógyítsa, * és az meg is erősített téged, magasztalásra méltó! * Megtüzesített szigonyokkal gonoszul szurkáltak, * felfüggesztettek, kifeszítettek, * rád kötött súlyos kővel terheltek, * véred özöne teljesen elborított, * de te erős maradtál, szent vértanú!

Elővers: A szentekhez, kik az ő földjén vannak, irányította csodálatosan minden vágyamat.

Földi király katonájaként szolgáltál, * Istent szerető, boldog Merkuriosz, * de amikor azt parancsolta, hogy áldozz a bálványoknak, * inkább elviselted a kínokat és az erőszakos halált, * és győzelmi koszorúval Krisztushoz siettél, * és a vértanúk seregébe léptél, * s a világért esedezel.

Dicsőség... 2. hang

A lelki életben tökéletes gyakorlatot szereztél, * az istentagadás szószékét fölényesen legyőzted, * Isten világosságát árasztottad, * isteni erőt öltöttél magadra, * a zsarnok parancsát kicsúfoltad, * a szónokok üres fecsegését abbahagyattad, * sok küzdelmet vívott, tisztaságos Katalin!

Most és... 6. hang

Ünnepeljünk ma lelkesen, * egybegyűlt hívősereg, * magasztaljuk áhítattal az Úr templomába bevezetett Istenszülőt, * Istennek szűz gyermekét * és akit minden nemzetből előre kiválasztottak, * Krisztusnak, a mindenek Urának és a mindenség Istenének lakóhelyéül. * Jöjjetek, gyertyavívó szüzek, * magasztaljátok a Mindenkorszűz tiszteletreméltó behozatalát! * Anyák, tegyetek félre minden fájdalmat, * dicsőítsétek örvendezéssel, * és kövessétek az Isten leendő Anyját * és a világ örömeinek eszközlőjét. * Kiáltunk mindnyájan vidáman az angyallal az Üdvözlégyet a malasztalteljesnek * ki mindenkor esedezik a mi lelkünkért!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 5. hang

Énekkel dicsőítsük Krisztus hírneves Jegyesét, * Szent Katalint, Sína védőjét, * a mi megsegítőnket és pártfogónkat, * mert ő fényesen elhallgattatta az istentelenek gyalázkodását * a Szentlélek pallosával, * és most mint megkoszorúzott vértanú * mindenkinek kéri a nagy irgalmat.

Konták, 2. hang

Jámbor énekkart alkossunk ma, Istenben bízó vértanútisztelők, * a nagy bölcsességű Katalin tiszteletére, * mert ő a stadionban Krisztust hirdette, * a kígyót legyőzte, * és megsemmisítette a szónokok tudományát!

DECEMBER 4.
Borbála nagyvértanúnő, Damaszkuszi János szentéletű atya

A SZENT LITURGIÁN

Tropár a vértanúnőé, 8. hang

Szent Borbálát tiszteljük, * mert ő az ellenség kelepceit összetörte, * és a kereszt fegyverének erejét fölhasználva * kismadárként kiszabadult azokból, mint tiszteletreméltó!

Tropár a szentéletűé, 8. hang

Az igaz hitnek oktatója, * a vallásosság és tisztaság tanítómestere, * a mindenség világítója, a szerzetesek isteni ihletésű dicsérete, * ki tanításoddal, mint a Szentlélek élő szócsöve, mindeneket megvilágosítottál, * bölcs János, kérjed Krisztus Istent, * hogy üdvözítse a mi lelkünket!

Konták a szentéletűé, 2. hang

Az önmegtagadás sok verejtékével sanyargattad testedet, * s így az égi magasságba könnyen eljutottál, * ahonnan a szent énekek dallamait kaptad, * amelyeket az Úr barátainak énekeltél, szentéletű atya.

Konták a vértanúnőé, 4. hang. *Minta: Aki önként...*

A Háromságban áhítattal énekelt Istent követvén, ó bajnoknő, * a bálványok tiszteletét megrendítetted, * és a porond közepén küzdvén, * a zsarnokok fenyegetéseitől sem rettentél meg, * férfias bátorságú Borbála, * folytonosan énekszóval hangoztatván: * A Szentháromság egy Istent imádom.

Prokimen és alleluja a vértanúnő és a szentéletű atya közös tiszteletéből.

DECEMBER 7.
Szent Ambrus főpap

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

1. hang. *Minta: A mennyei rendeknek...*

Erények sorával ékesítetted előljárói székedet, * és az isteni sugallatra kaptál főpapi trónt, * s mind a kettőben a kegyelem hűséges sáfára voltál, Ambrus, * azért kettős koszorút nyertél.

Önmegtagadással és fáradságos kitartással, * állandó imádsággal és sok virrasztással * testedet és lelkedet megtisztítottad, * A mi Istenünk választott edényévé lettél, istenszerető, * miként az apostolok, * így nyertél kegyelmi ajándékokat.

Mikor a jámbor uralkodó súlyos bűnbe esett, * te, amint Nátán tette annak idején Dáviddal, * nyilvános módon megfedtetted őt, * és fenyték alá helyezted, Ambrus. * Mivel pedig Istennek tetsző módon bűnbánatra indítottad őt, * nyájadba visszavezetted, ó boldog!

5. hang

Szentéletű atya, legszentebb Ambrus! * Te lant vagy, ki az igaz hit tanításainak üdvösséges dalát zenged, * és a hívek lelkét elbűvölöd. * Az Isten vigasztaló Lelkének jóhangú hárfája, * az Egyház dicséretreméltó harsonája, * a kegyelmi adományok legtisztább forrása, * mely lemossa a bűn szennyét. * Járj közben Krisztusnál, * esedezzel Krisztushoz, szentéletű, * hogy adja meg az Egyháznak az egyetértést, * a békességet és a nagy irgalmat!

Szentéletű atya, végtelenül boldog Ambrus! * A zsinat isteni ihletésű atyái között megjelentél, * s a Fiúról azt hirdetted nyíltan, * hogy megtestesült két természettel, egy személyben, * és a férfit nem ismerő Szűztől nekünk megjelent; * egylényegű az Atyával, * vele együtt örökkévaló és ugyanolyan természetű, * egy vele és egységben levő. * Áriusz káromló fecsegését * a Szentlélek segítségével esztelenségnek nyilvánítottad. * Járj közben Krisztusnál, * esedezzel Krisztushoz, szentéletű, * hogy adja meg az Egyháznak az egyetértést, * a békességet és a nagy irgalmat!

Szentéletű atya, magasztalásra méltó Ambrus! * A legszentebb Lélek kegyelme * rátalált a te tiszta lelkedre kívánsága szerint, * és a le nem alkonyodó világosság benned lakozott. * Ennek működésével a tévely szellemét mindenkor elűzöd, * és meggyógyítod mindazoknak betegségét és baját, * akik őszinte szívvel hozzád járulnak * és a te fényes emlékedet megünneplik. * Járj közben Krisztusnál, * esedezzel Krisztushoz, szentéletű, * hogy adja meg az Egyháznak az egyetértést, * a békességet és a nagy irgalmat!

Dicsőség. Most és. *A folyó (8.) hang nagy dogmatikonja (hangzárás).*

DECEMBER 8.
Püünkösöd u. 26. vasárnap – Anna csodálatos fogadásának előünnepe,
Patápiosz szentéletű atya – 1. hang

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Az előünnepe. 1. hang. *Minta: A mennyei rendeknek öröme...*

Jertek, zengjünk most lelki éneket, * és magasztaljuk Krisztust, * ajánljunk buzgó előünnepi ajándékként * kedvesen fogadott éneket * az emberi nem büszkeségének, az Istenszülőnek, * s magasztaljuk az ő minden reményt felülmúló, szent fogantatását! (2-szer)

Az egyetlen Isten-jegyves minden reményt meghaladó szülöttjének * paradicsombeli ígéretét magába fogadja Anna, * világosan jelezve, hogy nagyobb boldogságot élvezhetünk, * kik az ő méhének gyümölcsét tiszteljük.

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után az előünnep leülője:

4. hang. *Minta: Hamar előzz meg...*

Megszületik most az átjárhatatlan ajtó, * megérkezik és tündöklük a fényözönben úszó város. * Az egyetlen Szeplőtelen ma az angyal az igazaknak jelenti be. * Azért így kiáltanak örvendezve a Teremtőnek: Add nekünk gyümölcsként az enyészhetetlenség forrását!

DECEMBER 10.
Szent Ménász, Hermogenész és Evgrafosz vértanúk

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

1. hang. *Minta: Dicséretes vértanúk...*

Dicséretreméltó Ménász vértanú! * Elszántan elviselted, hogy megcsonkítsanak, * a szemedet kiszúrják, * hitvalló nyelvedet kitépják, * mert az isteni jutalomra tekintettél. * Esedezél a mi lelkünkért, * hogy megkapjuk a békességet és a nagy irgalmat!

Eltúrte a dicsőséges Hermogenész, * hogy kezét levágják, lábát leszakítsák, * és mikor tűzön kegyetlenül sütötték, * szívbeli buzgóságról tett tanúságot és Istenhez ragaszkodott. * Hozzá esedezik most is a mi lelkünkért, * hogy megkapjuk a békességet és a nagy irgalmat.

Testrészeiteket összezúzták, bölcs szentek, * s a tengerbe vetettek benneteket! * De felsőbb intézkedésre eljutottatok * a boldogság nyugalmas révébe, * és a kígyó gonoszságát elsüllyesztettétek. * Esedezetek a mi lelkünkért, * hogy megkapjuk a békességet és a nagy irgalmat!

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Teljes fényű csillagok módjára * ragyogtatok fel az Egyház szellemi égboltján, * és küzdelmeitek fényével * és ragyogó csodáitokkal * megvilágosítjátok az egész földkerekséget, diadalmas vértanúk! * Azért ma örömmel megtartjuk * a ti szent és ragyogó ünnepeket, * végtelenül boldog megkoszorúzott vértanúk!

Hangos szóval magasztalunk téged, * szent ligetekben éneklő, szép hangú madár, * a küzdelmekben dicsőséges Ménász, * ki követésedre vonzottad Hermogenészt és Evgrafoszt, * és kimenekültél velük együtt az igazi ellenség sűrű hálójából, * s fölrepültél az isteni ligetbe, * az égi fészekre.

Kézetektől s lábatoktól megfosztottak, * fejeteket levágták, * kerékbe törtek és minden más kínzással gyötörtek. * De Krisztust nem tagadtátok meg, * bálványoknak nem áldoztatok, * s a mulandó életből örömmel átmentetek * az örökkévaló és isteni életre, * minden dicséretre méltó vértanúk!

Dicsőség... 6. hang

A te nyelved valóban gyönyörűbb * a gyorsíró vesszejénél, * szépszavú Ménász, * mert világosan hirdeti az igaz hitet, * az üdvösséges tanítást, * mellyel Istent dicsőítik. * És tündöklő szépségűvé teted Hermogenészt, * ki a szent keresztséget tőled nyerte el, * s kit Evgrafossal, a te hőséges követőddel együtt * bajnoktársaddá és küzdelmeid osztályrészesévé tettél. * Most, hogy az Üdvözítő trónja előtt álltok * és szólásjogotok is van nála, * esedezetek szüntelenül a mi lelkünkért!

Most és... Istenszüelő-ének. 6. hang

A te Atyáddal és a Szentlélekkel egylényegű, * ó, Szűztől összeelegyedés nélkül megtestesült Egyszülött, * őrizd meg tisztaságban a te nyájadat, * és tartsd meg azt békességben és egyetértésben!

A Nyolchangú Énektár énekversei.

Dicsőség... 6. hang

Ma a vértanúk karában tűnnek fel * a hívek buzgó élharcosai, * kik a zsarnokok minden istentelenségét legyőzték, * a bölcs Ménász, Evgrafosz és Hermogenész, * a hármashényű Háromsággal egyenlő számúak, * az isteni kisugárzás felhőjében megvilágosultak, * a testnélküliek karával örvendeznek, * s az Üdvözítő Isten előtt esedeznek a mi lelkünkért.

Most és... Istenszülő-ének. 6. hang. *Minta: Harmadnapon föltámadtál...*

Tárd ki felénk szeplőtelen karodat, * amelyben Istent hordoztad, Legszentebb, * óvj meg minket minden erős indulattól és haragtól, * világ reménysége, tisztaságos Istenszülő!

Tropár. 8. hang. *Minta: Megértvén a titokteljes...*

A vértanúk önmegtagadással a szenvedélyek tűzlángját kioltották, * minden rossz ösztönnel és indulattal együtt, * és elnyerték Krisztus kegyelmét, * hogy a betegek szenvedéseit elhárítsák * életük folyamán, sőt annak végeztével is csodákat műveljenek. * Valóban rendkívüli csoda, * hogy pusztá csontjaik is gyógyulást árasztanak. * Dicsőség a mi egyetlen Istenünknek!

DECEMBER 23.
A krétai tíz vértanú

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Az előünnepé. 4. hang. *Minta: Minekelőtte felülről...*

Izaiás szava beteljesedett, * íme a Szűz a Határtalant * testben körülhatároltan a méhében viszi, * és siet, hogy csodálatosan megszülje. * Készülj, Isten által kiválasztott barlang, * Betlehem, készülj; * a király téged választott magának lakóhelyéül! * Fogadd be jászol a pólyába takart Krisztust, * aki jóságával megszabadítja majd az embereket a bűnök bilincseiből!

A fényes és élő felhő * a mennyei esőt hordozva * most jön, hogy lehullassa, * hogy megnedvesítse vele a föld színét. * A szellemi fecske méhében hordozza már a kegyelem tavaszát, * és kifejezhetetlen módon megszüli * az istentagadás telének elűzőjét. * A tisztaságos és szeplőtelen Palota * barlangba viszi a megtestesült Királyt.

A szolgálkkal együtt iratkoztál fel, ó Uram, * hogy széttéphetd bűneink adóslevelét, * és hogy mindazokat az élet könyvébe beírhasd, * akiket a kígyó ravaszsága holttá tett. * Szűz hordoz téged, mindenek fenntartója, * halandó test vesz körül, * és úgy látod jónak, * hogy parányi barlangban pihenj. * Születéskor odafenn angyali seregek magasztalnak * s a szent pástorokkal együtt csodálják a te hatalmadat.

A vértanúké. 4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Magasztaljuk ma hangos szóval, * szent magasztaló énekkel * az Isten-választotta Tízest, * a tízlángú világitót, * mely isteni fénnel elárasztja az Egyház teljességét; * a megingathatatlan oszlopokat, * a fényes csillagokat, * kik a földet mennyországgá teszik * küzdelmük ragyogásával.

Magasztaljuk Teoduloszt, * Zótikoszt és Pompioszt, * Bazilidészt, Evporoszt és Agatopuszt, * Szaturninoszt és Gelászioszt, * Szent Evarisztoszt és vele együtt Eunikiánoszt. * Tiszteljük meg őket szent énekkel, * mert csöndes révpartjuk a viharban levőknek; * a téveszméket megbélyegezték, * és győzelmi koszorút nyertek.

Énekekkel dicsérjük meg Kréta sarjait, * Az Egyház támaszait, * a hívek hervadhatatlan ékességét, * az édenkert jó illatú és tiszteletreméltó virágait, * a Krisztusnak bemutatott, kedvesen fogadott és gyönyörűséges áldozatokat, * a mennyei szentély becses kincseit, * a Szentháromság szent Tízését, * a bajnokokat!

Dicsőség... A vértanúké. 2. hang

Kréta ma Krisztus születésének előünnepét üli, * bajnokai emléknepjén; * az ő könyörgésükre, Urunk, * üdvözítsd a mi lelkünket!

Most és... Előünnepi. 2. hang

Betlehem, Júda földje, * mint test szerinti város, * készítsd el a szent barlangot * melyben Isten testileg születik, * a férfit nem ismerő szent Szúztól, * hogy üdvözítse az emberi nemet!

Előverses sztihrák:

6. hang. *Minta: Harmadnapon feltámadtál...*

Isten végtelen bölcsessége, Krisztusunk, * Szűzből felfoghatatlan módon építette fel lakóhelyét, * és a barlangba megy, az esztelen barmok jászlába, * hogy minden elképzelést felülmúló módon * testben megszülessék.

Elővers: *Isten eljön Temán felől, s a Szent az árnyékos hegy felől.*

A próféták szeme előtt tűntél fel, Krisztus, * amennyire látni lehetett téged, a Teremtőt; * az utóbbi időben minden embernek megjelentél, * Betlehem városában, * midőn halandó emberré lettél.

Elővers: *Hallottam, Uram, híredet és megrémültem.*

A csillag végigjárta pályáját, * a csillagászoknak azt jelezve, * hogy Betlehemben van az igazság Napja, Krisztus, * most pedig angyalok hirdetik az örömhírt a pásztoroknak, * velük együtt keljünk mi is útra, istenszeretők!

Dicsőség... A szenteké. 3. hang

Ma van a vértanúknak előünnepre eső ünnepe, * mely Krisztus születésnapját jelzi előre nekünk, hirdetve. * A tíz krétai erős lélekkel küzdött, * s az égből győzelmi koszorút kapott. * Kiáltuk feléjük: * Isten választotta kar, szent vértanúk, * esedeztetek Krisztushoz azokért, * kik híven megünneplik a ti szent emléketeket!

Most és... Előünnepi. 3. hang

Készülj, Betlehem, megnyílt már az Éden! * Készülj, Efráta, megújul Ádám; s vele együtt Éva! * Megszűnik az átok, * mert az üdvösség kivirágzott a világon. * Az igazak lelkei készülődnek, * hogy ajándécul kenet helyett himnuszt hozzanak, * s lelki üdvösséget és halhatatlanságot kapjanak ajándékba. * Mert a jászolban fekvő kisdéd lelkes éneklésre buzdítja azokat, * akik szüntelenül zengik: * Urunk, dicsőség néked!

Tropár a vértanúknak, 3. hang. *Minta: A te szüzességed...*

A sok csodával ékes Krétát tiszteljük, * mely számunkra drága virágot termett, * Krisztus gyöngyét, a vértanúk nemzedékét; * szám szerint tízen voltak a boldogok, * és az ördögök ellen tízszeres erővel harcoltak, * azért el is nyerték koszorúikat * Krisztus diadalmas lelkű vértanúi.

JANUÁR 5.
Vízkeresztet megelőző és Pünkösöd u. 30. vasárnap – Vízkereszt előestje –
Teopemptosz és Teonász vértanúk – (Szinklétika sza.) – 5. hang

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Az előünnepé. 4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

A mi Istenünk szent keresztelésének * előünnepi énekeit áhítattal hangoztassuk, * mert íme, mint ember testileg jó * a maga Előhírnökéhez, * hogy üdvösséges keresztséget kérjen * mindnyájunk újjáalkotására, * hitbeli, szent felvilágosítására * és a Szentlélek közöltetésére.

Krisztus megmutatkozik, * Isten – mint Dávid világosan megjövendölte – megjelenik, * és a szolgálhoz jó keresztséget kérni, * Jordán folyó, telj meg örömmel! * Föld és tenger, hegyek és halmok * és emberi szívek, vigadozzatok most, * szellemi világosságot * fogadván be magatokba!

Téged, a békesség folyamát * és – amint írva van – a gyönyörűség zuhatagát, ó Mindenható, * hogyan fogadhatnak be, Urunk, * a folyó hullámai, * midőn meztelenül közénk lépsz te, * ki az eget felhőkkel ruháztad föl, * és az ellenség minden gonoszságát leleplezted, * ki romolhatatlanságba * öltöztetted a föld szülötteit.

A vértanúké. 4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Himuszokban dicsérjük a bölcs Theónát és Theopemptoszt, * akik megszívelték Krisztus tanítását, * minden bűnös bálványimádást megvetettek, * a szent és szentséges istentiszteletet pedig jámborul végezték, * az egy Úristent a hatalmaskodók színe előtt bátran megvallották, * és az égből koszorút nyertek.

A földi életet s az érzéki élvezetet * és a hervadó dicsőséget, * mint mulandót elhagytatok, jó hírnevűek! * Krisztushoz csatlakoztatok, * az ő ragyogó szépségének gyönyörűségétől lánggra lobbantatok, * illatos rózsaként eléje kerültetek, * és Isten erejével az örök mennyország koszorúját elnyertétek.

E világtól elfordultatok, * és már túlvilágiaknak látszottatok, * az elsőszülöttek Egyházába kerültetek, * az Isten színe előtt álltok, * és az angyalokkal a szeplőtelen éneket zengitek, * a bálványozás istentelen eltévelyedését megszüntettétek, * a zsarnokok őrijöngését pedig vértanúkhöz illő lélekkel legyőztétek.

Dicsőség... 6. hang. Az előünnepnek.

Készülj elő, Jordán folyó, * itt van már Krisztus Isten, * hogy megkereszteltessék Jánostól, * és hogy istenségével a te vizeidben * összezúzza a kígyók láthatatlan fejét. * Vigadj, Jordán pusztája, * szökdeljetek örvendéssel, hegyek, * megérkezett már az örök élet, * hogy visszahívja Ádámot. * Kiáltsd, ó kiáltó szava, * János Előhírnök: * Készítsétek az Úr útját, * tegyétek egyenesekké ösvényeit!

Előverses sztihrák:

Dicsőség... Most és... Az előünnepé. 6. hang

Örvendj, Jordán pusztája, s virulj, mint a lilium, * mert fölhangzott benned a Kiáltó hangja: * Készítsétek az Úr útját, * mert azt, aki a hegyeket kimérte * és a völgyeket kiszabta, * ki mint Isten a mindenséget betölti, * szolgája megkereszteli. * Szegény életet kezd a gazdag ajándékot osztó. * Éva ezt hallotta: * Fájdalommal szüled gyermekeidet. * A Szűz pedig most ezt hallja: * Üdvözlégy malasztalteljes, * az Úr van teveled, * akinél van a nagy irgalom.

Tropár. 4. hang. *Minta: Elcsodálkozott József...*

Fölvitetvén Illés az egekbe, * Elizeus palástjának érintésére * visszafordult a Jordán folyó, * és kettéváltak a vizek. * A folyó száraz úttá lett néki, * valóban a keresztség jelképéül, * mellyel a jelen élet zajló folyamán átkelünk. * Krisztus megjelent a Jordánban, hogy megszentelje a vizeket.

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után leülő:

A vértanúké. 1. hang. *Minta: A te sírodat őrző katonák...*

Magasságbeli főpapak mutatkozott Theopemptosz, * mikor földi főpapként megjelent a szenvedésre. * A zsarnok parancsát megvetette, * a kínokat örömmel elszenvedte és így kiáltott: * Egyedül csak azt imádom, * aki a Jordán habjaiba temette az emberek vétségeit.

Dicsőség... Most és... Előünnepi. 1. hang

A folyóvízre siet testben a nagy Harmat, * és meg akar keresztelkedni. * Csodálkozva kiáltja feléje az istenes Előhírnök: * Hogyan kereszteljelek meg téged, * hiszen egyáltalán nincsen szenny terajtd? * Hogyan tárhatom ki kezemet fejed felett, * melyet remegve tisztel az egész mindenség?

Fényének:

A vértanúké. 3. hang. *Minta: Istenünk, mindenek Teremtője...*

A kínvallatások közepette erőt nyertél Istentől, Theopemptosz főpap, s ezzel küzdőtársadat, Theónát is megerősítetted a hitben. Vele együtt most magasztalunk téged.

Az előünnepi. 3. hang. *Minta: Istenünk, mindenek Teremtője...*

Ki a Szűztől Betlehembben testileg felragyogtál, most a Jordánra sietsz, hogy lemosd az emberek szennyét, és isteni keresztséggel megvilágosítsd a sötétségben levőket.

Dicséreti sztihrák

Az előünnepé. 6. hang. *Minta: Angyali erők, menjetek...*

Miért habozol, Keresztelő, nem ismerve jól az üdv gondozást, * melyet mindenek üdvösségére teljesítek? * Hagyd el most a régi dolgokat, * gondold a jövődölésekre! *

Higgyél Isten lejövetelében, * járulj hozzám, és szolgálj nekem! * Én, az Isten könyörületesen eljöttem, * hogy Ádámot a bukottságból megtisztítsam.

Bűneinket válladra vetted, * s eljöttél, Jézus, a Jordán folyóra. * Én pedig félek a te félelmetes eljöveteledtől. * Hogyan parancsolhatod nekem, * hogy megkereszteljelek téged? * Azért jössz, hogy engem megtisztíts, * miként kérhetsz tőlem keresztséget, * mindenek megtisztítója?

Elővers: Láttak téged, Isten, a vizek, láttak téged a vizek, és féltek.

Természetem szerint felfoghatatlan Ige vagyok, * de szolgálai alakot öltöttem magamra, * s a Jordánra mentem. * Semmiképpen se tétovázz velem! * Jer, ne félj, közelíts felém! * Tedd fejemre kezedet, és kiáltsd: * Áldott vagy Istenünk, ki megjelenysz, * dicsőség néked!

Elővers: Azért emlékezem meg rólad, a Jordán földjéről és Hermon hegyéről.

Ó, milyen felfoghatatlan és mérhetetlen a te szegénységed, Istenige! * Értem, a bukottért, irgalomból arra határoztad el magad, * hogy magadra öltöd Ádámot, * és megújítod Ádám ivadékait. * Engedelmeskedem parancsolatodnak, * és híven zengem: * Áldott vagy Istenünk, ki megjelenysz, * dicsőség néked!

Dicsőség... 6. hang

Félelemmel teljesíti János a szent szolgálatot az Uralkodónak, * örvend lelkében, * és örömmel kiáltja: * Örvendjetelem velem együtt, az Ósatya ivadékai, * mert eljött, akit várva-vártunk, * megérkezett Krisztus a Jordánra, * hogy megtisztítson mindnyájunkat Ádám bűnétől, * mint könyörületes.

JANUÁR 16.
Szent Péter apostol bilincsei

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang

Rómát el nem hagyva, ó első-trónusú apostol, * eljöttél közénk tiszteletre méltó bilincseid által, * melyeket te viseltél, * mi pedig ezeket hittel tisztelve esedezünk, * hogy Istenhez szálló könyörgéseid által * ajándékozd nekünk a nagy kegyelmet.

Konták, 2. hang

Krisztus, a kőszikla, fényesen megdicsőíti * a hit alapkövét, az első-trónusú Pétert, * mert mindnyájunkat összehív, hogy az ő tiszteletre méltó bilincseinek csodáit ünnepeljük, * és vétkeinknek bocsánatot szerez.

Prokimen, 8. hang

Egész földre elhatott az ő szózatuk, és a földkerekség határaitra igéjük.

Vers: Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és keze művét hirdeti az égbolt.

(18. zsoltár)

Alleluja, 1. hang

Vers: Magasztalják az egek csodatetteidet, Uram, és igazvotodat a szentek gyülekezetében.

Vers: Isten dicsőséges a szentek tanácsában, nagy és rettenetes mindazok fölött, akik körülötte vannak.

(88. zsoltár)

Áldozási vers

Egész földre elhatott az ő szózatuk, és a földkerekség határaitra igéjük.

JANUÁR 20.
Nagy Eutim szentéletű atya

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

1. hang. Minta: Dicséretes vértanúk...

Eutim atya! * A te születésedet előre hirdette a mennyből küldött angyal, * éppen úgy, mint a meddő méhből sarjadzott Jánosét. * Az ő követőjévé, képviselőjévé, * hajléktalan szegénnyé, * keresztlővé és hegyekben élővé lettél, * számtalan csodával szerfölött tündököltél.

Eutim atya! * Meddőség gyümölcseként születél, * mégis igazán sokgyermekesnek bizonyultál, * mert a te lelki magvetésedből az előbb úttalan pusztaság szerzetesek sokaságával telt be. * Kérünk, most is esedezél értünk, * hogy elnyerje lelkünk a békességet és a nagy irgalmat!

Eutim atya! * A te életed felülmúlhatatlan, * a te hited valóban igaz hit! * A cselekvésből a legmagasabb szemlélődés felé szárnyaltál, * a bölcsesség hajlékává lettél. * Két természetűnek tisztelted Krisztust, a Szentháromság egyikét. * Esedezél hozzá a mi lelkünkért!

4. hang. Minta: Minekelőtte felülről...

Téged, végtelenül boldog, ki anyád méhében megszentelődöttél, * midőn a mindenre tekintő szem * jó szándékodat és tántoríthatatlan, gyors jobbra törekvésedet előre látta, * akkor Isten adta ajándékként a vidámság névvel jelölt meg, s ezzel feloldja az élők szomorúságát. * Gyermekkorod óta a jótevő Isten színe előtt az ő kedvében jártál. * Őhozzá esedezél, * hogy világosítsa meg és üdvözítse a mi lelkünket!

Az isteni kegyelemmel teljes Krisztus, * reád talált, atyánk, * mint szeplőtelen tükörré, * s az ő isteni megnyilatkozása fényének ragyogó sugarait reád árasztotta. * Attól fogva gyógyítások kiapadhatatlan forrása * és éhezők táplálója lettél, * a szomjúhozók vágyát pedig vízáradattal öntözted, * a lelki hajlamokat bölcs tanításoddal Isten felé irányítottad. * Őhozzá esedezél, * hogy világosítsa meg és üdvözítse a mi lelkünket!

A cselekvésben és a szemlélődésben kitűntél, * angyali életed az erényesség példája * és követendő mintaképe mindazoknak, * akik magukat teljesen Isten szolgálatára adták. * A te isteni bölcsességű tanításod pedig * azt hirdette, Eutim, hogy a Szentháromságot kell imádnunk, * az egy Krisztusban pedig mindkét természetet elismernünk, * és hogy a Krisztus evangéliumának megfelelő számú négy zsinat tanítását kell elfogadnunk. * Esedezél Krisztushoz, * hogy világosítsa meg és üdvözítse a mi lelkünket!

Dicsőség... 3. hang

Anyád méhétől fogva Istennek szenteltek, * mint egy második Sámuel, Eutim atya, * nevedhez illően a hívek vidámságává, * a szerzetesek támasztó botjává és erősségévé * és a Szentlélek tiszta hajlékává lettél. * Kérd nekünk, tisztelőidnek a nagy irgalmat!

Előverses szthirák

5. hang. Minta: Üdvözlég, jó illatú önmegtagadási cselekedetek...

Üdvözlég, * az Egyház örömeinek oka, szentéletű atya! * Mert a te születéseddal, * Isten gondviselő jóságából a tévedést tanítók * minden támadását elhárította. * Éppen ezért hív téged vidámságot jelentő Euthümiosznak! * A mennyei lények seregei a te életed fényessége miatt örömmel teltek el. * Most velük együtt vagy, és világossággal töltekezel, *

és a végtelenül boldogító, isteni fényáradatot élvezed. * Esedezél Krisztushoz, hogy adja meg lelkünknek a nagy irgalmat!

Elővers: Drága(látos) az Úr színe előtt az ő szentjeinek halála.

A keresztt * vesszejére támaszkodva * a törvényszegés folyóvizet kiszárítottad, * az isteni gyönyörűség vizét ittasd és a szellemi Paradicsom forrását, * és a pusztában üdvösséges forrásokat mutattál, végtelenül boldog! * Az isteni Lélek kiadásaitól növekedve, szentéletű, pálmaként a mennyei magasság felé emelkedtél! * Krisztus fényáradatával teljes tűzszlopként tűntél fel, * ó isteni ihletésű! * Esedezél hozzá, hogy adja meg lelkünknek a nagy irgalmat!

Elővers: Boldog férfiú, ki az Urat féli, az ő parancsolataiban igen nagy kedve telik.

Valóban * eljutottál a csodálatos sátorig, az Isten házáig, * örömmel és lelki vígsággal, végtelenül boldog, * oda, ahol az ünneplők éneke, kellemes és édes szent dala hangzik, * ahol a kimondhatatlan boldogságban és örömben van részed, ó boldog! * Egyedül erre vágytál, * és a testedet sanyargatva el is nyerted azt, * ki ékes vagy isteni igazságossággal! * Esedezél Krisztushoz, hogy adja meg nekünk a nagy irgalmat!

Dicsőség... 5. hang

Szentéletű atya! * Nem engedélyeztél álmod szemednek, * sem pihenést szempilláidnak, * míg testedet és lelkedet a szenvedélyektől meg nem szabadítottad, * és magadat a Szentlélek lakóhelyéül át nem adtad. * Hozzád ment Krisztus az Atyával, s benned hajlékot készített, * és az egyfélégyű Háromság szolgájává lettél, * nagyszavú hírnök atyánk, Eutim! * Esedezél a mi lelkünkért!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang

Vigadj, pusztaság, amely nem szülsz, * örvendj, bár nem vajúdtál, * mert áhítatában megsokasította gyermekeidet a Lélek óhajainak férfia, * ki önmegtágadásával az erények tökéletességét sarjadzotta. * Az ő esedezése miatt, Krisztus Istenünk, * üdvözítsd a mi lelkünket!

Konták, 8. hang

Tiszteletreméltó születésedben örömet talált a természet, * szent emléked láttán pedig csodáid sokaságának örvendezünk, ó szentéletű! * Add is meg ezt bőségesen lelkünknek, * és tisztítsd meg azt a bűnök szennyétől, * hogy így énekeljünk néked: Alleluja!

JANUÁR 27.
Aranyszájú János főpap ereklyéinek átvitele

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Magasztaljuk szép énekekkel * az aranyból készült harsonát, * az isteni ihletésű hangszert, * a hitigazságok kimeríthetetlen tengerét, * az Egyház támaszát, a mennyei elmét, * a bölcsesség mélységét, a színarany kelyhet, * amelyből árad a mézzel folyó tanítás vize, * és a teremtett világot megöntözi!

Tiszteljük méltóképpen Jánost, az aranyzavút, * a le nem hunyó csillagot, * ki tanításával megvilágosít mindent a nap alatt, * a bűnbánat hirdetőjét, a színarany szivacsot, * mely a rettenetes kétségbeesés nedvességét felszívja, * s a bűn nyomán kiszáradt lelkeket beharmatozza!

Magasztaljuk dicshimnuszokkal az Aranyszájút, * a földi angyalt, az égi embert, * a csicsergő jóhangú fecskét, * az erények kincstárát, a megingathatatlan sziklát, * a hívek példaképét, a vértanúk vetélytársát, * ki egyenrangú a szent angyalokkal, * és életformájára nézve olyan, mint az apostolok!

4. hang. *Minta: Minekelőtte felülről...*

Tartsunk ma szent örömnepet, * mert Krisztus Egyházának aranykoszorúja Kománából királyi dicsőséggel a fővárosba érkezik, * fényt ragyogtat le a magasságból a visszatéréshez, * s a híveket a szellemi országba vezeti és a mindenség Uralkodója elé juttatja. * Hangoztassuk ezért: aranyos melléknevet viselő, * istenes, Aranyszájú János, * ki tetőtől talpig teljesen aranyos vagy, atyánk, * esedezzel, hogy üdvözljön és megvilágosuljon a mi lelkünk!

Mint az Egyház ragyogó mennyboltozata, * magadra vállaltad, Aranyszájú, * a legkegyetlenebb számkivetésben való lenyugvást, * és ma örömmel felragyogsz a teremtésre, * immár lenyugvástól mentesen. * Lángolva ékeskedsz a csodák csillagával, ó bölcs! * A napnál ragyogóbb Krisztust hordozod, * és ő fáklyaként ragyogtatja a te visszaviteledet elrendelő ítéletet. * Hangoztassuk ezért: Legtündöklőbb, világos szavú, végtelenül bölcs Aranyszájú, * esedezzel, hogy üdvözljön és megvilágosuljon a mi lelkünk!

Most a mennyország az angyalokkal együtt örvendezik, * a teremtéssel együtt örvend az emberi sereg, * mert aki a földön égi érzelművé tett mindenkit * szent szavainak szent létrájával, * az most Isten útját járó lépteinek felfelé irányulását * új Jákobként mutatja, * miközben angyalok örülnek az ő visszavitelének. * Hangoztassuk ezért: anyagtalan angyalok végtelenül boldog társa, * esedezzel, Aranyszájú, hogy üdvözljön a mi lelkünk!

Dicsőség... 4. hang

Nem hagyhatta, ó Aranyszájú, a császár városa, * hogy földi maradványaid Kománában maradjanak. * Isteni intésre, fényes ünneppel visszavitetett a palotához téged. * Örömmel szemlélt az Egyház is, * mely nyíltan vallomást tett melletted és elmondta: * Én dicsőségem, az Urat magasztald, * őt, ki visszaadta nekem a vőfélyt és a hit megerősítőjét, * megbecsültetésem alapját és halántékom megpihentetőjét, * az alázatos lelkület bércét és a könyörületesség mélységét, * szegénységem drága kincsét * és a bűnbánat hirdetőjét. * Szentéletű atya, ezért arra kérünk téged: * kérj békességet és nagy irgalmat a mi lelkünknek!

Olvasmányok

Példabeszédek könyvének olvasása:

Az igaznak emléke dicsérettel jár, az Úr áldása nyugszik a fején. Boldog az az ember, aki bölcsességet talált és az a halandó, aki belátással rendelkezik. Mert jobb ezt elnyerni, mintsem arany és ezüst kincseket. Értékesebb az a drágaköveknél, és nincs hozzá fogható értékes dolog. Szájából igazság árad, nyelvén törvény és irgalom szól. Most pedig gyermekeim, hallgassatok reám, mert tisztességes dolgokról beszélek! Boldog az az ember, aki útjaimat követi. Mert az én útjaim az élet útjai, melyek az Úr akarata szerint valók. Ezért kérek benneteket, és kibocsátom hangomat az emberek fiaikhoz. Mert én, a Bölcsesség készítettem hajlékot az akaratnak és a tudásnak, és a megfontolást én hívtam elő. Enyém a bölcs tanács és a bizonyosság, enyém az okosság, enyém az erő. Szeretem azokat, akik kedvelnek, és akik keresnek, rám is találnak. Értsetek az okos szóból, ti ártatlanok, és szívleljétek meg azt, ti nevetlenek! Hallgassatok meg, mert tiszteletreméltó dolgokról beszélek, és helyes szóra nyílnak ajkaim, mert a torkom igazságot tanít, és a hazug száj utálatos előttem! Ajkam minden szava igazság, nincs abban csapda vagy kuszaság. Világosak azok a bölcsenek, és helyesek azok számára, akik az igaz ismeretet keresik. Mert az igazságra tanítalak titeket, hogy az Úrban legyen a reményetek és elteljetekek Lélekkel.

Bölcsesség könyvének olvasása:

Órvend a nép, ha elhunyt az igaz, mert halhatatlan az ő emléke, mivel egyaránt ismeretes Isten és az emberek előtt. Áhítsátok hát, emberek, a bölcsességet, vágyódjatok utána, és akkor okulni fogtok! Kezdeté szeretet, illetve az ő törvényeinek teljesítése. Szeressétek a bölcsességet, hogy örökké uralkodhassatok országában! Kijelentem nektek, és nem rejtem el előttem Isten titkait, mivel ő a bölcsesség útmutatója és egyben a bölcsék irányítója. Az ő kezében van minden megfontoltság és a teendőkhöz való hozzáértés. A mindenség építőmestere tanított meg engem a bölcsességre. Benne ugyanis szellemi lélek van, amely szent: az örök világosság kisugárzása és Isten jóságának képmása. Ő Isten barátja, és prófétákká avat. Ékesebb a napnál és minden csillagképnél. A fényhez hasonlítva is különb annál. A bölcsesség ragadta ki hű szolgáit a szorongattatásból, s egyenes útra vezérelte őket. Megadta nekik a szent dolgok ismeretét, megóvta őket a rájuk leselkedő ellenségtől, s megjutalmazta őket derekas küzdelmükért, hogy mindannyian belássák azt, hogy mindennél erősebb a vallásos élet és hogy a bölcsességen nem vesz erőt a gonoszság, s a gonoszokat nem kerüli el a büntető igazság. Mert tévesen vélekedve azt mondták egymásnak: Nyomjuk el az igazat, és ne kíméljük jámborságát, s ne is vegyük figyelembe a koros aggyasztán ősz haját! A mi erőnk legyen a törvény! Leselkedjünk tehát az igazra, mert alkalmatlankodik nekünk, és ellenkezik tetteinkkel, és megszól, hogy vétettünk neveltetésünk ellen. Azzal kérkedik, hogy Isten ismerete nála van, és Isten gyermekének mondja magát. Nézetünknek ő a vádlója: még a látása is terhes nekünk, mert élete különbözik másokétól, és ösvényei egészen különösek. Bohóknak néz ő minket, és tartózkodik útjainktól, mint a szennytól, de boldognak hirdeti az igazak végét. Lássuk tehát, igazak-e a beszédei? Próbáljuk ki, tudjuk meg, milyen lesz a vége? Tegyük őt próbára szidalommal, kínzással, hogy megismerjük szelídségét, és kipróbáljuk állhatatosságát! Ítéljük őt gyalázatos halálra, hiszen a saját szavai szerint úgyis van, aki gondját viselje! Így gondolták ők, de tévedtek, mert gonoszságuk elvakította őket. Nem ismerik Isten titkait, s nem veszik számba, hogy egyedül te vagy az, Uram, kinek hatalma van élet és halál fölött, s megmentesz a szorongattatás idején, és megszabadítasz minden rossztól, mert könyörületes és irgalmas vagy. Szentjeidnek kegyelmet adsz, de karoddal ellenállsz a kevélyeknek.

Bölcsesség könyvének olvasása:

Bölcsesség fakad az igaz szájából; a rendes emberek ajka kellemes hangzású. A bölcsék szája bölcsességet tanít; az igazságosság megmenti őket a haláltól. Ha az igaz ember meghal, nem vész el a reménység: az igaz fiú életrevaló, és jó dolgában az igazság gyümölcsét élvezzi. Az igazakon mindenkor világosság van, s az Úr előtt kegyelemre és dicsőségre találnak. A bölcsék nyelve a jóban jártas, és szívükben bölcsesség lakozik. Szereti az Úr a jámbor szíveket; kedvesek előtte mindazok, kiknek útjuk feddhetetlen. Az Úr bölcsessége beragyogja annak arcát, akiben van

megértés; eléjük megy azoknak, akik vágyódnak utána, és könnyen szemlélhetik őt azok, akik szeretik. Aki kora hajnalban keresi, nem kell, hogy fáradjon; ki érte virraszt, csakhamar gond nélkül lesz. Mert ő maga jár körül, hogy fölkeresse azokat, kik hozzá méltók: könnyen jelenik meg nekik gondolataikban életútjukon. A bölcsességen nem vesz erőt a gonoszság. Ezért őt szerettem és kerestem ifjú koromtól, s azon voltam, hogy menyasszonyomként vezethessem be magamhoz, mert a mindenség Ura szerette őt, hiszen be van avatva Isten ismeretébe, és az ő műveiben övé a döntés. Munkájának gyümölcsei erények, mert mértékletességre és okosságra tanít, igazságosságra és lelki erősségre, s ezeknél semmi sem hasznosabb az emberek életében. Ha pedig valaki gazdag tudást kíván: Ismeri ő a múltat, és kifürkészi a jövőt. Ért a fordulatot beszédhez, a talányok megfejtéséhez. Előre tudja a jeleket és a csodákat, a korok és időszakok végét. Mert halhatatlanság rejlik a bölcsességben, és jó hírnevet szerez magának az, aki igéihez tartja magát. Ezért az Úr elé járultam, kértem őt, és szívem mélyéből mondtam: Atyáimnak Istene, irgalom Ura, ki szavaddal teremtettél mindent és bölcsességgel alkottad az embert, hogy uralkodjék a teremtményeken, hogy szentségben és igazságossággal igazgassa a világot, add meg nekem ezt a veled együtt trónoló bölcsességet, és ne zárj ki engem gyermekeid közül! Hiszen szolgád vagyok, szolgálód gyermeke! Küldd el azt szent lakhelyedről, dicsőséged trónusától, hogy velem legyen, és tanítson meg arra, mi kedves előtted! És el is vezet majd engem igaz ismerettel, és megőriz engem dicsőségével. Hiszen a halandók gondolatai bátortalanok, és elképzeléseik ingatagok.

Előverses sztihrák

5. hang. *Minta: Üdvözlégy...*

Örvend * Krisztus egyháza, * látva a szent gyertyatartón a világosságot árasztó gyertyát, * melyet a gonoszok levettek és a hallgatás vékája alá rejtettek. * Téged tisztel az erények magaslatán, szentéletű atya, * mint isteni ihletésű világítótoronyot, * ki csodáiddal a földkerekség véghatárait napnál ragyogóbb fényözönbe vonod. * Ma Isten megvesztegethetetlen ítélőszéke igazságot szolgáltat odafönről, * és kimutatja a verőfényes napnál ragyogóbb igaz voltodat, * és megadja a világnak * a békességet és a nagy irgalmat.

Elővers: Az én szám bölcsességet szól, és szívem elmélkedése okosságot.

Koporsód, * Aranyszájú, mint gyönyörű kenettartó, * csodák isteni folyamát árasztja világszerte, * és gyógyulás áradatával keni meg tisztelőid lelkét. * Krisztus kegyelmének szellemi kenetét birtokoltad bőséggel, * és a hozzád híven járulók örökké élő jó illatot találnak benned. * Azért mi, kik bőségesen élvezzük * a te ajándékaidat, végtelenül bölcs, * és gyönyörködhetünk szeplőtelen és szent földi ereklyéidben, * híven kérünk téged, * hogy elnyerje lelkünk a nagy irgalmat.

Elővers: Az igaz szája bölcsességet szól, és nyelve igazat beszél.

A világ * gabonaosztója, * aki mindenki szívét a Lélek mennyei boldogságában táplálja, * az új József jelent meg, ó hívek! * De nem Egyiptom földjétől, hanem Kománából jön szent ereklyékben, * kettéválasztja ma imádságával a bajok viharát és a szorongatások tengerét. * Magasztaljuk őt, és kiáltunk neki híven: * Jöjj a te emlékedet ünneplők közé, ó boldog, * add meg nekik bőséggel * az üdvösséget és a nagy irgalmat!

Dicsőség... 6. hang

Háromszorosan boldog szentéletű, * legszentebb atya, jó pásztor, * és Krisztusnak, a főpásztornak tanítványa, * ki életedet adtad nyájadért, * hírneves Aranyszájú János, * most is esedezzél értünk, * hogy könyörgésedre elnyerjük a nagy irgalmat!

Most és... Istenszülő-ének. 6. hang

Istenszülő, te vagy a valódi szőlővessző, * ki megnövesztetted nekünk az élet gyümölcsét. * Hozzád könyörgünk: * imádd a szent apostolokkal és minden szenttel együtt az Uralkodót, * hogy irgalmazzon a mi lelkünknek!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 8. hang

A te ajkadról tűzlángként sugárzó kegyelem * a földkerekséget megvilágosította, * e világra az önzetlenség kincseit hagyta, * s megmutatta nekünk az alázat magasztosságát. * Azért, ó Aranyszájú János atya, ki bennünket igéiddel oktatsz, * kérjed Krisztus Istent, az Igét, * hogy üdvözítse lelkünket!

Konták, 6. hang

A mennyekből isteni kegyelmet nyertél, * s ajkaiddal mindenkit arra oktatsz, * hogy a Szentháromságban egy Istent imádjuk, * ó, szerfölött boldog Aranyszájú Szent János! * Méltán magasztalunk azért téged, * hiszen te vagy az a tanító, * aki az isteni dolgokat velünk megértteti.

FEBRUÁR 2.

Vámos és farizeus vasárnapja – Az Úr találkozása Simeonnal – 1. hang

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Lítiai sztíhírák

Az ünnepé (a három utolsó):

2. hang.

Az ég és a föld Teremtőjét * ma karján hordozza Simeon, a szent aggastyán, * aki a Szentlélekben ezt mondja: * Most már elbúcsúzhatom, mert láttam Üdvözítőmet.

Ma az aggastyán Simeon a templomba megy, * s a Lélekben örvendve karjára veszi * Mózes törvényadóóját és a törvény teljesítőjét. * Mózes méltóvá lett arra, * hogy homály és rejtelmes szózat közben Istent szemlélje, * és betakart arccal a zsidók hitetlen szívét megfeddje. * Simeon pedig az Atyának öröktől fogva való, megtestesült Igéjét hordozta, * és a pogányok világosságát, * a keresztet és a föltámadást feltárta. * Megjelent Anna prófétaasszony is, * és az Üdvözítőt Izrael szabadítójának hirdette. * Hangoztassuk neki: * Krisztus Istenünk, az Istenszüdő kedvéért könyörülj rajtunk!

4. hang.

Ma a szentséges Anya, * ki a templomnál is följobbvaló, * megjelenik a szentély előtt, * és bemutatja a világnak a törvény megadóóját, * sőt a törvény Alkotóját, * kit karjára vett az aggastyán Simeon, * és örvendezve felkiáltott: * Most bocsátod el a te szolgádat, * mert láttalak téged, lelkünk Üdvözítője.

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után leülő:

A triódból. 4. hang. *Minta: Hamar előzz meg...*

A vétkei miatt megszegyenülten sóhajtozó vámost * felmagasztalta alázatossága, * mert a Teremtőhöz irgalomért kiáltott. * A fennhéjázó farizeust pedig gőgje a megigazultságtól elbuktatta. * Buzgólkodjunk azért minden jóban, * és tartózkodjunk minden rossztól.

Dicsőség... most és... 4. hang. Az ünnepé. *Minta: Elcsodálkozott József...*

A Sínai ormán hajdan * Mózes az isteni titkot szemlélte, * és az isteni szótatot viharban és sötétben hallhatta meg. * Most pedig Simeon veszi karjára * az érettünk változás nélkül megtestesült Istent, * és örvendve távozik az ideiglenes dolgoktól * az örök életbe, * és ezért így kiált föl: * „Most bocsátod el, Uralkodó, szolgádat!”

FEBRUÁR 23.
Vajhagyó vasárnap
Keresztelő János próféta fejének I. és II. megtalálása

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Az Előhírnöké. 5. hang. *Minta: Üdvözlégy...*

Üdvözlégy, * szent és fényt árasztó, * s az angyalokat is tiszteletre indító fej, * melyet egykor karddal levágtak, * és amely levágottan is, szemrehányással a bujaság gyalázatosságát fejezte le! * Forrás, mely csodákkal megöntözöd a híveket, * az Üdvözítő üdvösséges eljövételét előre hirdetted, * egykor a Szentlélek reá szállását is láttad, * te vagy az ó- és az újszövetség kegyelmeinek összekapcsolója. * Krisztushoz esedezzél, * adja meg lelkünknek a nagy irgalmat!

Előkerült * a Keresztelő feje, * melyet egykor egy edényben a föld üregébe rejtettek el, * és csodák folyamát buzogatja. * Ő, aki vízben lemosta annak fejét, * ki vizekre helyezte az égboltot, * s az emberekre harmatozott isteni bocsánatot. * Őt magasztaljuk, a valóban dicséretreméltót, * s ünnepeljük meg örvendéssel fejének megtalálását, * mert ő esedezik Krisztushoz, * hogy adja meg a világnak a nagy irgalmat!

Eme fej * ez hirdette Istennek testben megjelent Bárányát, * s az üdvösség útját isteni figyelmeztetésekkel mindenkinek biztossá tette. * Minthogy Heródes törvényszegését megfeddette, * a testről lehullott és magára vállalta az ideig való rejtőzködést, * hogy fénylő napként felragyogjon számunkra, és így kiáltson fel: * Tartsatok bűnbánatot, csatlakozzatok töredelemmel az Urhoz, * ki megadja a világnak a nagy irgalmat!

Olvasmányok

Izajás próféta jövendölésének olvasása:

Igy szól az Úr: Vigasztaljátok, vigasztaljátok az én népemet – mondja Isten. – Papok, szóljatok Jeruzsálem szívéhez! Vigasztaljátok őt, hogy betelt megaláztatása, mert feloldozást nyert bűne, hiszen kétszeresen lakolt már az Úr kezétől minden vétkéért. Kiáltó szó hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! Minden völgyet töltsenek föl, s minden hegy és halom süllyedjen alá! A göröngyös legyen egyenessé, a hegláncok síksággá! Magas hegyre menjen föl az, aki örömhírt hoz Sionnak: Emelkedjétek föl, ne féljétek!

Én vagyok az Úr, az Isten, én meghallgatom őket. Én, Izrael Istene nem hagyom el őket, hanem a hegyeken folyókat fakasztok, és a rétek közepette forrásokat, a pusztát bővíző tavakká teszem, a szomjazó földet vízvezetékekkel telivé! Örvendezzen az ég onnan felülről, és a felhők igazságot permetezzenek, nyílják meg a föld, és irgalmat sarjasszon, és egyszersmind igazságosságot is fakasszon! Ujjongó szóval hirdessétek a föld határáig, tegyétek hallhatóvá! Mondjátok, mert az Úr megváltotta szolgáját, Jákobot! Ha szomjaznak is a pusztában, a kősziklából fakaszt vizet nekik. Ujjongj, te meddő, ki nem szülsz, énekelve szolgáját, Jákobot! Nem szomjaztak ők a pusztában, amikor kivezette őket, a kősziklából fakasztott vizet nekik, meghasította a kősziklát, és folytak a vizek. És ha megszomjaznak, míg a pusztaságban vezeti őket, a kősziklából fakaszt vizet nekik. Ujjongj, te meddő, ki nem szülsz, törj ki ujjongásban és kiált, ki nem vajúdtál, mert több gyermeke lesz az elhagyottnak, mint annak, akinek férje van!

Malakiás próféta jövendölésének olvasása:

Nézzétek, elküldöm hírnökömet színem előtt, hogy elkészítse előttem az utat. Hamarosan megérkezik templomába az Úr, akit kerestek. De ki fogja tudni elviselni jövetele napját? És ki maradhat állva, amikor megjelenik? Mert úgy megy be, mint az olvasztók tüze és a ványolók lúgja. Leül, mint az ezüstolvasztó és az aranyat és az ezüstöt tisztító mester. Ítéletet tartani jön hozzánk.

Gyors tanú lesz a gonoszok, a házasságtörők, az ő nevében hamisan esküvők és mindazok ellen, akik nem félik őt, mondja a mindenható Úr. Mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek, én nem változom: ti pedig, Jákob fiai, eltértetek törvényemtől és nem tartottátok be azt. Ezért forduljatok hozzám, és én felétek fordulok, mondja a mindenható Úr. Akkor boldognak mond benneteket minden nemzet, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki ama napon letekint majd arra, ama napon, amelyet azok megszabadítására készíték, akik szeretnek engem. Tudatosítsátok hát, és emlékezzetek meg szolgálomnak, Mózesnek a törvényéről, a parancsokról és a rendelkezésekről, amelyeket Hóreb hegyén adtam neki egész Izrael számára. Nézzétek, elküldöm nektek a teszbi Illés prófétát, mielőtt elérkeznék az Úr nagy és félelmetes napja.

Bölcsesség könyvének olvasása:

Ha az igaz időnap előtt is ér élete végéhez, nyugalmat élvez. Az elhunyt igaz elítéli az élő istenteleneket, és a korán beteljesedett ifjúság a bűnösnek években gazdag életét. Mert látják ugyan a bölcsnek végét, de nem értik, mit rendelt felőle az Úr, és miért helyezte biztonságba. Látják, és becsmerlőleg szólnak róla, de az Úr majd gúnyt űz belőlük. Akkor hullává lesznek, megvetetté, és gúnynak tárgyává a holtak közt örökre. Mert letaszítja őket, úgyhogy meg sem mukkannak, velejükig megrendíti őket, végső pusztulásra jutnak, gyötrődniük kell, és elenyészik az emléküik. Reszketve jelennek meg számot adni bűneikről, és gáztetteik vádlóként lépnek föl ellenük. Akkor az igaz teljes biztonsággal áll szemben azokkal, akik sanyargatták, és lebecsülték a fáradozását. Amikor ezt látják, iszonyú félelem fogja el őket, és nem tudnak hová lenni; annak nem várt üdvössége miatt. Bánkódva szólnak egymáshoz, és sóhajtoznak lelkük félelmében: „Ez az, akit egykor kinevettünk, és akiből gúnyt űztünk. Mi esztelenek! Életmódját örültségnek tartottuk és halálát dicstelennek. Hogy lehet az, hogy Isten fiai közé sorolták és a szentek között van az osztályrésze? Így hát mi letértünk az igazság útjáról, nekünk nem világított az igazságosság fénye, és számunkra nem kelt föl a nap. A kimerülésig jártuk a bűn és a romlás ösvényeit, úttalan pusztaságokban kóboroltunk, az Úr útját azonban nem ismertük fel.

Előverses sztihirák

Dicsőség... 2. hang

Isteni gondolatok tiszteletreméltó tartója, * a te fejed, mely világosan előre látta a kifejezhetetlen lényeg titkát, * ma felragyogott a föld kincsházából mint anyaméhből, * s a megszentelés kenetét ontva jó illattal áraszt el a nap alatt mindent, * s érthetően hirdeti a bűnbánat útját, * nagy hírnevű János, * és a mindenség Üdvözítőjéhez esedezik a mi lelkünkért.

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A „Babilon folyóvizei...” ének utolsó, DM. előversét elhagyjuk, és helyette a szent magasztalásával folytatjuk:

Magasztalunk téged, / Üdvözítőnk Előhírnöke, Szent János, / és tiszteljük a te drága fejed megtalálását.

Versek (DM. nélkül):

Bizony, messzire menekültem, / és a pusztában laktam.
Reád szomjazott a lelkem, / még inkább eped utánad testem.
Igazmondásodról / és szabadításodról szólottam.
Igazságosságodat / nem rejtettem el szívemben.

A próféta leülői (I-II., DM. III.):

4. hang. *Minta: Hamar előzz meg...*

A földből előtűnő az Előhírnök feje, * az enyészhetetlenség sugarait árasztja ki a hívekre, * hogy gyógyulásukra szolgáljanak. * Fent az angyalok sokaságát gyűjti össze, * lent pedig az emberi nemet hívja egybe, * hogy mindnyájan egy hangon * dicsőséget zengjünk Krisztus Istenünknek.

4. hang. *Minta: Aki önként...*

Szent fejed, mely csodálatosan előkerült a föld mélyéről, * mint az arany a bányából, * boldoggá tette, Krisztus Keresztelője, mindazokat, * akik megtalálásakor összesereglettek * és szent dalokkal magasztalták az Üdvözítőt és Teremtőt, * ki megadja nekünk általad a nagy irgalmat.

Dicsőség... Most és... 4. hang. *Minta: Kijelentéd magadat...*

A törvényszegő Heródes átadta * szent fejedet az asszonynak, * melynek megtalálásakor így kiáltunk hozzád, Előhírnök: * Esedezzel, hogy mindenki irgalmat nyerjen!

A III. óda után ikosz:

Maga az Úr tett tanúbizonyságot felőled, János, hogy minden földi halandónál feljebbvaló vagy, azért félve ajánlom neked magasztaló énekemet. De a buzgóság ösztönzésére merészen mégis megpróbálok éneket zengeni neked. Ne utasíts vissza, mint méltatlant, hanem segíts, hogy így megkoszorúzhassam szent fejedet, Hírneves, mert az most is hirdeti a világnak a bűnbánatot.

Kathizma, 8. hang

Az Előhírnök fejét kincstárba helyezett drága kincsként őrizték, * edényben rejtőzött az Ige szava, mint a föld mélyére vetett mag, * kikelt és isteni életet termett. * Ennek megtalálását tiszteljük mindnyájan, * és dicsőítsük Krisztust, ki a gyógyítások kegyelmi ajándékát adta neki!

Dicsőség... most és... 4. hang. *Minta: Elcsodálkozott József...*

Kiűzetett Ádám a Paradicsom élvezetéből * a keserves étel miatt, * mert mértéktelenségében nem tartotta meg az Uralkodó parancsát, * s arra lett kárhoztatva, hogy művelje a földet, melyből vétetett, * és sok verejtékkel keresse meg kenyerét. * Mi inkább az önfegyelmet kívánjuk, * nehogy majd a Paradicsomon kívül sírjunk, mint ő, * hanem hogy oda bemehessünk.

Fényének:

Ragyogó fényt árasztva tűnt elő a te drága fejed a föld mélyéből, János előhírnök, az anyagtalan világosság fátylaja. A megtalálás emlékét buzgón megünnepeljük, és arra kérünk téged, hogy szabadíts meg imádságoddal a bajoktól, és segíts, hogy az önmegtagadás idejét helyesen tölthessük, Üdvözítőnk hírneves Keresztelője!

Dicséreti sztihirák

4. hang. *Minta: Jelül rendelted...*

Megnyitotta az önmegtagadás előcsarnokát * a te szeplőtelen fejed, hírneves Előhírnök, * és Isten kegyelmi ajándékainak legédesebb táplálékát adja mindenkinek. *

Ebből részesülve a böjt rögzös útját biztosan megédesítjük, * híven magasztalunk téged, * és Krisztus Istenünknek hangoztatjuk: * Mindenható Jézus, lelkünk Üdvözítője!

Titokzatos és isteni asztalra kerül ma az Előhírnök feje, * örökké csörgedező kenet patakzik tőle, * szellemi jó illatot áraszt, * a szorongások szomorúságát eloszlatja, * és örömmel tölti be mindazokat, * akik buzgósággal zengik: * Mindenható Jézus, lelkünk Üdvözítője!

Elővers: *Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.*

Levágtá a te fejed mint igen éles kard, * a törvényszegő ellenség fejét, * és Isten kegyelmi ajándékainak árját buzogtatja a törvényt betartóknak, * azért híven magasztalunk téged, János, * a Teremtő barátja és Előhírnöke. * Őneki pedig szüntelenül hangoztatjuk: * Mindenható Jézus, lelkünk Üdvözítője!

Elővers (6. hang): *Az igaz örvendezni fog az Úrban, és benne bízni.*

6. hang. A te Keresztelőd tiszteletreméltó fejét, * mely ma előkerült a földből, * dicshimnusz szavával híven fölemeljük, * emberszerető Urunk, * s mi, a te bűnös szolgálid, * közbenjárónkként eléd állítjuk és azt kérjük, * hogy az ő közbenjárására * az ítélet napján elnyerjük tőled a bocsánatot és a nagy irgalmat.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár 4. hang

A földből előtűnven az Előhírnök feje, * az enyészhetetlenség sugarait árasztja ki a hívekre * hogy gyógyulásukra szolgáljanak. * Fent az angyalok sokaságát gyűjti össze, * lent pedig az emberi nemet hívja egybe, * hogy mindnyájan egy hangon * dicsőséget zengjünk Krisztus Istenünknek.

Konták, 2. hang

Isten prófétája és a kegyelem Előhírnöke, * fejedet, mint szentelt rózsát, a földben megtalálván, * teátalad mindenkor gyógyulást nyerünk, * mert mint egykor, most is hirdeted a világnak a bűnbánatot.

Prokimen, 7. hang

Az igaz örvendezni fog az Úrban, és benne bízni.

Vers: Hallgasd meg, Isten, az én imádságomat, mikor könyörgök, az ellenség félelmétől mentsd meg lelkemet!

Alleluja, 4. hang

Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa Libanon cédrusa.

Vers: Kik az Úr házában vannak ültetve, Istenünk házának udvaraiban virágzani fognak.

Áldozási vers: Örök emlékezetben lesz az igaz, s nem fél gonosz hír hallásától. Alleluja.

MÁRCIUS 8.
Nagyböjt második vasárnapja
Palamasz Szent Gergely főpap

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

2. hang

Milyen dicsőítő énekekkel * magasztaljuk a főpapot? * Isten tudományának harsonáját, * a kegyelem tüzet lehelő száját, * a Léleknek tiszta edényét, * az egyház rendíthetetlen oszlopát, * a földkerekség nagy örömét, * a bölcsesség folyóját, * a fényt árasztó lámpást, * a tündöklő csillagot, * mely beragyogja a teremtést. (2-szer)

Milyen énekeket gyűjtsünk csokorba, * hogy azokkal koszorúzzuk meg a főpapot? * A vallásosság élharcosát, * és az istentelenség ellenfelét, * a hit buzgó védelmezőjét, * a nagy útmutatót és tanítót, * a Szentlélek harmonikus líráját, * az aranyként fénylő nyelvet, * a híveknek gyógyulást árasztó forrást, * a nagy és csodálatra méltó Gergelyt!

Milyen ajkakkal dicsérhetnénk, mi * föld szülöttei, a nagy főpapot? * Az egyház tanítóját, * az isteni világosság hírnökét, * a Háromság mennyei titkaiba beavatót, * a szerzetesek nagy ékességét, * aki erények gyakorlásában és szemlélődésben kitűnt, * Thesszalonikinek hírességét, * ki a mennyben lakótársa lett * az Isten csodáival tündökölt Demeternek.

Dicsőség... 6. hang

Háromszorosan is boldog szent atyánk, * szentéletű jó pásztor, * a Főpásztor Krisztusnak tanítványa, * ki lelkedet kitétted nyájadért. * Most is őt kérd, ó szent atyánk, * isteni ihletésű Gergely, * hogy a te közbenjárásodra * adja meg nekünk az ő nagy kegyelmét!

Előverses sztihirák

Dicsőség... 8. hang

Tanításra mindig kész szavad * lelki fülünkbe még visszacseng, * a tétlenül henyélők lelkét fölserkenti, * és isteni ihletésű szentbeszédeid * a földről Istenhez vezető lépcsőt képeznek. * Ezért Gergely atyánk, Thesszália csodája, * szüntelenül esedezzel Krisztushoz, * hogy isteni fényével megvilágosítsa a te tisztelőidet!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után kathizma:

4. hang

A tévtanítók tévelyét felemésztetted, ó bölcs, * és az igazhitűek hitét világosan kifejtve * az egész világot megvilágosítottad. * Ezzel diadalmas győztesnek bizonyultál, * az egyház oszlopának és igazi főpapnak. * Járj közben ezért szüntelenül Krisztusnál, * hogy mindnyájunkat üdvözítsen!

Dicsőség... Ugyanaz.

Most és...

Hamar fogadd el kéréseinket, Nagyasszonyunk, * és tárd azokat Fiad és Istened elé, szeplőtelen Úrnőnk! * Szüntesd meg nyomorúságunkat, * csillapítsd le az ellenünk összetákolt rágalmakat, * és verd vissza, Tisztaságos, * azoknak a hitetleneknek vakmerőségét, * akik a te szolgálid ellen fegyverkeznek!

A VI. óda után ikosz:

Mi végre, hova, és kihez meneküljek? Hiszen tékozló fiúként éltem, én szerencsétlen, még inkább, mint bárki más ebben az életben. Nyisd meg irgalmad bőségét, s könyörülj meg rajtam, ki buzgón éléd borulok! Vétkeztem az ég ellen s a te színed előtt, legalább béreseid közé fogadj be, mennyei Atyám! Arra sem vagyok méltó, hogy fiadnak hívj! De siess, fogadj vissza és üdvözíts engem, mert te vagy a hittel hozzád menekülők pásztora!

Másik ikosz a szentnek:

Kimondhatatlan dolgok hírnökeként jelentél meg a földön, az isteni dolgokat hirdetve a halandó embereknek. Mert emberi értelmet és testet használva is a testnélküliek hangján ámulatba ejtettél bennünket, s arra készített minket, hogy így kiáltsunk hozzád, isteni szózatú:

Örvendj, ki által eltűnt a sötétség, * örvendj, ki által feltűnt a világosság! * Örvendj, a teremtetlen istenség hírnöke, * örvendj, balga teremtmény cáfolója! ** Örvendj, ki az elérhetetlen magasságú Isten természetéről szóltál, * örvendj, ki az ő beláthatatlan mélységben való működéséről beszéltél! * Örvendj, mert Isten dicsőségét helyesen hirdetted, * örvendj, mert a gonoszok tévtanait elkülönítetted! ** Örvendj, fényforrás, ki rámutattál a napra, * örvendj, nektárt kínáló kehely! * Örvendj, ki által az igazság tündöklök fel, * örvendj, ki által a hazugság homályba borult! ** Örvendj, a kegyelem hirdetője!

Fényének:

Dicsőség...

Örvendezz, atyák büszkesége, hittudósok ajka, csendes nyugalom hajléka, a bölcsesség otthona, tanítók kiválósága, az igének tengere, örvendezz, cselekvésnek eszköze, szemlélődés csúcsa, az emberi betegségek gyógyítója, örvendezz, Léleknek temploma, halálban is élő atyánk!

Most és...

Mindenen uralkodó Nagyasszony! Siess hozzánk a veszélyek közepette, igyekezz a gyötrelmeink során, légy jelen az utolsó nap gyötrelmeiben, nehogy a Sátán elragadjon és az alvilág vesztünket okozza! Add meg mindnyájunknak, Isten Anyja, Asszonyunk, hogy Fiad félelmetes ítélőszéke előtt ártatlanul állhassunk meg, a te közbenjárásod által!

Dicséreti sztihrák

1. hang

E világi boldog életedet befejeztél, * s így most a boldogok seregével együtt örvendhetsz, * és minthogy szelíd voltál, * a szelídek földjén laksz, Gergely főpap. * Csodáknak kegyelmével gazdagodtál Istentől, * és bőven juttatsz belőle azoknak, * akik tisztelnek téged.

Elővers: Az igaz szája bölcsességet szól, és nyelve igazságot hirdet.

Elültetted az igaz hit tanait, * az eretnek tövist pedig lenyested, ó boldog, * és a hit magvait szépen gyarapítva * a beszédeid záporaival * mint szorgos földműves * százszoros termést hoztál Istennek.

Elővers: Papjaid öltözzenek igazságba, és szentjeid örvendezzenek!

Feddhetetlen életed ragyogását * az angyalok és emberek sokasága megcsodálta, * hiszen te önként vállaltad a küzdelmet * és kemény aszkétának bizonyultál. * mint Isten főpapja és méltó szolgája * és kedves barátja, ó boldog.

Dicsőség... 6. hang

A bűnök sötétségében járóknak * a megtartóztatás idejével világosságot ragyogtattál fel, Krisztus! * A te szenvedésed jeles napját is engedd elérnünk, * hogy így kiálthassunk hozzád: * „Kelj fel Isten”, és könyörülj rajtunk!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 8. hang

Az igaz hitnek fényforrása, * az egyháznak támasza és tanítója, * szerzetesek díszes ékessége, * hittudósok legyőzhetetlen védnöke, * Csodatevő Szent Gergely, * Tesszaloniki büszkesége, * a kegyelem hírnöke, * esedezz mindenkor a mi lelkünk üdvösségéért!

Konták, 8. hang

A bölcsesség szent és isteni eszközét, * Isten tanainak ékes harsonáját, * összhangban magasztalunk téged, * Isten szavát hirdető Gergely! * Mint az első Értelem előtt álló elme, * feléje irányítsd, Atyánk, értelmünket, * hogy így kiálthassunk neked: * Üdvözlégy, kegyelem hírnöke!

MÁRCIUS 9. A szevasztei 40 vértanú

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

2. hang

Míg a jelen megpróbáltatásokat bátran túrték, * és már a remélt jutalomnak örvendeztek, * így szóltak egymáshoz a szent vértanúk: * Ne csak a ruhánkat vessük le, * inkább tegyük le a régi embert! * Zordon a tél, de édes a Paradicsom. * Kínos a megfagyás, de kellemes a boldogság. * Ne tántorodjunk el, bajtársak, * tartsunk még ki egy kevéssé, * hogy elnyerjük a győzelmi koszorút Krisztus Istenünktől, * a mi lelkünk Üdvözítőjétől! (2-szer)

Levetették minden ruhájukat, * félelem nélkül mentek a tó felé a szent vértanúk, * és egymáshoz így szóltak: * A Paradicsomért, melyet elvesztettünk, * mondjunk le ma az enyésző ruháról! * A kígyó csábítása miatt enyészetet öltöttünk magunkra, * most a mindenek feltámadásáért levetjük azt. * Ne törődjünk a zajló jéggel, * és vessük csak el a testet, * hogy elnyerjük a győzelmi koszorút Krisztus Istentől, * a mi lelkünk Üdvözítőjétől! (2-szer)

Szinte élvezetnek nézték a kínokat, * és sietve mentek ki a jeges tóra, * mint valami melegedő helyre, * és azt mondogatták a szent vértanúk: * Ne remegjünk a téli időtől, * hogy elkerüljük a pokol félelmetes kínját! * Hadd égjen el a lábunk, hogy táncot járhasson az örökkévalóságban! * Csak a kezünk szabaduljon meg, * hogy fölemelkedjék az Úrhoz! * Ne féljünk a test halálától, * győzzük le a halált, hogy elnyerjük a győzelmi koszorút Krisztus Istenünktől, * a mi lelkünk Üdvözítőjétől! (2-szer)

Dicsőség... 2. hang.

Újra az első sztihira.

Előverses sztihirák

Dicsőség... 6. hang

Magasztaljuk, hívek, verses énekben * a negyven szent vértanút, * és dallamosan hangoztassuk nekik: * Üdvözölve legyetek, Krisztus bajnokai: Hészükhiosz, Meletiosz, Hérakleiosz, * Szmaragdosz és Domnosz, * Eunoikosz, Valész és Vivianusz, * Kolos és Priszkosz! * Üdvözölve legyetek: Teodulosz, Eutükhiosz és János, * Xanthiosz, Hélianosz, Szisziniosz, * Kurión és Angiász, * Aétiosz és Fláviosz! * Üdvözölve legyetek: Ákos és Ekdikiosz, * Lüsizmakhosz és Sándor, * Illés és Gorgoniosz, * Teofilosz és Dometianosz, * istenes Gájusz és Gorgoniosz! * Üdvözölve legyetek: Eutükhész és Atanáz, * Kürillosz és Szakerdón, * Miklós és Valeriosz, * Filoktémon és Szeveriánosz, * Khudión és Aglajosz! * Minthogy bizalmasan Krisztus Istenhez járulhattok, * minden dicséretre méltó vértanúk, * esedeztetek hozzá szüntelenül, * hogy üdvözítse mindazokat, akik híven megünneplik * a ti mindenütt tisztelt emléketeket!

Tropár, 1. hang

Az éretted szenvedett szentek gyötrelmeiért, Urunk, * légy megengesztelődve irántunk, * és mint Emberszerető, kérünk, * gyógyítsd meg minden szenvedésünket!

AZ ESTI ELŐSZENTELTEK LITURGIÁJÁN

2. hang

Míg a jelen megpróbáltatásokat bátran túrték, * és már a remélt jutalomnak örvendeztek, * így szóltak egymáshoz a szent vértanúk: * Ne csak a ruhánkat vessük le, * inkább tegyük le a régi embert! * Zordon a tél, de édes a Paradicsom. * Kínos a megfagyás, de kellemes a boldogság. * Ne tántorodjunk el, bajtársak, * tartsunk még ki egy kevéssé, * hogy elnyerjük a győzelmi koszorút Krisztus Istenünktől, * a mi lelkünk Üdvözítőjétől! (2-szer)

Levetették minden ruhájukat, * félelem nélkül mentek a tó felé a szent vértanúk, * és egymáshoz így szóltak: * A Paradicsomért, melyet elvesztettünk, * mondjunk le ma az enyésző ruháról! * A kígyó csábítása miatt enyészetet öltöttünk magunkra, * most a mindenek feltámadásáért levetjük azt. * Ne törődjünk a zajló jéggel, * és vessük csak el a testet, * hogy elnyerjük a győzelmi koszorút Krisztus Istentől, * a mi lelkünk Üdvözítőjétől!

Szinte élvezetnek nézték a kínokat, * és sietve mentek ki a jeges tóra, * mint valami melegedő helyre, * és azt mondogatták a szent vértanúk: * Ne remegjünk a téli időtől, * hogy elkerüljük a pokol félelmetes kínját! * Hadd égjen el a lábunk, hogy táncot járhasson az örökkévalóságban! * Csak a kezünk szabaduljon meg, * hogy fölemelkedjék az Úrhoz! * Ne féljünk a test halálától, * győzzük le a halált, hogy elnyerjük a győzelmi koszorút Krisztus Istenünktől, * a mi lelkünk Üdvözítőjétől!

Dicsőség... 2. hang

Profétalásszerűen mondotta Dávid a zsoltárban: * Tűzön és vízen mentünk át, * de te enyhüléshez juttattál minket. * Ti pedig, Krisztus vértanúi, * megvalósítottátok ezt a szózatot. * Tűzbe-vízbe kerültetek * és bejutottatok a mennyországba. * Azért esedeztetek, ti negyven bajnok, * hogy elnyerjük a nagy irgalmat!

Most és... Istenszülő-ének. 2. hang

Minden reményemet beléd helyezem, Istennek Anyja, * őrizz meg engem a te oltalmad alatt!

Prokimen, 5. hang

Te, Uram, őrizz és óvj meg bennünket e nemzedéktől és mindörökké!

Vers: Ments meg engem, Uram, mert elfogyott a szent, alig van már igazság az emberek fiai között!

(11. zsoltár)

Alleluja, 2. hang

Vers: Örvendeztetek az Úrnak, minden föld, zengjétek dicséretet az ő nevének, tegyétek dicsőségessé dicséretét!

Vers: Mert próbára tettél minket, Isten! Tűzben tisztítottál, mint az ezüstöt égetik.

(65. zsoltár)

MÁRCIUS 22.
Nagyböjt negyedik vasárnapja
Klimakosz (Létrás) János szentéletű atya

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

8. hang. *Minta: Ó dicsőséges csoda...*

Szentéletű János atyánk! * Te valóban mindig Isten magasztalását hordoztad ajkadon, * gyakorlatra váltva az Isten ihlette igéket, ó legbölcsebb, * és a belőlük fakadó kegyelmet kamatoztattad, * és így boldoggá lettél * meghiúsítva az istentelenek rossz szándékait!

Dicsőséges, János atyánk! * Könnyek forrásával lelkedet megtisztítottad, * s átvirrasztott éjszakákon Istent engesztelted. * Így az ő szeretetére és szépségének látására fölemelkedtél, * melyet most méltó módon és örökre élvezel, * küzdőtársaidal összhangban örvendezve, * Istenben igen bölcs szentünk!

Szentéletű János atyánk! * Elméddel Istenhez emelkedtél a hit által, * s a világ ingatag zűrzavarát megutálva, * keresztedet magadra véve * a mindenség Kormányzóját szolgáltad, * és zabolátlan testedet aszkézissel neveltél, * és az isteni Lélek segítségével értelmed szolgálatába megtérítetted.

Dicsőség... 5. hang

Szentéletű atya! * Az Úr evangéliumának szavára hallgatva * ezt a világot elhagytad, * a vagyont és dicsőséget semmibe vetted, * azért mindenkihez így kiáltasz: * „Szeressétek Istent, és örök kegyelmet nyertek! * Semmit ne tegyetek elébe szeretetének, * hogy amikor dicsőségében elérkezik, * nyugalmat találjatok minden szentjével együtt”, * akiknek könyörgésére, Krisztus, * őrizd meg és üdvözítsd a mi lelkünket!

Előverses sztirák

Dicsőség... 2. hang

Tiszteljük Jánost, aki a földön angyal volt, * és Isten embere az égben, * a világ ékessége, * a jótettek és erények művelője, * és az aszkéták büszkesége! * Isten házában elültetve igazán kihajtott, * mint a cédrus a pusztában, * Krisztus lelki juhainak nyáját gyarapította * életszentségben és igazságban.

Most és... 2. hang

Minden régi csodánál újszerűbb csoda! * Ki ismert anyát, aki férfi nélkül szült, * és ölben hordozta az egész teremtett világ fenntartóját? * Isten akaratának megvalósítója az újszülött, * kit mint csecsemőt karodon hordoztál, Tisztaságos, * és akihez anyai szavad van. * Ne szűnjél meg őt imádva kérni, * hogy engesztelődjék irányunkban, * kik téged tisztelünk, * és üdvözítse lelkünket!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után ikosz:

Valóban Isten hajlékává formáltad magadat Istennek tetsző erényeiddel, atyánk, s hittel, reménnyel és igazi szeretettel, mint fényes arany, nyilvánvaló módon tündököltél. Isten rendeléseit teljesítve önmegtagadást gyakoroltál, mintha tested nem is volna. Értelmesen, bátran, bölcsen, alázatosan éltél, s ezért felmagasztalást nyertél, állandó imádságod révén megvilágosultál s a mennyei lakóhelyre jutottál, mint tanítómesterünk, szentéletű János atyánk.

Kathizma, 5. hang

Üdvösség fegyveréül szolgál nekünk * a te Szent Kereszted, Üdvözítőnk. * Feléd kiáltjuk, ki azon függesz: * Üdvözíts minket, ki önként szenvedtél érettünk, * mindenség irgalmas Istene!

Dicsőség... 4. hang. *Minta: Aki önként emelkedtél fel...*

Erényeiddel felragyogva * az égig emelkedtél, * buzgósággal eljutottál a szemlélődés mérhetetlen mélyébe, * démoni cselvetéseket lelepleztél, * s az embereket a gonosz kártevésétől oltalmaztad, * Szent János, az erények lépcsője, * most is könyörögj, hogy üdvözüljenek szolgálid!

Most és... Ugyanarra.

Ki a kerubok trónján ül, * és az Atya ölen lakozik, * s Isten létére testileg úgy pihen kebleden, Nagyasszony, * mint ahogyan szent trónján ül. * Ő uralkodik minden népen. * Mi is szüntelenül éneket zengünk neki, * te is esedezzel hozzá, hogy üdvözítse szolgálidat!

Fényének:

Dicsőség... A szentéletűnek.

A világnak haszontalan élvezeteit elkerülted, és miközben testedet böjtöléssel sanyargattad, lelkednek erejét megújítottad, szentéletű, s mennyei dicsőséggel gyarapodtál. Azért könyörögj érettünk szünet nélkül, dicsőséges János atya!

Most és...

Valóban Istenszülőnek vallunk téged, Nagyasszony, mi, akik általad jutottunk el a megváltásra, mert kifejezhetetlen módon Istent szülted, aki keresztyével legyőzte a halált, s magához vonzotta a szentek seregét. Velük együtt téged is magasztalunk, Szent Szűz.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 1. hang

Pusztaságban élő remete * és testben angyal voltál és csodákat műveltél, János atyánk, * böjttel, virrasztással és imádsággal mennyei ajándékokat érdemeltél magadnak, * s a hozzád folyamodók testi és lelki betegségének sikeres orvoslója voltál. * Azért dicsőség legyen Istennek, ki neked kegyelmet adott, * dicsőség, hogy téged megkoronázott, * és dicsőség, hogy általad betegeket gyógyított!

Konták, 4. hang

Az önmegtagadás magasságába helyezett az Úr téged, * igazi csillagként, hogy a föld határait is megvilágítsd, * mint tanítómesterünk, * szentéletű János atyánk!

MÁRCIUS 23. Az Örömhírvétel előünnepe

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Az előünnepé. 4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Az elrejtett és az angyalok előtt is ismeretlen titkot * Gábor főangyalra bízta az Úr, * és ő most elérkezik hozzád, * az egészen ártatlan, szépséges Galambhoz, * az emberi nem helyreállítójához, * és ezt kiáltja néked: * Üdvözlégy, legszentebb, * készülj, hogy az Isten-Igét, * szavaimra méhedbe fogadd!

A fényes palota, * az isteni Szűz tisztaságos méhe, * neked, Uralkodónk, el van készítve, * jöjj csak le, és szállj le hozzá! * Könyörülj meg teremtményeden, * melyet ellensége ádázul tönkretett, * és álnokul rabságában tartott, * úgyhogy most az eredeti szépséget elveszítve * a te üdvözítő leszállásodat várja.

Gábor főangyal * nyíltan hozzád jön, teljesen Szeplőtelen, * és ezt kiáltja néked: * Üdvözlégy, átok feloldozója, elesettek fölemelője! * Üdvözlégy, mert egyedül te vagy Istentől kiválasztva! * Üdvözlégy, a Nap lelkes fellege! * Fogadd be a Testnélkülit, * ki a te méhedben akar lakozni!

Dicsőség... most és... 2. hang

Örömet hirdet ma Gábor főangyal a Malasztalteljesnek: * Üdvözlégy, szeplőtelen és házassági viszonyt nem ismerő Anya! * Ne rémülj el rendkívüli megjelenésemtől, * és ne ijedj meg tőlem, * mert én főangyal vagyok! * A kígyó hajdan bűnre csábította Évát, * ám én örömet hirdetek néked. * Érintetlen is maradsz * és megszülsz az Urat, Tisztaságos.

Előverses sztihrák

Dicsőség... Most és... Az előünnepé. 4. hang

Ma van az öröm hirdetése, * ma van a szüzek ünnepe. * Az égiek és a földiek egyesülnek, * Ádám megújul, * Éva az ősi szomorúságtól megszabadul, * a mi természetünkhöz hasonló lényeg sátra * a fölvetett természet átistenülése folytán * Isten templomává lett. * Ó, milyen nagy titok! * Az önküresítés módja ismeretlen, * a fogadás módja kifejezhetetlen. * Angyal teljesít szolgálatot a csodánál, * szűz leány méhe befogadja a Fiút. * A Szentlélek alászáll. * Az Atya az égben így akarja, * az egyesülés közös elhatározással történik. * Mi, akik benne és általa üdvözülünk, * Gáborral együtt zengve hangoztassuk a Szűznek: * Üdvözlégy, Malasztalteljes, * mert belőled származik az üdvösség, Krisztus Istenünk, * aki magára vette a mi természetünket, * és önmagához emelte. * Esedezzel hozzá, * hogy üdvözítse a mi lelkünket!

MÁRCIUS 25. Az Istenszülő örömhírvétele

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A triód leülője, 8. hang.

LÁTVÁN A GONOSZTEVŐ az élet Urát kereszten függni, mondá: * Ha nem a megtestesült Isten volna az, * aki velünk felfeszítve van, * a Nap az ő fényét nem rejtette volna el, * és a föld sem indult volna meg rengések között. * De ki mindnyájunkért szenvedsz, emlékezzél meg rólam, Uram, a te országodban.

Előverses sztihirák

A triódból.

3. hang

Erények magasságát elhagyván lelkem, * a bűn szakadékába jutottál, * gonosz útonállók prédája lettél, * így most rothadó sebekkel telve, * kifosztottan a mélységben heversz. * Kiálts ezért Krisztus Istenhez, * ki éretted feszítettet a keresztre, * s önként fogadta el a sebeket: * Viselj gondot rám, és üdvözíts, Uram! (Kétszer.)

8. hang.

Rossz gondolatok megsebeztek engem, * és nyomorult szerencsétlen lettem, Uram!
* A próféták kara sem tekintett reám, * jóllehet látta félholt és emberileg gyógyíthatatlan voltomat. * Súlyosan kesergek azért, * és tehozzád kiáltok lelkem nyomorúságában: * Istenem, könyörületes Krisztusom, * áraszd reám nagy kegyelmedet!

Ó, Krisztus legyőzhetetlen vértanúi, * kik legyőztétek a tévelygést a kereszt erejével, * elnyertétek az örök élet ajándékát, * s nem rettentetek meg zsarnokok kínzásaitól, * sőt örömmel viseltétek el a kínszenvedést, * s most véretek lelkünk gyógyszerévé vált, * könyörögjete a mi lelkünk üdvösségéért!

MÁRCIUS 29.
Nagyböjt ötödik vasárnapja
Egyiptomi Mária szentéletű anyja

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

6. hang. Minta: Minden reményüket...

Vétkes előéleted * a szent dolgok szemlélésében meggátolt, * de büntudatod és lelkiismereted * a megtérés útjára vezérelt, ó bölcs! * Mert föltekintettél Isten áldott szolgálójának képére, * s megbántad, Hírneves, minden régi bűnöd, * és bízó lélekkel leborultál * a tiszteletreméltó keresztfa előtt.

Örvendezve borultál le a Szentföldön, * az erénynek üdvös kincseit elmélyítetted bensődben, * a jó utat gyorsan bejártad, * a Jordán folyón átkeltél, * buzgón telepedtél le a Keresztelő lakhelyén, * és a szenvedélyek vadságát életmódoddal megfékezve, * a test érzékiségét magadban kioltottad, * ó örökméltű Anya!

Pusztában lakozva * szenvedélyeid árnyképét szívedből kitörölted, * és lelkedben az isteni erények képét megörökítetted * és annyira átszellemülten ragyogtál, * hogy még a víz felszínén is átkeltél, * és Istenhez intézett imádságod közben fölemelkedtél a földről. * Most pedig mint Krisztus dicsőségének részese, * boldogságos és dicsőséges Mária, * imádkozzál bátran a mi lelkünkért!

Dicsőség... 4. hang

Csodát művelt, Krisztus, kereszted ereje, * mert a bűnös előéletű asszony végigküzdötte az önmegtartóztatás harcát, * s az előbbi gyarlóságát elvetve * a Sátánnal hőiesen szembeszegült, * a diadalkoszorút megszerezte, * s most a mennyekben esedezik a mi lelkünkért.

Előverses sztihrák

Dicsőség... 2. hang

Lelked kísértéseit és a test szenvedélyeit * az önmegtágadás pallosával lemetszeted, * a bűn ingerét elfojtottad az aszkézis csöndjével, * könnyeid árával az egész pusztaságot megöntözted * nekünk pedig a bűnbánat gyümölcseiből hoztál termést. * Azért megünnepeljük, szent Anya, * a te emlékedet.

Most és... 2. hang

Minden régi csodánál újszerűbb csoda! * Ki ismert anyát, aki férfi nélkül szült, * és ölben hordozta az egész teremtett világ fenntartóját? * Isten akaratának megvalósítója az újszülött, * kit mint csecsemőt karodon hordoztál, Tisztaságos, * és akihez anyai szavad van. * Ne szűnjél meg őt imádvá kérni, * hogy engesztelődjék irányunkban, * kik téged tisztelünk * és üdvözítse lelkünket!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után ikosz:

Magasztaljuk most szent énekekkel Krisztus bárányát és leányát, * a nevezetes Máriát, az egyiptomiak sarját, * ki az egyiptomiak minden tévelygéséből megmenekült. * Ő az Egyháznak drága hajtása, * ki az emberi természet mértékét meghaladó módon

önmegtagadást gyakorolt és imádkozott * s azért életét és cselekedetét felmagasztalta Krisztus, és így Isten országának menyasszonyává tett, * ó dicsőséges Mária!

Kathizma, 8. hang

Önmegtagadás gyakorlásával megfékezted tested minden ösztönét, * s megmutattad lelked edzettségét, * mert az Úr kereszjtét megszeretve magadat a világnak keresztre feszítetted, * dicséretreméltó és boldogságos. * Ezzel az angyali életre is buzgón ösztönözted magadat, * s ezért mi híven örvendezünk a te emléknapodon, Mária * s arra kérünk, hogy imádságoddal * szerezz bűnünkre bőséges bocsánatot!

Dicsőség... most és... 8. hang

A mennyek ajtaját, a frigysekreényt, * a legszentebb hegyet, a fényt sugárzó felhőt, * a mennyei lajtorját, a szellemi paradicsomot, * Éva vakságát és a mindenség nagy kincsét énekeljük; * mert benne ment végbe a világ üdvössége * és a régi vétség bocsánata. * Azért néki kiáltjuk: Imádd a te Fiadat és Istenedet, * hogy engedje el azok bűneit, * kik vallásos buzgósággal imádják a te szülöttedet!

Fényének:

Dicsőség... A szentéletű anyának.

Szentéletű Mária, a bűnbánat példaképe, esedezél Krisztushoz, hogy most, a böjt idején adjon nekünk is bűnbánatot, s mi híven és buzgósággal, szent énekekben magasztalhassunk téged!

Most és...

Angyalok édes gyönyörűsége, szomorúak öröme, keresztények segítsége, Istennek Szűz Anyja, oltalmaz és ments meg minket az örök szenvedésektől!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 8. hang

Benned, anyánk, megmaradt az istenkép, * mert te, fölvevén keresztedet, Krisztust követted, * és munkálkodván a jóban, arra oktattál bennünket, * hogy a testet, mint mulandót, megvessük * és mindenben a halhatatlan lélek javára fáradozzunk, * azért mostan az angyalokkal örvendez a te lelked, Szent Mária!

Konták, 3. hang. Minta: Ma a Szűz...

Előbb mindenféle érzékiségben tobzódtál * de már a bűnbánatban Krisztus menyasszonya lettél, * buzgón törekedtél angyali életre, * és a kereszt fegyverével a démonokat is legyőzted, * azért Isten országának jegyese lettél, * dicsőséges Mária!

MÁJUS 8.
Szent János apostol és evangélista

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 2. hang

Krisztus Istenünk szeretett apostola, * siess megmenteni a védtelen népet, * mert ha te esedezel, elfogadja tőled az, * aki keblére fogadott. * Járj közben nála, Teológus, * hogy a pogányság sűrű ködét oszlassa szét, * és kérjen nekünk békét és nagy kegyelmet!

Konták, 2. hang

Nagyszerű életedet, tisztaéletű, ki fogja elbeszélni? * Hiszen te csodákat árasztasz és gyógyulásokat fakasztasz, * és mint Krisztus barátja, ki Istenről szólt, * imádkozol lelkünkért.

Prokimen, 8. hang

Egész földre elhatott az ő szózatuk, és a földkerekség határaitra igéjük.

Vers: Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és az ő keze művét hirdeti az égbolt.

(18. zsoltár)

Alleluja, 1. hang

Vers: Magasztalják az egek csodatetteidet, Uram, és igazvotodat a szentek gyülekezetében.

Vers: Isten dicsőséges a szentek tanácsában, nagy és rettenetes mindazok fölött, akik körülötte vannak.

(88. zsoltár)

Áldozási vers:

Egész földre elhatott az ő szózatuk, és a földkerekség határaitra igéjük.

MÁJUS 10.

Az Ötvened ötödik, a szamariai asszonyról elnevezett vasárnapja – Utóünnep –
Buzgó Simon apostol – 4. hang

Megjegyzés: *Ha Simon apostol emléknapja erre a napra esik, az ötvened közepének szolgálata elmarad.*

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Az apostolnak. 4. hang. *Minta: Jelül rendelted...*

A csodálatos Simon, * az apostolok büszkesége, * ragyogó nyílként bejárta a földkerekséget, * üdvös és ragyogó isteni tanításával * eloszlatta a sokistenhit homályát, * és megvilágosított mindenkit, * hogy egy, osztatlan istenséget magasztaljon * három elválaszthatatlan személyben.

Az isteni ihletésű, teljes fényel ragyogó * és felettébb tiszteletreméltó Simon, * a nemzetek tanítója, * a pusztulás mélyéből kifogó szent háló, * a magasrendű istenismeret legigazabb hirdetője, * ki mindenkit Krisztus megismerésére vezet, * most megfelelő ünnepi vendégségre hív, * és előadja tanítását * élvezetes lelki eledelül.

A boldog Simon robogó szekérként járta be az egész földet, * fölperzselte a bálványimádás esztelenségében élő földkerekséget, * az áhítat terén világítótoronyként utat mutatott, * a híveknek a kegyelemben őrtüzeket gyújtott, * és megvilágosított mindenkit, * hogy egy, osztatlan istenséget magasztaljon * három elválaszthatatlan személyben.

Előverses szthirák

Dicsőség... Az apostolnak. 6. hang.

A teremtett világon magasba törő sasként végigrepültél, * legszentebb Simon, * az Üdvözítő tanítványa és apostola, * tüzes szavú tanításoddal a bálványimádás eltévelyedését * avarként teljesen fölperzselted, * a népeket a tudatlanság mélységéből az istenismeretre vezetted. * Esedezzel azért értünk Krisztushoz, * hogy legyen könyörületos hozzánk az ítélet napján!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után konták és ikosz:

2. hang. *Minta: A bátor és isteni...*

A bölcs módon kifejtett hittitkokat * a vallásos emberek lelkébe maradandóan beoltottad. * Azért, ó Simon, mint Isten követét, mindnyájan dicséretekkel magasztalunk, * mert most a dicsőség királyi trónja előtt állván * a testnélküliekkel vigadozol, * szünet nélkül közbenjárva érettünk.

Ikosz. Minta: Tedd értelmessé nyelvemet...

Áldjuk mindnyájan és magasztaljuk buzgón az apostol emlékét mint az üdvösség napját! Mert napként fölragyog az egész földkerekségre, fénysugaraival tündöklök, minden sötétséget eloszlat, és megvilágosítja mindazokat, akik az apostol emlékét buzgón

megünneplik és őt híven magasztalják. Gyülekezzünk azért mi is buzgó szívvel és magasztaljuk őt, mert ő Krisztus színe előtt áll, és szüntelenül esedezik mindnyájunkért!

Kathizma:

Dicsőség... Most és... Az apostolnak. 3. hang. *Minta: Az igaz hit megvallásában...*

Az isteni Lélek fényáradatával * a sokistenhit sötéttségét szétoslattad, * a hívek szívét megvilágosítottad, * az üdvös hitágazatokat hangoztattad, * a hellének pogány mítoszait megsemmisítettad, * dicsőséges Simon. * Kérjed Krisztus Istent, hogy ajándékozza nekünk a nagy irgalmat!

Fényének:

Az apostolnak, *Minta: Asszonyok, halljátok...*

A végtelenül könyörületes Krisztus szemtanúja és apostola, kérj békességet az egész világnak, győzelmet a Krisztust szerető uralkodóknak, nekünk bűnbocsánatot, és üdvösséget mindazoknak, akik magasztalnak téged, Simon, mint isteni szózatú tanítványt!

MÁJUS 21.
Az Úr mennybemenetele – Szent Konstantin és Ilona társapostolok

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

A társapostoloké. 4. hang. Minta: Jelül rendelted...

A leghatalmasabb fegyvert adtad uralkodónk kezébe, * a te tiszteletreméltó keresztedet, * ezzel uralkodott a földön igazságosan és ragyogott áhítattal. * Könyörületességéből a mennyek országára is méltóvá lett. * Emberszerető üdvöngözésodat veled együtt dicsőítjük mi is, * mindenható Jézus, * lelkünk Üdvözítője! (2-szer)

Megadtad hívő szolgáltnak, Emberszerető, * Salamon bölcsességét, * Dávid szelídségét, * az apostolok igazhitűségét, * ó, királyok Királya * és uralkodók Ura. * Azért dicsőítjük emberszerető üdvöngözésodat, * mindenható Jézus, lelkünk Üdvözítője!

Elsőnek terítettél a bíort Krisztus lába elé, * örök emlékü uralkodó! * Őt ismerted el Istennek és a mindenség Uralkodójának, * mindenek Jótevőjének, * győzelemszerzőnek minden fejedelemség és hatalmasság fölött. * Azért neked adta az országot, krisztusszerető, * az emberszerető Jézus, lelkünk Üdvözítője!

Dicsőség... 2. hang.

Bőséges adományok legjavát kaptad Istentől, * hatalmas uralkodó, Nagy Konstantin, * s ezekkel szépen ékeskedtél. * Szilveszter főpap megkeresztelt, * és a Szentlélek sugarai beragyogtak. * Az uralkodók között legyőzhetetlen voltál, * a földkerekséget és az istenfelő császárvárost * hozományként Teremtődnek adtad. * Esedezél szüntelenül Krisztus Istenhez, * akinél bizalmasan közbenjárhatsz, * hogy ajándékozzon bűnbocsánatot mindazoknak, * akik megünneplik emléknapotod, * és adja meg nekik a nagy irgalmat!

Lítiai sztihirák

Dicsőség... 5. hang.

Ma a te erőddel ékesített Anyaszentegyház * titokzatosan örvendezik, nagy császár, * és méltóképpen magasztalja drága emlékedet * és hangoztatja: Üdv neked, ki Pált buzgón követted, * Krisztus keresztyén válladra vetted, * és az ellenség kelepcéit összetörted! * Üdv neked, legjelesebb uralkodó, * apostolokat megillető tisztelet részese! * Üdv neked, hívek erőssége, királyok védőbástyája! * Boldog Konstantin, * esedezél érettünk szüntelenül az Úrhoz, * hiszen te közbenjárhatsz értünk, * királyok ékessége!

Előverses sztihirák

Dicsőség... 8. hang.

Legragyogóbb fénysugárként, * a hitetlenségéből az Istenbe vetett hitre átvonuló éjszakai üstökösként érteztél, * hogy megszenteld a népet és a várost. * Az égen megláttad a kereszt jelét, * és hallottad a szót: * E jelben legyőzöd ellenségeidet. * Azután elnyerted a Lélek ismeretét, * pappá és uralkodóvá olajjal fölkentek, * és te megerősítetted Isten Egyházát, * igazhitű uralkodók atyja, * és koporsód gyógyulást buzogtat. * Konstantin társapostol, * esedezél a mi lelkünkért!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után:

Konták a társapostoloké, 3. hang.

Konstantin ma anyjával, Szent Ilonával napfényre hozza a legtiszteletreméltóbb Kereszt fáját, * mely az egész zsidóság előtt gyalázat, * a hívő uralkodóknak viszont ellenállhatatlan fegyver ellenségükkel szemben. * Miérettünk jelent meg ez a nagy jel, * és vált a harcban félelmetessé.

Ikosz:

Tiszteljük, hívek, Konstantint anyjával együtt, * mert ők megszívlelték Dávid szavait, * melyek a cédrusfáról, a puszpángról és a fenyőről szóló részben szerepelnek, * s azokat a három részből álló keresztre vonatkoztatva az üdvözítő kínszenvedéssel kapcsolatba hozták. * Azon voltak, hogy a zsidók készséggel előmutassák a népeknek a nagy igazságot, * amelyet irigységből és féltékenységből elrejtettek. * S azok elő is mutatták, úgyhogy rátaláltak. * Azért jelent meg mindenkinek ez a nagy jel * és vált a harcban félelmetessé.

Kathizma a társapostoloké. 8. hang

Figyelmedet az ég felé fordítottad, * a csillagok szépségét megismerted, * és ennek folytán a mindenség Urának titkaiba beavatást nyertél. * Felragyogott a kereszt jele, és a közepén az írás, * hogy ebben van a győzelem és az erő. * Te pedig megnyitottad lelked szemét, * megértetted az írást, és felfogtad jelentését. * Minden tiszteletre méltó Konstantin, esedezzél Krisztus Istenhez, * hogy ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, * akik buzgón ünneplik a te szent emlékedet!

Fényének a társapostoloknak:

Nem az emberektől kapta a királyi hatalmat Nagy Konstantin, anyjával együtt, hanem az égből, Isten kegyelméből. Meglátta a kereszt felragyogó, szent győzelmi jelét, vele megsemmisítette az ellenséget, megtörte a bálványozás eltévelyedését és világszerte megerősítette az igaz hitet.

Dicséreti sztihirák

A társapostoloknak, 8. hang. *Minta: Ó, megdöbbentő csoda...*

Örvendj, végtelenül bölcs Konstantin, * igazhitűség forrása, * ki édes vízzel mindenkor megitatsz mindenkit az ég alatt! * Örvendj, te gyökér, melyből felsarjadzott a gyümölcs, * amely Krisztus Egyházát táplálja! * Örvendj, dicsőséges, a véghatárok dicsekvése, * legelső keresztény uralkodó! * Örvendj, hívek öröme!

A teremtett világ Ura * előre látja szíved engedelmisségét, végtelenül bölcs, * bölcsen behálóz téged, * kit az esztelen dolgok tartottak fogva. * Beragyogja elmédet az igaz vallásosság ismeretével. * A világnak ad téged ragyogó napként, * hogy Istennek tetsző cselekedetekkel tündökölj, ó dicső.

Az Úr tanításait befogadtad, hírneves, * mint valami kiválasztott föld, * és erényes cselekedetek bőséges termését sarjadztad, * végtelenül bölcs Ilona! * Életed utánzása táplálja elménket. * Azért boldogan ünneplünk ma * és magasztaljuk a te emlékedet.

Dicsőség... 8. hang.

A fejedelmek Fejedelme és Istene, * aki bőséges adományaival ékesíti az arra méltókat, * akárcsak a dicséretre méltó Pált, * a kereszt jelével az égből téged is megfogott, Konstantin, mondván: * Ebben legyőzöd ellenségeidet. * Akit kerestél istenszerető

anyáddal, * arra kívánságod szerint rá is bukkantál, * és ellenségeidet nagy erővel legyőzted. * Anyáddal együtt esedezél az egyetlen Emberszeretőhöz az igazhitű uralkodókért, * a Krisztust szerető hadseregért és mindazokért, * akik híven ünneplik a te emlékedet, * hogy megszabaduljanak minden haragtól!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár a társapostoloké, 8. hang

A te kereszted jelét látta meg az égboltozaton, * és mint Szent Pál, nem emberektől nyert hivatást * a császárból lett apostolod, Uram, * császári fővárosát a te kezébe helyezte. * Őrizd meg azt minden időben békességben, * az Istenszülő imái által, egyetlen Emberszerető!

Konták a társapostoloké, 3. hang

Konstantin ma anyjával, Szent Ilonával napfényre hozza a legtiszteletreméltóbb Kereszt fáját, * mely az egész zsidóság előtt gyalázat, * a hívő uralkodóknak viszont ellenállhatatlan fegyver ellenségükkel szemben. * Miérettünk jelent meg ez a nagy jel, * és vált a harcban félelmetessé.

Prokimen a társapostoloknak: mint a csütörtöki napon.

Alleluja a társapostoloknak, 1. hang

Vers: A kiválasztottat fölemeltem népemből. Rátaláltam szolgámra, Dávidra, szent olajommal kentem fel őt.

Vers: Mert kezem oltalmazza, és karom megerősíti őt.

(88. zsoltár)

Áldozási vers a társapostoloknak:

Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hír hallásától.

MÁJUS 25.
Keresztelő János próféta fejének III. megtalálása

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

A prófétának. 8. hang. *Minta: Ó, megdöbbenő csoda...*

Ó, boldog János előhírnök! * Napnál fényesebben ragyogott fel a földből a te fejed, * és a híveket fényzőnbe vonta. * Istentől kapott kincs ez nekünk, * bőséges kegyelmet meríthetünk belőle. * Megszentelődik lelkünk, testünk és gondolkodásunk, * s téged ünneplünk és magasztalunk. (2-szer)

A te örökké csörgedező forrást fakasztó * fejed hollétét, boldog Előhírnök, * egyszerű, istenszerető papnak hozták tudomására, * az pedig hittel és kegyelemmel igyekezett föl kutatni, * s megszentelődik az istenszerető néppel és az uralkodóval együtt, * aki buzgón megerősítette az igaz hitet.

Harmadik megtalálását ünnepeljük szent fejednek, * melyet levágatása után istenes buzgalmaért * a Szentháromság megkoszorúzott. * Megtálálásának örülnek az angyali rendek, * a vértanúk serege, * az összes szent apostol és próféta. * Velük együtt emlékezzél meg rólunk mindenkor, * Urunk Előhírnöke!

Dicsőség... 6. hang

A te istenőrizte fejed, dicsőséges Előhírnök, * Istentől eredő adományok kincstára, * a föld üregéből felragyogott. * Mi híven elővettük és tisztelettel köszöntjük, * s az csodajelek bőségét és bűnök bocsánatát árasztja ránk, * Krisztus keresztelője!

Előverses sztihrák

2. hang. *Minta: Midőn téged, üdvözítő Jézusom...*

Jertek, hívek, * tiszteljük ma, megtalálása emléknapján, * a Keresztelőnek karddal levágott, szent fejét, * járuljunk eléje szent énekkel, * tiszteljük buzgó szívvel, * mert gyógyulás kegyelmét osztja nekünk! ** Azt a fejet, * amelyet a gyilkos Heródes * hajdan levágott, * akit Heródiás kéjlegéssel behálózott.

Elővers: *Ott növesztek szarvat Dávidnak.*

Mint a * bányából az arany, * úgy kerül elő a földből az Előhírnök feje, * az edényből felragyog, * és érthetően beszél, * Heródes házasságtörését és gyilkosságát korholja, * a mi elménket fényvel megvilágosítja. * Köszöntsük ma híven, tiszteljük meg szent énekkel, * mert könyörög értünk Istennél.

Elővers: *Mécses gyújtok az én Fölkentemnek.*

Régen * szent kincsként edényben földbe rejtették a Keresztelő fejét, * ma pedig ország-világ színe elé kerül, * gazdagon ontja a gyógyulások forrását, * betegségeket orvosol, * lelkeket megvilágosít, * mindenféle szív-vidámság kegyelmét élvezzük tőle, * magasztaljuk őt tisztelettel, szent énekekkel!

Dicsőség... 2. hang

Isteni gondolatok tiszteletreméltó tartója, * a te fejed, mely világosan előre látta a kifejezhetetlen lényeg titkát, * ma felragyogott a föld kincsházából mint anyaméhéből, * s a megszentelés kenetét ontva jó illattal áraszt el a nap alatt mindent, * s érthetően hirdeti a

bűnbánat útját, * nagy hírnevű János, * és a mindenség Üdvözítőjéhez esedezik a mi lelkünkért.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár a prófétának, 4. hang

Mint földbe rejtett isteni kincset * földte fel előttünk Krisztus * a te fejedet, előhírnök próféta. * Most pedig annak megtalálására mindnyájan összegyűlvén, * Istenhez méltó énekekben zengjük az Üdvözítőt, * ki a te imádságodra megment bennünket az enyészetből.

Konták a prófétának, 6. hang

A világban tündöklő, istenes oszlop, * a szellemi nap előhírnök fáklyája * ragyogó, szent fejét megmutatja a véghatároknak, * és megszenteli azokat, akik azt híven tisztelik és zengik: * Krisztus bölcs Keresztelője, * vezess üdvösségre mindnyájunkat!

Prokimen a prófétának, 7. hang

Az igaz örvendezni fog az Úrban, és benne bízni.

Vers: Hallgasd meg, Isten, hozzád esdő könyörgésem szavát!

(63. zsoltár)

Alleluja a prófétának, 4. hang

Vers: Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

Vers: Kik az Úr házában vannak ültetve, Istenünk házában udvaraiban virulni fognak.

(91. zsoltár)

Áldozási vers a prófétának:

Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hír hallásától.

JÚNIUS 8.
Tivadar nagyvértes ereklényeinek átvitele

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

A Szentlélek segítségével, * nemes lelkű bajnok, * legyőzhetetlen katona voltál. * Szavaid bölcsességével * s a küzdelemben tanúsított kitartásoddal * az ellenséget leterítetted, ó bölcs. * Azért győzelmi koszorút nyertél, * és a magasságbeli seregbe soroltak, * vértanúk dicsősége, Tivadar! (2-szer)

Mikor keresztfára kifeszítettek, * és a testedet gyötörve * hegyes nyilakkal megsebeztek, * és egy fára kikötötték, * oldaladat marcangolták, * s mindenféle eszközzel gyötörtek, * a keresztrefeszített Úrtól nyert erővel * tántoríthatatlannak és legyőzhetetlennek bizonyultál, * vértanúk dicsősége, Tivadar! (2-szer)

Az Istenbe vetett hit mintaképe lettél, * az istentelenek bálványszobrait utáltad, * teljesen felajánlott szent ajándékként * és kedvesen fogadott áldozat gyanánt mutattak be az érted Feláldozottnak, * aki megdicsőítette szent emlékedet, * és csodák kincstáraként * adott téged a világnak, boldog Tivadar! (2-szer)

Dicsőség... 8. hang.

A bajnoki küzdőtéren helytálltál, * az eltévelyedés ellen derekasan harcoltál, * tüzes nyelvvel megszégyenítetted Licinius embertelenségét. * Azért most az angyalokkal vigadozol, * ó boldog Tivadar! * Esedezzel Krisztus Istenhez, * hogy legyen könyörületes hozzánk az ítélet napján!

Most és... Istenszülő-ének. 8. hang

Nagyasszonyunk, fogadd el szolgálid imádságát, * ments meg minket minden ínségtől és szorongatótól!

Előverses sztihrák

5. hang. *Minta: Üdvözlégy, jó illatú önmegtagadási cselekedetek...*

Üdvözlégy, * Krisztus katonája, * ki az istenfélelem fegyverével * legyőzted az ellenség hadrendjét, * Tivadar, a hívek erőssége, * ki a sok kín árán most élvezed * Isten mennyei országát! * Ott vigadozol, és átistenülsz, * Isten tiszta adományaitól ragyogsz. * Emlékezzél meg mindazokról, * akik a te dicsőséges emlékedet ünneplik, * híven tisztelik földi maradványaid őrző helyét, * melyből erő és nagy irgalom árad a kegyelmet kérőkre.

Elővers: *Csodálatos az Isten, Izrael Istene, az ő szentjeiben.*

Üdvözlégy, * szentté vált fej, * a bajnokok szent zsengeje, * az Egyház ékessége, * az ellenség megsemmisítője, * „Isten adományai” név viselője, * csodákkal a világot beragyogó világító, * a számtalan kintől ostromolt * és megingathatatlan nagy oszlop, * ki erőd lándzsájával ledőfted a sárkányt, * s legyőzhetetlen katonaként jeleskedtél! * Esedezzel Krisztushoz, * hogy adja meg lelkünknek a nagy irgalmat!

Elővers: *A szentekhez, kik az ő földjén vannak, irányította csodálatosan minden vágyamat.*

Az * életadó kereszt erejével * a bálványokat leromboltad, * a kínvallatás próbáját kiállottad, * a fára feszítetten, végtelenül boldog, * a gyötrelmeket erős lélekkel elviselted. *

Azt is, hogy össze-vissza törtek, * fáklyákkal sütögettek, * kereszfára emeltek, * nyilakkal átverték, * szemedre megvakítottak. * Azért boldognak hirdetünk téged, Tivadar, * ki szépen küzdöttél, * és mennyei koszorút nyertél. * Esedezz Istenhez, hogy adja meg lelkünknek a nagy irgalmat!

Dicsőség... 8. hang.

Magasztaljuk mindnyájan, hívek, * és hirdessük boldognak méltóképpen * az Isten adományai nevét viselő * és az ő boldogságát öröklő, * nemes Tivadar nagyvértanút, * a földkerekség hős védelmezőjét, * mert ő Krisztus Istenünknel közbenjár a mi lelkünkért!

Most és... Istenszülő-ének. 8. hang

Az égiek magasztalnak téged, * malasztalteljes, szeplőtelen Anya, * mi is dicsőítjük a te titokteljes születésed. * Istenszülő, esedezzél * a mi lelkünk üdvösségéért!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang. *Minta: Aki önként...*

Tivadar, az igazi hadseregbe beállva, * a mennyei Királynak lettél jeles hadvezére, * mert magadat a hit fegyverével bölcsen felvérteztél, * és a démonok seregeit legyőzve, * diadalmas bajnokként tűntél fel. * Azért mi téged híven állandóan boldognak hirdetünk.

Konták, 2. hang. *Minta: A magasságbelieket keresve...*

Lelki bátorsággal erősítve meg hitedet, * Isten igéjét dárdaként ragadván kezdedbe, * a vértanúk ellenségét dicsőséggel letiportad, Szent Tivadar, * szünet nélkül imádkozz a vértanúkkal együtt mindnyájunkért Krisztus Istenünkhöz!

Prokimen. 7. hang.

Az igaz örvendezni fog az Úrban, és benne bízni.

Vers: Hallgasd meg, Isten, szózatomat, mellyel hozzád kiáltok!

Alleluja. 4. hang.

Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

Vers: El van ültetve az Úr házában, virul Istenünk házában udvaraiban.

Áldozási vers:

Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hír hallásától. Alleluja!

JÚLIUS 2.
Az Istenszülő köntösének elhelyezése

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Uram, teh. u. 6 szt.: az Istenszülő köntösének elhelyezése, DM. ün.

4. hang. Jelül rendelted...

Édesanyádat menedékként adtad szolgálóidnak, * könyörületes Emberszerető. * Véghezvitted általa kimondhatatlan és fenséges üdvöngöztetésed, * és visszaállítottad a teremtésben nyert * ősi isteni méltóságunkat. * Azért megüljük az ő tiszteletreméltó ünnepét, * és magasztaljuk a te hatalmadat, mindenható Jézus! (2-szer)

A téged tisztelő és kötelessége szerint magasztaló várost * tiszteletreméltó köntösöddel mindig megvéded * a legistentelenebb barbároktól, * az éhségtől, a földrengéstől * és az ellenséges betöréstől, * minden magasztalásra méltó, * férfit nem ismerő Szűz, * hogy dicsőíthessen téged, * Isten legszentebb jegyese * az emberek menedéke! (2-szer)

Tiszteletreméltó köntösödet adtad városodnak elvehetetlen kincs gyanánt, * Isten kegyelmével teljes Nagyasszony, * oltalmazónak és kitüntetésnek, * megvívhatatlan bástyának * és gyógyulások kincsesházának, csodák örökké buzgó forrásának, * a viharban hányódók mindenkor üdvösséges révpartjának. * Azért magasztalunk téged, * mindenek fölött magasztalt Nagyasszony! (2-szer)

Dicsőség... most és... 2. hang.

Tisztítsuk meg szívünket és elménket, * zengjük mi is szépen az angyalokkal együtt a magasztalást, * Dávid énekét énekeljük * a mi Istenünk, a Krisztus Király szűz Jegyesének, és mondjuk: * Indulj el, Uram, a te nyughelyedre, te és a te szentséged szekrénye! * Mert őt mint gyönyörűséges palotát, felékesítetted * és örökségül hagytad a te városodnak, Uralkodó, * hogy az ellenséges barbároktól megoltalmazza és megvédje * a te hatalmas erőddel, az ő könyörgése által.

Előverses sztihirák

1. hang. Minta: Dicséretes vértanúk...

Istennek egyetlen lelkes palotája, * a te tiszteletreméltó köntösödet megőrzendő drága kincs gyanánt * adtad át a te szent templomodnak, * a hívek számára szent ereklyének, * lerombolhatatlan védőbástyának, * s az megőrzi a te városodat, * mely magasztalja Istentől kapott hatalmadat, Isten Anyja!

Elővers: *Kelj föl, Uram, a te nyughelyedre, te és a te szentséged szekrénye!*

A te tiszteletreméltó köntösödet, * mely tiszteletreméltó és szent testedet takarta be, * dicsőséges kincs gyanánt * és kegyelem örökké élő vizét patakozó forrásként * odaajándékoztad mindenki számára. * Ennek elhelyezését, * mely mindenkinek megtiszteltetés, * megünnepeljük ma, tisztaságos Istenszülő!

Elővers: *A nép gazdagjai ajándékokkal esedezni színed előtt.*

A te templomod a te szent köntösödet * szentséges kincs gyanánt őrzi mindenkor, * s megszentel mindnyájunkat, kik oda gyülekezünk * és téged kötelességünk szerint magasztalunk, * benne látva lelkünk reménységét, * szilárd védelmezőjét és erősségét, Nagyasszony!

Dicsőség... most és... 2. hang.

Rendkívül ragyogó koszorú gyanánt * ölti magára Isten Egyháza * a te szent köntösödet, * szeplőtelen Istenszülő! * Örvendezve tündöklük ma, * titokzatosan vígad, * és így kiált hozzád, Nagyasszony: * Üdvözlégy, az ő isteni dicsőségének tiszteletreméltó koronája és koszorúja! * Üdvözlégy, a mindenség egyetlen dicsósége * és örökké tartó öröme! * Üdvözlégy, a hozzád folyamodók révpartja, * a mi oltalmunk és üdvösségünk!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 8. hang.

Örökkészűz Istenszülő, embereknek oltalma, * ki szeplőtelen szülésedben sérületlen maradtál, * a te szeplőtelen tested öltözetét és övét ajándékoztad körülvevő erősség gyanánt városodnak, * mert tebenned a természet és az idő megújul. * Esedezünk azért hozzád: Ajándékozz békét az egész világnak, * a mi lelkünknek pedig gazdag kegyelmet!

Konták, 4. hang.

A romolhatatlanság öltönyéül ajándékoztad minden hívőnek, * Isten tisztaságos Áldottja, szent palástodat, * melybe egykor szent testedet takartad, * ki az emberek szent oltalma vagy. * Ennek elhelyezését ünnepeljük ma buzgósággal, * és híven így kiáltunk hozzád: * Üdvözlégy, tisztaságos Szűz, * keresztények büszkesége!

Prokimen, 3. hang.

Magasztalja az én lelkem az Urat, és örvendez lelkem az én üdvözítő Istenemben.

Vers: Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát, íme, mostantól boldognak hirdet engem minden nemzedék.

Alleluja, 8. hang.

Vers: Kelj föl, Uram, a te nyughelyedre, te és a te szentséged szekrénye!

Vers: Igazat esküdött az Úr Dávidnak, és ezt nem másítja meg: ágyékok gyümölcsét ültetem trónodra.

(131. zsoltár)

Áldozási vers:

Az üdvösség kelyhét veszem, és az Úr nevét segítségül hívom.

JÚLIUS 5.

Püünkösöd u. 5. vasárnap – Áthoszi Atanáz és Lampász szentéletű atyák – 4. hang

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

Szent Atanáznak. 2. hang. *Minta: Minő dicséretekkel...*

Milyen dicséretekkel halmozzuk el Atanázt, * aki jócselekedetekkel ékeskedik * és isteni fényáradat kegyelmében bővelkedik; * a szenvedélyek háborgását levágó kardot, * az istenlátástól ragyogó oszlopot, * az önmegtagadásnak a lélek fáklyatartóján ragyogó fáklyáját, * mely a mindenkinek életet adó Isten parancsait sugározza?

A szavak milyen ékszerével * koszorúzzuk meg mi, szegények, Atanázt, * a szemlélődés isteni szárnyain elragadott, * égi magasságban járó sast, * az alázatosság lerombolhatatlan tornyát, * a tisztánlátás megingathatatlan bástyáját, * az erkölcsi rend szeplőtelen ékességét, * azt, aki minden fiánál jobban esedezik Krisztus Istenhez, * az egyetlen Könyörületeshez?

Mindig ragyogó hajnalként tűntél fel, szentéletű, * a szenvedélyek ködétől elvakultakat * a kegyelem tűzoszlopával * nem alkonyodó világosságra vezetted, * istenszerető Atanáz atya. * Éppen azért, mert a talentumot jól kamatoztattad, * a lelkek orvosává tett téged Krisztus. * A gyógyíthatatlan sebek fekélyét tanításod késével kivágod * s a hozzád járulóknak üdvös gyógyulást ajándékozol.

Szentéletű Lampásznak. 8. hang. *Minta: Ó, megdöbbenő csoda...*

Boldogságos Lampász atya. * Sok önmegtagadással és imádsággal * a testies lelkületet a lélek hatalma alá vetted, * s a Szentlélek kegyelmi ajándékaival töltekeztél, szentéletű! * Tőle erőt nyerve a gonosz lelkek seregeit * teljesen legyőzted és elpusztítottad.

Isteni ihletésű Lampász atya! * Barlangban elrejtett kincsként jelentél meg nekünk, * csodákkal és jelekkel jó illatot árasztottál * a hittel hozzád folyamodók lelkére. * Azért így kiáltunk hozzád: * Szabadíts meg könyörgéssel minket a bajoktól, * kik magasztalunk téged, Istenben boldog!

Istenben bölcs Lampász atya! * Önmegtagadási gyakorlatokkal ragaszkodtál Istenhez, * az ő világosságában szentül megvilágosulva, * mindenkire mindenkor üdvösséges erényeket sugárzó lámpássá lettél, * azért örömmel és híven megünnepeljük ma * a te fényes emlékedet, Istenben boldog!

Dicsőség... 6. hang.

Ó, milyen istenes a te életed, * és milyen szent a te véged, Atanáz atya, * melyre a hegy egész sokasága összegyülekezett, * hogy megnézzen téged a halálos ágyon, * és jajongó szívvel így kiáltott: * Szólj még utoljára szolgálidhoz, ó szent! * Mondd meg, hová mész el fiaidtól, atyánk, * hisz könyörületes, együttérző, * és gyöngéden szerető atya voltál! * Ha ide rejtőzöl is a sírba, * ott fenn az Istennél mindnyájunk oltalmazója és közbenjárója leszel, * kik buzgón tisztelünk téged.

Előverses sztihirák

Dicsőség... 6. hang.

Magasztaljuk ünnepi dicshimnusszal, * egybegyűlt ünnepkedvelők, * az atyák ékességét, * az aszkéták büszkeségét, * a csodák forrását, * az Isten előtt szegyenben nem hagyó pártfogót és mondjuk: * Üdvözlégy, a szerzetesi élet szabálya, * példája és legpontosabb mintaképe! * Üdvözlégy, teljes fényvel világító csillag, * ki erényeid tűzoszlopával vezetsz mindenkit! * Üdvözlégy, bánkódók nagy vigasztalója * és a bajban

lévők buzgó pártfogója! * Azért esedezél most, Atanáz, Krisztushoz, az Istenhez, * ezért a te nyájadért * és minden hívőért, * aki a te tiszteletreméltó elhunytodat ünnepli!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

III. óda után konták és ikosz:

8. hang. *Minta: Mint bátor hadvezérnek...*

Mint a szellemi lények legjelesebb szemlélőjét * s a cselekvés útján is legigazibb vezetőt, * magasztalunk téged, mi, a te nyájad, * és ezt hangoztatjuk: * Szüntelenül esedezél az Úrhoz, * hogy megszabaduljunk a kísértésektől és a megpróbáltatásoktól, * kik így kiáltunk hozzád: * Üdvözlégy, Atanáz atya!

Ikosz: A trónálló angyal...

Odafentről kaptad csodálatos módon nevedet, * s halhatatlan életet örököltél, * a földön testben a testnélküliek életét élted, * és a szenvedélyek le nem győzhettek, * azért magasztalunk téged, atyánk: * Üdvözlégy, szerzetesek fényes büszkesége, * üdvözlégy, önmérséklet ragyogó oszlopa!

Üdvözlégy, a férfias bátorság világos mintaképe, * üdvözlégy, a teljesen bölcs gondolkodás példája!

Üdvözlégy, a pontos igazságnak egyensúlyban álló mérlege, * üdvözlégy, ki értelmekkel rendet teremtettél tengernyi teendő között!

Üdvözlégy, kifejezhetetlen gondolatokat élvező elme, * üdvözlégy, ki az egész teremtesen hittel keresztülláttál!

Üdvözlégy, gonosz lelkek megszégyenítője, * üdvözlégy, minden szenvedély kiirtója!

Üdvözlégy, az élet viharában levők révpartja, * üdvözlégy, a hozzád híven kiáltók szabadítója!

Üdvözlégy, Atanáz atya!

Kathizma:

8. hang. *Minta: A Bölcsességet és Igét...*

Ifjúságod idejétől elhagytad az élet múlandó * és gyönyörűséget biztosító dolgait, * buzgó szívvel nyomába léptél a téged hívónak, szentéletű. * Válladra vetted a keresztet, amint hallottad. * Testedet böjtöléssel sorvasztottad, ó atyánk. * Azért saját nyája pásztorává választott téged a végtelenül jóságos Úr, szentéletű Atanáz. * Esedezél Krisztus Istenhez, * hogy ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, * akik buzgón ünneplik a te szent emlékedet!

Istenszülő-ének. Ugyanarra.

A Bölcsességet és Igét * kifejezhetetlen módon méhedben fogantad, Isten Anyja, * a világnak megszülted a világ fenntartóját, * karjaidban hordoztad a mindenség összefogóját, * mindenek táplálóját, Alkotóját és Urát. * Azért kérlek, legszentebb Szűz, * hogy megszabaduljak bűneimtől, * mikor Teremtőm színe elé kell állnom. * Tisztaságos Szűz, Nagyasszony, * segítségedet akkor is nyújtsd nekem, érdemetlen szolgálódnak, * mert te vagy az én reménységem!

Fényének:

Minta: Midőn tanítványaid szemeláttára...

Teljes fényvel ragyogó hajnalcsillagként keltél fel napkelet táján, és erényeid fényességével megvilágítottad napnyugatot is, Atanáz! Esedezzel szüntelenül az Úrhoz az egész világért!

Dicséreti sztihirák

8. hang. *Minta: Ó, megdöbbentő csoda...*

Valóban értékes előtted, Krisztus, * a te szentjeid halála! * Lám, a te szolgád lába nyomával gyógyulás forrását fakasztja, * és ez az ő halála után mindenféle betegséget megszüntet, * és elűzi a gonosz lelkeket, * melyekkel ő életében annyit viaskodott, * utolsó csepp véréig.

Csodák forrásává és ajándékok patakjává * tette földi maradványaid koporsóját az Úr, * végtelenül bölcs Atanáz. * Megadta általa a vakoknak a látást, * s még a csontfehér leprást is megtisztította, * megszabadította a tisztátalan lelkektől megszállottakat * azoknak hatalmától, * és tiszta elméjüké tette őket.

Elővers: *Drága(látos) az Úr színe előtt az ő szentjeinek halála.*

Üdvözlég, aszkéták ékessége, * szerzetesek csillaga, * pásztorok büszkesége, * szentéletűek lakótársa, * Atanáz atya! * Üdvözlég, a tisztánlátás legragyogóbb szövétneke! * Üdvözlég, az erények legegyszerűsebb szabálya * és lelkes emlékoszlopa!

Elővers (6. hang): *Boldog férfiú, ki az Urat féli, az ő parancsolataiban igen nagy kedve telik.*

6. hang. *Minta: Krisztus főpapját...*

Magasztaljuk mindnyájan a halhatatlanság nevét viselőt, * ki az Athoszon férfias és nemes önmegtagadásban élt, * maga köré nyáját gyűjtött, * az Úrnak buzgón hajlékot emelt, * és azt Isten Anyjának ajánlotta. * Most pedig imádkozik érettünk, * kik híven tiszteljük az ő emlékét.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 3. hang. *Minta: A te szüzességed...*

Testben való életed fölött * az angyali rendek elámultak, * miként jutottál el testben a láthatatlan teremtmények közé, ** mint verted vissza a démonok hadrendjeit, nagy hírnevű? * Azért Krisztus ajándékainak bőségével jutalmazott, ** esedezzel tehát, Atanáz atyánk, ** hogy üdvöztse a mi lelkünket!

Konták, 8. hang. *Minta: Mint bátor hadvezérnek...*

Mint a szellemi lények legjelesebb szemlélőjét * s a cselekvés útján is legigazibb vezetőt, * magasztalunk téged, mi, a te nyájad, * és ezt hangoztatjuk: * Szüntelenül esedezzel az Úrhoz, * hogy megszabaduljunk a kísértésektől és a megpróbáltatásoktól, * kik így kiáltunk hozzád: * Üdvözlég, Atanáz atya!

Prokimen, alleluja, áldozási vers: a szentéletű atya közös tiszteletéből.

JÚLIUS 13.
Gábor főangyal, István szentéletű atya

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

A főangyal énekversei. 1. hang. Minta: Dicséretes vértanúk...

A nagy Gábor főangyalt, * kinek elméje Istentől megvilágosítva, * üdvösséges fényben ragyog, * s ki a hármasság fényű isteni világosságot színről-színre látja, * és azt a magasságbeli erővel félelemmel dicsőíti, * kérjük: imádja az Istent, * hogy adja meg lelkünknek * a békességet és a nagy irgalmat!

A mélységes titkot, * mely korábban az angyalok előtt is ismeretlen volt, * de öröktől fogva létezett, * egyedül terád bízták, Gábor, * és te Názáretbe jöttél, * s azt az egyedül Tisztasággal közölted, * kivel együtt imádd érettünk az Istent, * hogy adja meg a mi lelkünknek * a békességet és a nagy irgalmat!

Ki mindenkor telve vagy világossággal, * és teljesíted a Mindenható akaratát * valamint végbeviszed rendelkezéseit, * ó angyalok fejedelme, Gábor főangyal, * a te hűséges tisztelőidet támogasd, * esedezzél szüntelenül érettünk az Úrhoz, * hogy adja meg a mi lelkünknek * a békességet és a nagy irgalmat!

A szentéletűnek. 8. hang. Minta: Ó, megdöbbenő csoda...

Istent hordozó István atya! * Elmédet isteni bölcsességgel megerősítetted a megvilágosodásra, * akaratodat bátorsággal és mértékletességgel a buzgóságra, * lelked minden tehetségét igazságossággal irányítottad. * Az erények legkellemesebb terhét legbölcsebben hordoztad, * s benne előre haladva * örvendezve érkeztél a magasságba, szentéletű.

Istenes szavú István atya! * Elmédet hittudománnyal megvilágosítottad, * az akaratot, mint munkatársat, * az égi boldogság vágyával * az eretnekségek káromlásai ellen fordítottad, * boldog szentéletű! * Az égi boldogságot méltón el is nyerted, Isten ihlette, * és ott állsz a mindenség * mindenható Teremtőjének trónja előtt.

Istenes szavú István atya! * Elmédet önmehtagadással erősítetted, * és minden cselekedetedet az első Ok felé irányítottad, * a szenvedélyek háborgását lecsillapítottad, * a félelmet levetetted, * elméd tisztaságával a lehető legmagasabb fokig fegyelmezted magadat, * teljesen bölcs, Isten bölcse, szentéletű.

Dicsőség... 6. hang.

Örvendezetek velünk, * minden angyali rendek! * Mert a ti főnökök és a mi oltalmunk, * a nagy fővezér, * a mai napon csodálatosan megjelenik szent hajlékában, * nekünk pedig megszentelést hoz. * Azért őt illő módon magasztalva felkiáltunk: * Födözz be minket szárnyaid árnyékával, * ó dicsőséges Gábor főangyal!

Most és... Istenszülő-ének. 6. hang

Senki sem távozik tőled, tisztaságos Istenszülő Szűz, * a hozzád folyamodók közül meghallgatás nélkül, * hanem kegyelmedet kéri, * s ajándékodat fogadja, * és üdvös kérelmeinek teljesülését.

Előverses szthirák

4. hang. *Minta: Jelül rendelted...*

A minden időt megelőző Értelem * második fényforrásként tüntetett ki téged, Gábor arkangyal, * ki isteni beavatottsággal * megvilágosítod az egész világot, * föltárva nekünk az örök, isteni nagy titkot * a Szűz méhében megtestesült Ige felől, * ki testnélküli lévén * emberi testet öltött, * hogy üdvözítse az emberiséget.

Elővers: Angyalait szélvésszé teszi, és szolgálait égető tűzzé.

A hármassfényű Istenség * trónja mellett állva * és Isten tündöklésétől beragyogva, * szabadítsd meg a szenvedélyek hevétől * azokat, akik e földön magasztalnak és dicsőítenek téged, * a mi értelmünket pedig könyörgéseiddel * világosítsd meg, Gábor arkangyal, * ki lelkünkért imádkozol!

Elővers: Áldjad én lelkem az Urat! Uram, Istenem, fölötte fölséges vagy.

Törd meg Hágár fiainak vadságát, * mellyel nyájadat egyre támadják, * szüntesd meg az Egyház szakadásait, * óvd meg híveidet a túl nagy kísértéstől, * mentsd ki a bajokból és nyomorúságokból mindazokat, * kik téged tisztelnek, és oltalmad alá menekülnek, * Szent Gábor fővezér, * ki lelkünkért imádkozol!

Dicsőség... most és... 8. hang.

Mint a mennyei rendek főnöke és élharcosa * és az angyalok vezetője és fővezére, * minden sükségtől és aggodalomtól, * betegségekől és gonosz vétkektől * szabadítsd meg a téged éneklőket * és hozzád folyamodókat, ó dicső! * Mert aki téged szellemi lénynek * és a királyi dicsőség fényétől elárasztottnak tüntetett föl, * az emberszerető módon érettünk a Szűztől testbe öltözködött, * üdvözíteni akarván az emberi nemet.

Tropár a főangyalnak, 4. hang.

Ó, mennyei seregek fővezére, * kérünk téged, mi méltatlanok, * hogy imáid által végy minket körül * mennyei dicsőséged szárnyai árnyékával, * és oltalmaz meg bennünket, * kik előtted alázattal borulunk le, és kiáltjuk: * A veszedelmektől óvj meg minket, te, * vezére a felsőbb erőknek!

JÚLIUS 17.
Boldog Gojdics Pál fölszentelt vértanú

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang

Már gyermekkorodtól megszeretted Krisztust, az örök Igét. * Vágyódtál neki szolgálni csendben és egyszerű szívvel. * De a Leghatalmasabb jobbjá a püspöki székre választott ki téged, * és a nép rendíthetetlen pásztorává állított. * Feláldoztad magad Istennek, mint teljes áldozat, * a hit és az Egyház egységéért. * Atya, püspök és vértanú Pál, kérjed Krisztus Istent, * hogy üdvözítse a mi lelkünket!

Konták, 4. hang

Fölhevülve az isteni szív szeretetétől, * felragyogtál számunkra, mint nagyfényű csillag.* Mint Egyházunk buzgó főpapját ismertünk meg téged. * Ezért tiszteletreméltó emlékedet ünnepelve, * hálát adunk érted Istennek, * mert főpapunk és atyánk, ó Pál, * ma is tanítasz minket szavaiddal: * Isten a szeretet, és mi szeretjük őt.

Prokimen és alleluja a fölszentelt vértanú közös szolgálatából.

JÚLIUS 25.
Anna elhunyt

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang

Az Élet hordozóját hordoztad méhedben, * a tisztaságos Istenanyát, * isteni bölcsességű Anna, * azért most örömmel költöztél át a mennyei örökségbe, * ahol a dicsőségben örvendezők laknak, * és közbenjársz azokért, kik szeretettel tisztelnek, * bűnbocsánatot esdve számunkra, * ó, örökké boldog!

Konták, 2. hang

Krisztus nagyszüleinek emlékét ünnepeljük, * és híven kérjük az ő segítségüket, * így minden gondtól mindnyájan megszabadulva, kiáltjuk: Légy velünk, Istenünk, * ki megdicsőítetted őket, mint neked tetszett.

Prokimen és alleluja Anna elhunytának, a szentasszony és szűz közös tiszteletéből.

JÚLIUS 26.

Püünkösöd u. 8. vasárnap – Magyar Mózes szentéletű atya – 7. hang

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

A szentéletűnek. 1. hang

Lelki tisztaságban buzgólkodtál * és a testi tisztaságot is mindig megőrizted, Mózes atyánk * és ezzel felékesítve most a szeplőtelen és tisztaságos Bárányt * az egész világért feláldozott Isten Fiát követed * akihez könyörögj értünk szentéletű * hogy lelkünk öltözetét szeplőtelennek őrizzük meg ebben az életben * és bejussunk a mennyei hajlékba! (2-szer)

Az istenlátó Mózeshez hasonlítottál, szentünk * mert szellemileg lelkedben, mint csipkebokorban Istent meglátva * az ő félelméhez szögezted értelmeket * és őt, szentéletű, mindig szemed előtt tartva * a kívánsággal, mint lánggal, az Isten iránti szeretetre gyulladtál * melytől soha nem távolodtál el. * És most a hatalmas trónus előtt állva * a magasságban könyörögj értünk * hogy életünket szenvedély nélkül töltsük el * és Isten színe előtt jelenjünk meg! (2-szer)

A legszentebb Lélek kegyelme költözött tiszta lelkedbe * és legyőzhetetlenné tett téged * az embergyilkos lélek minden ravaszságával szemben. * Azon győzelmet vettél * és Krisztus segítségével annak álnokságát megsemmisítetted * és rettenthetetlen harcosnak mutatkoztál. * Most is az Úr trónusa előtt állva * könyörögj, hogy ajándékozzon nekünk békességet és nagy kegyelmet! (2-szer)

Dicsőség... 6. hang.

Jöjjetek ünnepszerező gyülekezetek * lelki kórust alakítva dicsőítsük * istenhordozó Mózes atyánknak * a nagy szenvedőnek emlékét ezen a nyári ünnepen * mert ő a láthatatlan ellenségre * aki az ő tisztaságát tisztátalan szenvedélyek által akarva bepiszkítani, erősen rátámadott. * A tisztaságért sokat szenvedett * reménységgel lévén Isten iránt * és koszorús győztesként mutatkozott * most pedig a szentháromság előtt állva * imádkozik a mi lelkünkért.

Előverses sztihiák

Dicsőség... 8. hang.

Orosz szerzetesek gyülekezet és a tisztaság kedvelői, * jöjjetek a szent barlangba, és lássátok * boldogságos Mózes atyánk ereklyéinek a koporsóját, * és tanuljatok tőle alázatot és tisztaságot, * türelmet és nagylelkűséget, * és dicsőítsétek a mennyei Atyát, * ki ajándékoz szolgáinak nagy kegyelmet.

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

Leülő: I-II., D. III., M. ennek isz.-je

4. hang. Orcád szépségét az igen gonosz ellenség megirigyelve, * hogy lelki szépséged alattomosan ellopja, * egy törvényszegő asszony értelmét szenvedélyre gyullasztotta, * aki minden hízelkedéssel megingatni törekedett téged, * ő tiszteletreméltó, de te megértve ennek fondorlatait, * mintegy második József megmenekültél * a parázna nő kezéből, *és mindkettő számára megtartottad az érintetlen szépséget, * ezért örvendezel az egylényegű Háromság szépségének mennyországában.

A te tűréseden és bátorságodon, ó tiszteletreméltó, * csodálkozott az egész angyali sereg, * hogyan voltál körülvéve a paráznaság szenvedélyének tüzevel, * a tisztátalan asszonytól nem égtél el, * sem akaratának nem engedelmeskedtél, * mert az isteni szeretet lángjától felgyullasztott tüzet látván, * a szenvedélyek lángját kioltottad!

Dicsőség... 5. hang

A kitartó szenvedőt és a legyőzhetetlen harcost, * a szerzetesek dicséretét és a tisztaság kedvelőjét, * Istenhordozó Mózes atyánkat, jöjjetek emberek, énekkel énekeljük, * dicsérve a szolgálait megerősítő és látható és láthatatlan ellenségek felett győzelmet adó Istent, * mert az ő segítségével körülövezve, * legyőzte a világ fejedelmének minden seregét, * és most a mennyei lakásokban az Úr trónja előtt állva imádkozik, * hogy minket is szabadítson meg minden ellenséges cseltől * és annak kísértéseitől.

Most és... 5. hang

Legtisztább Úrnő, minden teremtménynél tisztaságosabb, * ne fordítsd el a te arcodat, * hanem fogadd el szolgálid könyörgéseit, * akik ma tisztaságos templomodba futnak és leborulnak a te legtisztább képed előtt: * terjeszd ki legszentebb kezeidet, melyekkel a mindenek Teremtőjét hordoztad, * kérd őt mint emberszerető Uralkodót, hogy övezzen körül minket erejével a magasságból, * amellyel legyőzve minden ellenünk támadót, * magasztaljuk, ó Jóságos, a te gyors közbenjárásodat és védelmedet!

Kánon:

I. óda. 2. hang. Jöjjetek, népek...

Jöjjetek, emberek, hozzunk dicséretet Istennek, aki megdicsőíti kedveltjét, és őt minden kísértésben legyőzhetlenné tette, és énekeljük neki az éneket: dicsőségesen megdicsőült!

A gonosz ellenség a te uradra, a boldogságos Borisz hercegre megátalkodott testvérgyilkosság által rátámadva, téged is vele együtt akart elveszíteni. De te megmenekülve a gonosztól, énekelted: Dicsőség Istennek mindenért, legyen áldott az Úr neve!

Isten keze által megmenekültél a haláltól, Kijevbe jöttél Predszlavához, Jaroszláv nővéréhez, ahol az ura iránti fájdalmat megtartva elmondtál neki róla mindent, hogyan szenvedett mint a néma bárány, ellent nem állva átadta magát az ő vérét keresők kezeibe és énekelte: a mi Istenünk dicsőségesen megdicsőült.

A félelem miatt egy időre elrejtőztél, ó tiszteletreméltó, magad iránt emberiséget mutatva, amíg föl nem tárt téged az Úr, mint világítót, példaként minden szűk utat járó számára, amelyet sok kísértéssel tisztán őriztél meg, énekelvén: az én Istenem erőtlen testemben dicsőségesen megdicsőült.

Istenszülői:

Istenben mindent megtenni képes Királynő, gyorsan oltalmazd a neked imádságot hozókat, és lásd, hogyan támadtak ellenünk a lélekgyilkosok, akiket erődnek nyilaival gyorsan semmisíts meg, hogy szüntelenül énekeljék neked: milyen nagy és félelmetes ellenségeinknek a te neved, dicsőséggel megdicsőült.

III. óda. A hitnek kőszikláján...

A hitnek erős kövén lelki érzelmeidet megerősítve mentél a fogságba, bizalmas lévén a legsúlyosabb sebeket és keresztet elszenvedő Jézusban, hogy ő megment téged a halász hálójától, ezért minden helyen énekelted: nincs oly igaz, mint te, Uram.

Kezednél és lábadnál súlyos bilincsekkel lévén körülvéve, és az öt éves szűkösségeket magadra véve értelmében nem törtél meg, hanem nyelved meg nem kötve

lévén a minden helyen történt minden dologért hálát adtál Istennek, énekelve: mindezeket igazságosan mérted rám, mert nincsen igaz rajtad kívül, Uram.

Arcra szépnek, lélekben pedig fényesnek látván téged a bilincsekben a nemes asszonyok közül egy fiatal özvegy, az irántad való szeretet nyilatától megsebesült, és téged sokszor csábított, ó szent. Te pedig ezt felelted neki: akarotodnak semmiképp sem engedelmeskedem, mert Isten így akarta, akinek éneklek: nincs igaz rajtad kívül, Uram.

Testi szépségeden, főleg pedig tiszta szavaidon a parázna nő csodálkozott, sokszorosan kísértett hízalgő szavaival megfogni téged, de te, ó boldogságos, igen erős érzelmet bírván, okosan felelted: kicsoda üdvözült, amikor asszonyra hallgatott? És Istenhez kiáltottál: ments meg engem ettől a veszélytől, Uram, mert nincs oly igaz mint te, Uram.

Amikor a szennyess asszony sokszorosan erőlködött a csábítással, sokszorosan felelted neki: Krisztusom vérevel lévén megváltva semmiképp sem leszek egy szégyentelen asszony szolgálja, akit nem ismertem születésemtől fogva, és aki fáradhatatlanul igyekezett engem elveszíteni ezekben a bilincsekben, amelyeknek a kedvéért, remélem, hogy az örök kötelékektől megmenekülök, ha így maradok, túrva és hálásan énekelve: nincs oly igaz, mint te, Uram.

Istenszülői:

Az ellenségtől eredő szennyess bűnbeesésnek bilincseitől engem megfogatva, és a szellemi elhomályosodás börtönébe bezárva látván, ó Úrnő, oldozz fel hamar a te pártfogásoddal, világosítsd meg értelmemet jószívűséged sugaraival. és téríts meg, hogy énekeljem: nincs más a segítségre, mint te, legszentebb Szűz Mária.

III. óda után:

Konták, 3. hang.

A magasságban az egyetlen Istent keresve, * minden földi dolgot megvetettél. * Testedről megfélelkezve, a kínzásokra férfiasan átadtad magad; * éhséget, szomjúságot, bilincseket, tömlöcbe zárva bátran eltűrtél; * a virrasztásokat, a vérontást, a nemző tagod levágását, * tiszta szüzességedért férfiasan elviselted. * Es most a szüzek karával a legszentebb Háromság előtt állva imádkozzál, * hogy minden kísértéstől szabaduljanak meg a téged éneklők: * Üdvözlégy, Mózes, boldogságos atya!

Kathizma, 5. hang

A parázna nő szépséged tüzetől nagyon lángolva gonosz tanácsra törekedett, * mert azt gondolta, ha téged pénzzel a fogságból kivált, * képes leszel arra, hogy akarata előtt meghajolj. * Te pedig, ó tiszteletreméltó, istenfélelemmel szívedben, szüntelenül kiáltottad: * Ments meg engem, Istenem, az ilyen örültségtől, * mert hozzád, Uramhoz menekülök.

Dicsőség... most és... Ugyanarra.

Az Istenség el nem égő tüzet legtisztább méhedbe fogadva, * engem, a szenvedélyektől nagyon lángolót, * harmatozz be legalább kegyelmednek cseppjével, ó Úrnő, * hogy szüntelenül énekeljem: * ments meg engem, mert hozzád, Úrnőmhöz menekülök!

IV. óda. Születtél a Szűztől...

Eljövén a szenvedélyektől foglyul ejtett asszony ahhoz, aki fogva tartott téged, ó boldogságos, pénzt adott érted és megvásárolván, elhatározta, hogy bűnös kötelékekkel kötözi össze lelkedet, de te magadat a kereszttel körülvéve mentél az ő házába, zsoltári módra énekelve: ha a halálos árnyékok között járok, nem félek a gonosztól, mert velem van Isten. Az ő erejének legyen dicsőség.

Uradohoz lettél hasonló, mert amint őt a zsidók megvásárolva, szenvedésre készítettek elő, úgy készített téged is a szennyes parázna nő, ha lelkedet nem sebzi meg a szenvedélyekkel, akkor testedet veszi körül szenvedésekkel. Te pedig inkább akartál testileg szenvedni, mint lelkileg, énekelve: dicsőség a te erődnél, Uram.

Hogy testedben a szenvedélyes lobogást ne érezd, minden édes ételt és puha ruhát elvetettél magadtól, ezek helyett pedig böjtbe és imádságba öltöztetted magadat, inkább akarván száraz kenyeret és vizet, lelki tisztasággal enni, mint különféle ételeket és bort tisztátalansággal. És miután az ellenség le nem győzött, énekelted: dicsőség a te hatalmadnak, Uram.

Lássátok, testvérek, a második Józsefet, mert amint az ruháját a parázna nő kezében hagyva elfutott a vétektől, úgy ez is a ruhák szépségeit magától lemeztelenítve, elfutott az ötszennyes egyesülésre vonzó nőnek a kezétől, és ezzel megszégyenítette a láthatatlan ellenséget, aki be akarta szennyezni a szenvedőnek lelkét és testét, de semmiképp sem sikerült, mert énekelte: dicsőség a te erődnél, Uram.

Második egyiptomi nőt találván az ellenség, kísértette a boldogot, hogy megfoghassa. Mert nem tűrhette a szívbéli tisztaságot, sem az arc jóságát nézi, amelyeken az angyalok is csodálkoznak, mondván: dicsőség a te erődnél, Uram.

Istenszülei:

Jóságodat megkívánva a mennyei király, az atyai tanács és a legszentebb Lélek megárményozása által, mint eső a gyapjúra, leszállt legtisztább méhedbe, ó Szűz. Elmémnek elesett jóságát újra felemelted, ó Úrnő, hogy szüntelenül énekeljem neked: dicsőség a te erődnél, Istenszüelő Úrnő!

V. óda. Világosság forrása...

Az az esztelen nő a te szellemi fényességedet nem tudván nélkülözni, kísérletezett, hogy az érzelhetőt vegye el, ó tiszteletreméltó, és ezzel egy sötét börtönbe vetett téged, ahol éhséggel és szomjúsággal kínozta, te pedig felkiáltottál: Istenem, ne hagyj el engem, mert rajtad kívül más nem ismerlek!

Aki Illést és a tébai Pált is táplálta egykor a pusztában, rajtad is csodálatossá tette irgalmát, mert irgalmasságra hajlította azon asszony egyik szolgáját, és megparancsolta, hogy téged titkon tápláljon. Te pedig, mint aki azt vélted, hogy Isten látogatása, felkiáltottál: Rajtad kívül más Istent nem ismerlek.

Sokan, akik nem ismerték Istennek benned működő kegyelmét, ó szent, elhíresztelték, hogy úrnőd akaratának engedelmeskedtél és te leszel a nőnek és egész vagyonának ura. Te pedig mindezeket megvetted Isten szeretetéért, mondván: Ezen kívül nem akarok más ismerni.

Nem elenyésző uralmat, hanem azt kerested, ó boldogságos Mózes atyánk, hogy a testi szenvedélyek fölött uralkodjál. Ezért ajándékozta neked az Isten, hogy ne csak a szenvedélyeidet vedd alá a léleknek, hanem hatalmat kaptál, hogy légy segítségére másoknak is a kísértésekben. Ezért felkiáltottál: Isten szeretetén kívül semmi más nem akarok ismerni.

Nevettél a parázna nő ostobaságán, amikor megparancsolta szolgálóinak, hogy téged városain és falvain vezessenek át és hódoljanak előtted mint uruk előtt. De te nagy hangon bölcs igéket hangoztattál: Hiába fáradoztok a nektek parancsolóval, hogy ezt tegyétek, mert én Istenen kívül semmit sem akarok ismerni.

Istenszülei:

Az örvendező ellenséget, hogy megfogott minket a bűnkedvelés szenvedélyeivel, szégyenítsd meg, ó Úrnő! Minket pedig, az élet zajainak viharában sýnylődöket, vidámíts meg és adj segítséget, hogy oltalmad csendes kikötőjébe jussunk, mert rajtad kívül más védelmezőt a szomorúságban nem ismerünk.

VI. óda. A bűnök mélységében fetrengvén...

A szenvedélyek mélységében nem merültél el, sem ruháidat a bűnökbe nem merítetted be, ó tiszteletreméltó. Ezért téged, aki ezt kívántad, az Istentől tanított szerzetes titokban az angyali öltözetbe öltöztetett és megtanított, hogy hogyan őrizd azt meg szeplőtelenül és ne félj a félelemtől, sem vállaidat ne add az ellenségnek, mert Isten az, aki szolgáit a romlástól megmenti.

A bűnös lángolás mélységében elmerült parázna nő kétségbeesve rólad táplált reménységében súlyos sebeket bocsátott rád, ó tiszteletreméltó, mert megparancsolta, hogy kinyújtóztatva téged, vassal verjenek, úgy hogy a föld teljen meg véreddel, te pedig ezeket hálásan tűrve felkiáltottál: a romlásból, Istenem, vezess ki engem!

Téged, a megfélemlíthetlent megfélemlíteni akarván, előre megmondták, hogy milyen kínzásokat fogsz eltűrni, ó boldog, ha nem fogod úrnőd akaratát megtenni. Te pedig mindezekre kész lévén, bátran felelted: sem tűz, sem sebek nem tudnak engem elválasztani Isten szeretetétől, akiben reménykedem, mert a romlástól megszabadít engem.

Nem engedelmeskedtél az arcátlanságtól elhomályosult asszonynak, hanem inkább lelepleztél őt, ó tiszteletreméltó, mint olyan, akit sért az Isten félelme, és a bűnös egyesülésre orcátlanul kényszerítőt leköpted, nem félve dühösségétől, sem a haragtól. Mert ó atya, reménységed volt Istenben, mert ő téged az ő kezéből megszabadít.

Látván az asszony, ó atya, hogy általad megszégyenült, téged a fejedelem elé állított, akitől végső ítéletet vevén, hogy amit akar, tegye meg veled, hatalmat kapván, hogy sok kín után halálra is adjon téged. De te prófétaileg előre látván azok vesztét, felelted: magatok gyorsan menjetek el az örök kárhozatba, engem pedig Krisztus, az én Istenem megszabadít!

Istenszülői:

Állandóan a világszerető fejedelem előtt állok és mint rab, hallom az ítéletet magamra, hogy a parázna szenvedélyek támadjanak rám, amelyek fölött hatalmat kapván, lelepleznek érzelmeimben, és kényszerrel visznek engem, hogy gondolatban mindig paráználgodjak velük. De amíg ezen a világon a bűnös szekerce nem vágott el engem, te a világ békés királyának lévén Anyja, üzd el azokat, és a romlásból, ó Istenszülő, ments ki engem!

VII. óda. A gonosz zsarnok istentelen parancsa...

Az istenellenes parancsot a parázna nő a fejedelemtől megkapván, orcátlanság nélkül húzott téged a szennyes egyesülésre, mert a te tisztaságtól ékes szépségedtől kívánt kielégülni, amelyen az angyalok is csodálkoznak, felkiáltva ahhoz, aki benned ezt megalkotta: teremtő Isten, áldott vagy.

Az ellenség minden ellenséges nyilat rád bocsátotta, ó Szent, meg akarván téged sebesíteni, de maga sebesülve meg, felsóhajtott, mivel látta, hogy legyőzhetetlen vagy, sőt inkább hangoztattad: Isten, áldott vagy.

Feleslegesen fáradozol, asszony, kiáltottad, ó boldogságos, semmiképp sem érintem tisztátalanságodat, mert jobbomon állandóan Istent látom, és testem sem repes, mivel Isten félelme emészti csontjaimat, ezért hangoztatom: Isten, áldott vagy.

Értelmed erősségét akarván meglágyítani a parázna nő, megparancsolta, hogy vasbotokkal üssenek téged, és minden nap száz sebet mérjenek rád, de így sem inogtál meg, mert tested megerősödött az Isten iránti szeretetben, akinek százszoros gyümölcsöt hoztál, mondván: Isten, áldott vagy.

Szennyes ütések és nemzőtagjaid levágását fogadva, ó Szent, olyan voltál, mint a halott, és alig élve feküdtél, de az álló ellenségnek levágtad a fejét, azt halottként és tehetetlenként mutatva, felkiáltottál: Istenem, erősségem, áldott vagy.

Istenszülői:

Gonosz esésekbe beleesve semmiképp sem tudok felkiáltani: Úrnóm, add erős kezedet, és állíts engem újra lábamra, hogy egyenesen álljak az Úr útján, én, aki felkiáltok hozzád: nemzedékről nemzedékre áldott legyen a te neved!

VIII. óda. A tüzes kemence Babilonban...

A parázna nő vétkének tüzes kemencéjébe vezetve, egyedül Istent hívtad, ó boldogságos, Dávid módjára mondva: Istenem, jöjj segítségemre! A lángba belemenne pedig eléghetetlen maradtál, inkább az ellenségnek égetve el sok cselvetésű fejét, aki nem akarja énekelni az Urat mindörökké.

Az ellenség a parázna nő tüzével nem tudván elégetni tisztaságodat, szennyes üldözést támasztott a lengyel szerzetesekre, és ki lettek űzve az irgalmatlan fejedelem területéről mindnyájan, de hamarosan elérte Isten haragja a te prófétálásod szerint, ó szent, mert nem akarta megúrnálni egész területén az Urat mindörökre éneklőket.

Miután a fejedelem gonoszul kiadta lelkét, lázadás és zendülés támadt az emberek között, mert fellázadtak a szolgák, és kiűzték uraikat, akikkel a téged kínozó parázna nő is elveszett, és a vér az ő fejére szállt. Te pedig, ó Tiszteletreméltó, énekelted: minden dologért áldom az Urat mindörökre.

Dicséretet mondva a téged megszabadító Istennek, eljöttél a barlangba a tiszteletreméltó Antalhoz, viselvén testeden a vértanúi sebeket, amelyeket látván, mindnyájan hangoztatták: énekeljétek minden dolgok az Urat, és magasztaljátok őt mindörökre!

Elrejtteni akarván napnál ragyogóbb tisztaságodat, ó atya, a sötét barlangba költöztél, amelyben felékesítetted azt böjttel és éjszakai virrasztásokkal, ezáltal Isten kinyilvánította rólad, hogy mennyi kegyelmed van, hogy a kísértésekben mindenkinek segíts, hogy dicsőíttessék az ő neve mindörökké.

Istenszülői:

Azt gondolván, hogy a mindenlátó szemei előtt bűnömnek az aljassága rejtve van, egész nap a testi fellángolásban élve, törvényteleniséget törvényteleniségre halmozok. De mielőtt még fel nem tárulnának az angyali és emberi szégyenkezés előtt tetteim, segíts nekem, Tisztaságos, hogy megszabaduljak az ilyen örültségektől, hogy dicsérjem nevedet mindörökre!

IX. óda. Az Istentől való Isten-Igét...

Az Istentől való Isten, a leszállott Ige megdicsőített téged még ebben az életben ó szent, csodatevő adományokkal: mert egy paráznasággal harcolónak botod érintése által meghaltak a szenvedélyei, tőled parancsot vévén, hogy sose álljon szóba asszonnyal. Ezt megtéve, a további éveket békésen élte át, téged magasztalva.

Nemzedékről nemzedékre dicsőítetik tisztaságod, amelyért sokat szenvedve, a tisztaszívűek boldogságát nyerted, elköltöztél pedig ebből az ideig tartó életből, tisztán látod a legszentebb Háromságot. Emlékezz ránk is ó Tiszteletreméltó, emlékedet tisztelőkre!

Halottnak nevezett téged az Úr, mert csodálatos türelmeddel megölte a testi szenvedélyeket, és erőd van, hogy az ereklyéidet érintők a szenvedélyeket megöljék, mint tettetted a sokat szenvedett Jánossal, aki békét nyert csontjaiban, magasztalta a szentjeiben dicsőítendő Istent.

Örvendj, hegy, amely a barlangban a csodálatos Mózes ereklyéit bírod! Szerzetesek gyülekezetei, énekeljeteK dicséretekkel, mert íme, segítőt és a bajokban közbenjárót bírtok, hajoljatok meg koporsója előtt, akik ajkatokkal érintitek, és nyugalmat találtok tagjaitokban!

Dicsérjük a legszentebb Háromságot, mert nekünk adta a világ világítóját, Mózes atyánkat, akinek nyári emlékét ünnepeelve, az Atyát és Fiút és Szentlelket egy Istenségben, hívek, összhangban bölcsen magasztaljuk!

Istenszüli:

Mindig dicsérünk téged, tisztaságos Szűz, mert összegyűjtötted szolgálodat erre a helyre, ahol sokan nyernek gyógyulást, akik legtisztább képed előtt kételkedés nélkül meghajlanak és az imádságban a barlangi atyánkat hívják segítségül.

Fényének a szentéletűnek:

Háromságból álló fény, Teremtő igaz Isten, világosítsd meg lelkünk sötétségét, mert imádságainkban a te kedveltedet hozzuk eléd és vele imádkozunk: csendesítsd le bűneink viharát, és minden bajtól ments meg minket!

Dicséreti sztihrák

4. hang.

Az örvendezés hangjában itt összegyűlve, ó ünnepszerezők, * dicsőítő éneket hozunk Istennek, * dicsőítve a boldogságos atyát, * és ereklyéinek koporsójához borulunk, kiáltva: * Ne feledkezz el rólunk az Úr előtt állva, * hanem imádkozz, hogy megszabaduljunk minden kísértéstől * és a szennyes helyzetektől * mi, a te emlékedet szeretettel tisztelők!

Ki énekel meg téged méltóan, ó tiszteletreméltó atya? * Mert te ebben az ideigtartó életben, bár halandó testben is, de lelkileg éltél, * a világon kívül testben is lévén, * szüntelen megőrizve a kívánságot, * hogy a testtől elválj és Jézus Krisztussal légy, * akivel most uralkodva, * emlékezzél ránk is, téged dicsőítőkre!

Elővers: Drága(látos) az Úr színe előtt az ő szentjeinek halála.

Üdvözlégy, Istent hordozó barlanglakó atyák igen tiszteletreméltó kara, * mivel megtaláltad a jó világítót, * a szűziesen élők magasságát és a vértanúk ékességét, * a Szentlélek tiszta lakóhelyét, Mózeset, * az értelmes istenlátót, * akinek emlékét dicséretekkel koszorúzva kérünk titeket, * imádjátok Krisztust, az Istent és Urat, * hogy mi, a ti gyermekeitek, megmeneküljünk a bajoktól * és ne legyünk kizárva a magasságbeli országból.

Elővers (6. hang): Boldog férfiú, ki az Urat féli, az ő parancsolataiban igen nagy kedve telik.

6. hang. Téged, ó tiszteletreméltó atya, * Krisztus igazi követőjét és evangéliumának hívő hallgatóját, * ma magasztalunk, * mert az örök jutalomra tekintve, * a világ minden ékességét szemétnek tartottad, * rab kívánva lenni, * hogy értelmeket a bűntől szabadon tartsd, * a testre nem gondolva, a kínzásokra adtad át, * hogy a kínzó szellemi ellenséget patakzó véredbe fojtsd bele. * Most magad a nyugalmas helyen lévén * és a szentek örömeiben gyönyörködve, * méltass minket is a te adományaidra felülről, * az emlékedet szeretettel megtartókat!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 3. hang.

Téged mint második Józsefet, tisztaság és szüzesség nagy harcosa, * mi bűnösök
szent énekekkel dicsőítve, minden tiszteletre méltó és angyalhoz hasonló Mózes * buzgón
kérünk: imádd Krisztus Istent, * hogy orvosolja minden szenvedésünket * és adj meg a
nagy kegyelmet!

Konták, 3. hang.

Az egyetlen Istent keresve a magasságban, * minden földi dolgot megvetettél. *
Testedről megfélemezve, a kínzásokra férfiasan átadtad magad; * éhséget, szomjúságot,
bilincseket, tömlőbe zárva bátran eltűrtél; * a virrasztásokat, a vérontást, és tested
megcsonkítását, * tiszta szüzességedért férfiasan eltűrted. * És most a szüzek karával a
legszentebb Háromság előtt állva imádkozzál, * hogy minden kísértéstől szabaduljanak meg
a téged éneklők: * Üdvözlégy, Mózes, boldogságos atya!

Prokimen, alleluja és áldozási vers a szentéletű atya közös tiszteletéből.

JÚLIUS 27.
Panteleimon ingyenes orvos vértanú

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

4. hang. Minta: Minekelőtte felülről...

Méltán hívnak Panteleimónnak, hiszen midőn mindenkire szeretettel fordultál, * a lelkeket gondoztad, a testi betegségeket meggyógyítottad, * akkor neved jelentését bőségesen igazoltad, * és megtaláltad erényességed viszonzását, * vagyis buzgóságod jutalmát, * ó, koszorús vértanú, Istenünk legyőzhetetlen vitéze! * Esedezzel hozzá, * hogy világosítsa meg és üdvözítse a mi lelkünket! (2-szer)

Gyógyítások ajándékát kaptad. * Midőn a vallásosságot mindennek elébe helyezted, * s édesanyád vallásosságát tartottad szemed előtt, * atyád pogányságát pedig meggyűlölted, * akkor isteni megvilágosítóddá lett a világosság mélysége, * az Isten bőkezű, világosságot árasztó Igéje, * aki isteni előrelátásával látta, * hogy te a te fényességedet * buzgó viselkedéssel * mindenkire kiárasztod, * bölcs Panteleimón. (2-szer)

Az Üdvözítő anyagtalan forrásaiból * mindenkor szent gyógyítások ajándékát merítetted, * ezt a kegyelmet bőségesen fölhasználtad, * és kiárasztottad a hozzád folyamodókra, végtelenül boldog! * Isten kegyelmével világosítsd meg mindazokat, * kik a te dicsőséges, fölöttébb szent * és ragyogó magasztalásodat híven végzik, * Isten lelkületét utánzó nevednek és jóságodnak megfelelően. * Esedezzel, hogy minden téged magasztaló megkaphassa ezt! (2-szer)

Dicsőség... 6. hang

Fölragyogott ma az ingyenes orvos tiszteletreméltó emléke, * a híveket összegyűjti szellemi ünnepre, * és az ünnepekdelők sokaságát az ünnepi magasztalásra buzdítja. * Itt van a csodatevő orvos, Panteleimón, a szilárd bajnok, * hogy mindenki betegségét meggyógyítsa, * és az Úrhoz köszörög szüntelenül * a mi lelkünk üdvösségéért.

Előverses sztihrák:

1. hang. Minta: A mennyei rendeknek...

Magasztaló énekkel ünnepeljék a vértanúkedvelők * a köszörületes Panteleimón emlékét, * mert ő köszörületességével az egyetlen irgalmast utánozta, * a kimondhatatlanul köszörületest, akitől * isteni kegyelmet nyert.

Elővers: Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

Valóságos szemlélődésnek kívánságod szerint nyert kegyelmét vizsgálgattad, * az erények gyakorlásában buzgólkodva, * melyet az igazi szemlélődéshez vezető lépcsőfoknak találtál, ó boldog, * ezáltal mindenféle betegségben szenvedőknek jótevőjévé lettél, * mivel az isteni orvosság kezében Krisztus volt.

Elővers: Kik az Úr házában vannak ültetve, a mi Istenünk háza tornácaiban virágzani fognak.

Méltóképpen ki magasztalhatja a te küzdelmedet, * melyet szívesen végigküzdöttél, Panteleimón vértanú, * a kínok minden fajtáját, melyek erőtlenek voltak * a benned levő vágyakozással szemben, * melyet a téged megdicsőítő Krisztus után éreztél.

Dicsőség... 8. hang

Anyád vallásosságát kedvelted, * atyád pogányságát kijavítottad, * a lelkek orvosáért harcoltál, * önmagadat orvossá képezted, * Isten kegyelmével mindkettőben sikeresen működtél, * a szenvedések megszüntetőjévé és a lelkek gyógyítójává lettél, * a küzdelmekben kitartást, * az imádságban állhatatosságot tanúsítottál, * Panteleimón, Krisztus vértanúja! * Esedezzel szüntelenül * a mi lelkünk üdvösségéért!

Most és... Istenszülő-ének. 8. hang

Az égiek magasztalnak téged, malasztalteljes szeplőtelen Anya, * és mi dicsőítjük a te titokteljes születésedet. * Istenszülő, esdekéljél * a mi lelkünk üdvösségéért!

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 3. hang.

Szent bajnok és ingyen gyógyító, * csodatevő Panteleimón, kérjed a kegyelmes Istent, * hogy ajándékozzon bűnbocsánatot a mi lelkünknek!

Konták, 5. hang. *Mintadallam.*

Az Irgalmasnak lévén követője, * és tőle a gyógyítás adományát is megnyervén, * Krisztus Istenünk bajnoka és vértanúja, * gyógyítsd meg imádságaiddal lelki betegségeinket, * távoztasd el a rájuk leselkedő botrányokat mindazoktól, * kik szüntelenül ezt kiáltják: Üdvözíts minket, Urunk!

Prokimen. 4. hang.

Csodálatos az Isten, Izrael Istene, az ő szentjeiben.

Vers: A gyülekezetekben áldjátok az Úr Istent, kik Izrael forrásából származtok!

Alleluja. 4. hang.

Az igaz, mint a pálmafa, virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

Vers: Kik az Úr házában vannak ültetve, a mi Istenünk háza tornácaiban virágzani fognak.

Áldozási vers:

Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hír hallásától. Alleluja.

AUGUSZTUS 2.

Pünkösöd u. 9. vasárnap – Szent István fődiakónus és első vértanú ereklyéi átvitelének emléke – 8. hang

AZ ELŐESTI ALKONYATI ZSOLOZSMÁN

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Midőn a Szentlélek kegyelme * megvilágosította elmédet, * angyali formában jelentél meg, István, * mert a testedre áradt benső ragyogásod * megmutatta lelked világosságát a téged szemlélőknek, * ezért, ó első vértanú * és a többiek büszkesége, * megláttad a mennyország világosságát, * mert csodásan megnyílt előtted az ég.

Lépcső lett és létrafokokká váltak * mennybemeneteledhez a rád dobált kövek, István, * melyeken fölemelkedvén * láttad az Atya jobbán állni az Urat, * aki nevedhez illő koszorút nyújtott néked * életadó jobbával. * Az ő közelébe jutottál, * mint legelső jógyőzelmű vértanú.

Jelekkel és csodákkal tündökölvén, * és kitűnő tanításoddal, * a törvényszegők gyülekezetét megsemmisítetted, * azok pedig megköveztek és megöltek, * és te a gonosztevékért és bűneik bocsánatáért imádkoztál, * az Üdvözítő szavait követvén, * kinek kezeibe ajánlottad lelkedet, * ó Szent István!

2. hang. Első voltál a szerepök között, * első lettél a vértanúk között is, Szent István. * Útmutatója voltál a szenteknek, * és sok vértanút vezettél az Úrhoz. * Azért megnyílt előtted az ég, * és megjelent neked Isten. * Őt imádd a mi lelkünk üdvösségéért!

Krisztus nemes szolgáját, az első vértanút, * István főszerepapot méltóképpen tiszteljük! * Mert ő a gonoszok közt megállván, * a Fiút az Atya jobbán látta.

Szentségbe öltözködtél, István, * első vértanú, főszerepap és az angyalok társa. * Légy közbenjárónk és esedezzél érettünk, * a bűn nélküli Üdvözítő Úrhoz!

Dicsőség... 6. hang.

Elsőnek bizonyultál * a vértanúk és szerepök között, * boldogságos István, * ki a vértanúk ékessége, * a hívők erőssége, * az igazak dicsősége vagy. * Kérünk téged, kik a te tisztas emlékedet ünnepelek, * mint aki a mindenség Királyának trónja előtt állsz: * esedezzél érettünk, * hogy bűneink bocsánatára * és a mennyország elnyerésére * méltókká lehessünk!

Előverses sztihirák

Dicsőség... 6. hang.

Örvendj az Úrban, koszorút hordozó István, * az Uralkodó követője, * mert Krisztusnak, a mi királyunknak * első vértanújává lettél * és a törvényszegő zsidók eltévelyedését megfeddted. * Esedezzél érettünk az Úrhoz!

Tropár, 4. hang. *Minta: Hamar előzz meg...*

Királyi koronát szereztél fejedre küzdélmeddel, * melyet Krisztus Istenünkért vívtál, * vértanúk első bajnoka, * mert a zsidók örültségét megcáfoltad, * s az Üdvözítőt az Atya jobbán szemlélted. * Óhozza esedezz mindig a mi lelkünkért!

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után:

Konták, 6. hang

Első magként vetett a földre a mennyei Földműves, ó nagyhírnevű. * Elsőként ontottad véredet a földre Krisztusért, boldogságos. * Elsőnek nyerted el tőle a győzelem koszorúját is a mennyekben, * bajnokok zsengeje, a vértanúk megkoszorúzott bajnoka.

Ikosz:

Látom a Paradicsomkert virágait, * melyek kellemes jó illattal töltik be az egész földkerekséget, * és csodálatos látványuk ámulatba ejt: * legjobban a fagyos télen virágzanak, * s ezért is csodálatosak ezek a virágok. * Ilyen Krisztusnak a vértanúja is, * aki elsőnek virágzott, * s a szabályszerűen küzdők és a kínvallatások fagyában virágzók számára ajtóvá lett. * Biztos utat mutatott mindazoknak, * akik küzdeni akartak * a jó küzdelemvezető, * ki szenvedéseivel ragyogott, * a vértanúk megkoszorúzott bajnoka.

Kathizma, 5. hang. Minta: Az Atyával...

A Szentlélek fényében tündökölve * és a valódi bölcsességet magasból sugározva * a zsidók sötét ködét eloszlattad * és a küzdőtéren az ellenséget bajvívásban leterítetted, * megkoszorúzott vértanúvá lettél. * Esedezél érettünk az Úrhoz, * hogy könyörüljön a mi lelkünkön!

Dicsőség... most és... Istenszüdő-ének. 5. hang

Hozzád menekülőket legyőzhetetlen és buzgó védelme, * szilárd és szégyenben nem hagyó reménysége, * révpartja és védőbástyája, tisztaságos Örökkészűz, * az angyalokkal esedezél Fiaidhoz és Istenedhez, * hogy ajándékozzon a világnak békességet, * üdvösséget és nagy irgalmat!

Fényének:

A vértanúnak. 2. hang. Minta: Midőn tanítványaid szeme láttára...

A kegyelemmel telt István, aki a vértanúk útját először járta végig, s akit elsőként választottak ki szerpapnak, íme, a császárvárosba költözik, s csodák kegyelmi ajándékát fakasztja.

Dicséreti sztihiák

4. hang. Minta: Jelöl rendelted...

Földön élő angyal volt az első vértanú, * a mennybe törekedett, s a magasságba ragadták őt, * s mielőtt elköltözött, meglátta az isteni dicsőséget, * beavatást nyert a megközelíthetetlen és felfoghatatlan Szentháromság titkába. * Azért hirdeti a te megfoghatatlan erődöt, * mindenható Jézus, lelkünk Üdvözítője! (Kétszer)

Szépségesnek tűntél fel elköltözéskor, * minden dicséretre méltó István, első vértanú, * isteni karizmák és gyógyítások fénysugaraival ékeskedtél. * Csodáiddal ragyogóvá is teszel minden hívőt, * kik híven magasztalják az Emberszeretőt és mondják: * Mindenható Jézus, lelkünk Üdvözítője!

Elővers: Az igaz, mint a pálmafa virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

A jámborság gyorsíróinak * tiszteletreméltó tollává lett nyelved, * mellyel tanításod révén megvilágosítottál mindenkit * s átvezettél a tudatlanságból az istenfélelemre, * azért

ünnepedet évenként megtartjuk, * s küzdelmeidet örömmel magasztaljuk, * István első vértanú!

Elővers (4. hang): *Kik az Úr házában vannak ültetve, Istenünk házának udvaraiban virulni fognak.*

4. hang. Istvánt, a vértanúk szép zsengejét, * ki kegyelemmel és erővel telt el, * s aki csodákat és nagy jeleket művelt a nép között, * a gonoszok megkövezték. * De ő ragyogott, mint egy angyal, * és a te dicsőségedet látja, * ki érettünk megtestesültél, * a Fönségesnek jobbján. * S a kegyelem Lelke az égbe ragadja, * az angyalok karában tartózkodik, * és könyörög a mi lelkünk üdvösségéért.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 4. hang. Minta: Hamar előzz meg...

Királyi koronát szereztél fejedre küzdelmeddel, * melyet Krisztus Istenünkért vívtál, * vértanúk első bajnoka, * mert a zsidók örülségét megcáfoltad, * s az Üdvözítőt az Atya jobbján szemlélted. * Óhozzá esedezz mindig a mi lelkünkért!

Konták, 6. hang

Első magként vetett a földre a mennyei Földműves, ó nagyhírnevű. * Elsőként ontottad véredet a földre Krisztusért, boldogságos. * Elsőnek nyerted el tőle a győzelem koszorúját is a mennyekben, * bajnokok zsengeje, a vértanúk megkoszorúzott bajnoka.

Prokimen. 7. hang.

Az igaz örvendezni fog az Úrban, és benne bízni.

Vers: Hallgasd meg, Isten, esdő könyörgésemet!

Alleluja. 4. hang.

Az igaz mint a pálmafa, virágzik, növekedni fog, mint a Libanon cédrusa.

Vers: Kik az Úr házában vannak ültetve, a mi Istenünk tornácaiban virágni fognak.

Áldozási vers:

Az egész földre elhat az ő szózatuk, és a földkerekség határaitra igéjük. Alleluja

AUGUSZTUS 16.

Pünkösöd u. 11. vasárnap – Az Úr nem kézzel festett képének átvitele –
Utóünnep – (Diomédész vértanú) – 2. hang

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

A Szent Ikon sztihirái. 2. hang. *Minta: Minő dicséretekkel halmozzuk el...*

Minő szemekkel nézzünk, * mi, föld szülöttei, a te képedre, * melyre az angyali seregek sem mernek félelem nélkül rápillantani, * mert isteni fényben tündöklük, * mert ma végre elkerül a hitetlenek földjéről, * és isteni intés folytán * az istenfélő nép közé, a császárvárosba érkezik. * Bevitelén örvendeznek a királyok, * s félelemmel és hittel * borulnak le előtte, Krisztusom.

Minő kezekkel illessük, földiek, * a te képedet, ó Ige, * mi, bűnökkel fertőzöttek * a mi bűnnélküli Istenünket, * mi, beszennyezték a Megközelíthetlent? * A kerubok remegve fedik el szemeiket, * a szeráfok sem viselik el dicsőséged szemlélését, * a természet félelemmel szolgál néked. * Ne ítéld el mégsem, Krisztusom bennünket, * kik bár méltatlanul, * ám hittel csókoljuk * félelmetes képmásodat!

Ismét elérkezett az Úr ünnepének isteni napja, * mert aki a magasságban ül, * most bennünket nyilvánvalóan meglátogatott * az ő tiszteletreméltó ikonja által. * Ki fönt a kerubok számára láthatatlan, * itt meglátatja magát hasonmásban azokkal, akikhez hasonló lett. * Az Atya szeplőtelen uja * kimondhatatlan módon rajzolta az ő hasonlóságára azt, * melynek mi hittel és szeretettel hódolunk, * és így megszentelődünk.

A Szent Ikon tropárja, 2. hang.

A te szent képed előtt meghajlunk, Jóságos, * kérvén bűneink bocsánatát, Krisztus Istenünk, * mert önként kegyeskedtél testileg a keresztre fölmenni, * hogy megszabadítsd, kiket alkottál, az ellenség rabságából. * Ezért hálásan kiáltjuk neked: * Mindeneket örömmel betöltöttél, Üdvözítőnk, * eljövén a világot üdvözíteni.

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

A III. óda után a Szent Ikon leülője:

1. hang. *Minta: A te sírodat őrző...*

Edessza királya a mindenség Királyának * ismert el téged, Istenember, * ki nem kormánypalcát vitetsz magad előtt * és nem hadsereget vezetsz, * hanem szavaddal csodák sokaságát műveled. * Arra kért téged, hogy menj el hozzá. * S midőn meglátta arcod lenyomatát, így kiáltott: * Te vagy az én Istenem és Uram!

Dicsőség... Most és... Az ünnepé. 8. hang. *Minta: A Bölcsességet...*

Te, ki Istent mag nélkül méhedben fogtad, * s megtestesülten sérülés nélkül megszülted, * a Szentlélektől új romolhatatlanságot nyertél, * mint az Élet Anyja és a mindenség Királynője, * a tisztán szellemi életre költöztél, Szent Szűz! * Azért méltán valódi felhőnek bizonyultál, szeplőtelen Istenszülő, * ki az élet vizét harmatozod nekünk. * Esedezél a te Fiadhoz és Istenedhez, * hogy ajándékozzon bűnbocsánatot azoknak, * akik híven hódolnak a te szent elszenderülésed előtt!

AUGUSZTUS 20.
Szent István apostoli király – Szent Hierotheosz főpap

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

Magyarország büszkeségét, * a bőséges fényű csillagot, * istenfélő királyok díszét, * az igaz vallásosság ékességét, * a hitnek oszlopát, Krisztus szolgáját, * a megéneklésre méltó Istvánt, * mint az apostolokkal egyforma életűt és velük lakozót * ünnepeljük méltóképpen énekekkel, * az ő emlékét tisztelven!

A kegyelem sugaraival megvilágosított elmédvel * alárendelted magadat, Szent István * az Atyával és a Lélekkel uralkodó Krisztusnak, * és az ő akarata szerint * a neked adott hatalmat helyesen juttattad érvényre, * és a mennyei palota * igen fényes lakója lettél.

Mulandó királyságodat * nagyszerű életműved folytán * az örök és jobb királyságra váltottad, * Isten által megkoronázott István, * mert mint isteni bölcsességű, * Isten törvénye szerint intézted uralmat, * és alattvalóid életmódját * az Üdvözítő szent igéjébe vetett hitre alakítottad át.

2. hang

Milyen hangzású énekekkel magasztaljuk a főpásztort, * aki a Krisztus iránti sóvárgást gyarapította, * a hívságos gyönyöröket meggyűlölte, * és szent életre költözött át? * Az igaz vallásosság örökké ragyogó csillagát, * az üdvösség folytonosan áradó folyóját, * a jó hangzású ajkat, * a bölcs Hierotheoszt, * aki által odafönről isteni kegyelemben részesülünk.

Milyen örömteli dallamokkal magasztaljuk a főpásztort, * aki sokakat megmentett a romlástól, * és az Üdvözítő isteni parancsainak útjára igazított? * A főpapok csodálatos ékességét, * a főpásztorok rendkívüli büszkeségét, * az evangélium csodálatos magyarázóját, * a bölcs Hierotheoszt, * aki által a magyar népnek az igazság tündöklött fel.

Milyen dicsőítő énekeket kössünk csokorba a főpásztornak, * aki az Úr kegyelméből * Konstantinápolyból Magyarországra utazott, * és az evangélium hirdetésének fegyverével * azt az igazságnak vetette alá? * Az igaz vallásosság titkait kifejtőnek, * a bölcs Hierotheosznak, * akinek közbenjárása által bűnbocsánatot nyerünk.

Dicsőség... 6. hang

Mint a hívek szívébe titokzatosan kiöntött jó illatú műrő * és mint örvendezés olaja, * úgy jelent meg ma az istenfélő király tiszteletreméltó ünnepe. * Jertek hát, testvérek, áhítattal ünnepelve mondjuk: * Üdvözlégy, ki mulandó országod koronáját Istennek szentelted, * és a neked adott hatalmat szolgálatnak tekintetted! * Üdvözlégy, ki a keresztet vette föl megvívhatatlan fegyverként, * és az által népedet * Krisztusnak, az egyetlen Királynak vetetted alá! * Üdvözlégy, ki a királyok között apostolokkal egyenrangú voltál, * az első keresztény királynak, a boldog Konstantinnak tökéletes hasonmása! * Járj közben szüntelenül Istennél * az első püspökkel, Hierotheossal együtt, * néped békéjéért * és a téged tisztelőik üdvösségéért!

Most és... 6. hang

A te halhatatlan elhunytodra, * Istenszülő, Életünk Anyja, * az apostolokat felhők a levegőbe elragadták, * és a világon szétszórva levőket * a te szent tested elé egy karba állították, * s ők azt kegyelettel eltemették, * Gábor szavával kiáltván neked: * Üdvözlégy,

malasztalteljes szeplőtelen Szűzanya! * Az Úr van teveled. * Velük együtt mint Fiadat és Istenedet, * imádd őt a mi lelkünkért!

Olvasmányok

Királyok könyvének olvasása:

Salamon Izrael egész gyülekezetének jelenlétében megállt az Úr oltára előtt, kezét az ég felé tárta, és így szólt: Urunk, Izrael Istene, nincs hozzád hasonló isten se fönn az égben, se lenn a földön. Még a mennyboltozat és az egek ege sem képesek téged befogadni, nem is szólva erről a templomról, amelyet nevednek építettem. Mégis tekints esedezésünkre, Urunk, Izrael Istene, s hallgasd meg ezt a könyörgést és imádságot, amellyel szolgál imádkozik ma színed előtt! Tartsd rajta szemedet ezen a házon éjjel-nappal, azon a helyen, amelyről megígérted: „Ott lesz a nevem”! Hallgasd meg azt az imát, amelyet éjjel vagy nappal szolgál ezen a helyen mond! Hallgasd meg szolgálóknak és Izrael egész népének könyörgését, amikor csak imádkoznak ezen a helyen! Hallgasd meg mennyei lakhelyeden, és tégy is aszerint, vagyis légy kegyelmes irántuk!

Példabeszédek könyvének olvasása:

Az igaznak emléke dicsérettel jár, az Úr áldása nyugszik a fején. Boldog az az ember, aki bölcsességet talált és az a halandó, aki belátással rendelkezik. Mert jobb ezt elnyerni, mintsem arany és ezüst kincseket. Értékesebb az a drágaköveknél, és nincs hozzá fogható értékes dolog. Szájából igazság szól, nyelvén törvény és irgalom van. Most pedig gyermekeim, hallgassatok reám, mert tisztességes dolgokról beszélek! Boldog az ember, aki útjaimat követi. Mert az én útjaim az élet útjai, melyek az Úr akarata szerint valók. Ezért kérek benneteket, és kibocsátom hangomat az emberek fiaihoz. Mert én, a Bölcsesség készítettem hajlékot az akaratnak és a tudásnak, és a megfontolást én hívtam elő. Enyém a bölcs tanács és a bizonyosság, enyém az okosság, enyém az erő. Szeretem azokat, akik kedvelnek, és akik keresnek, rám is találnak. Értsetek az okos szóból, ti ártatlanok, és szívleljétek meg azt, ti nevetlenek! Hallgassatok meg, mert tiszteletreméltó dolgokról beszélek, és helyes szóra nyílnak ajkaim, mert a torkom igazságot tanít, és a hazug száj utálatos előttem! Ajkam minden szava igazság, nincs abban csapda vagy kuszaság. Világosak azok a bölcsenek, és helyesek azok számára, akik igaz ismeretre találnak, mert az igazságra tanítalak titeket, hogy az Úrban legyen a reményetek és elteljetekek Lélekkel.

Bölcsesség könyvének olvasása:

Az igazak örökké élnek, és az Úrnál van jutalmuk, és a Magasságbeli gondjukat viseli. Így nyerik el a dicsőséges országot és a szépséges koronát az Úr kezéből, mert ő jobbjával betakarja, és karjával megvédi őket. Fegyverzetül felölti haragos indulatát, és fölfegyverezi a teremtést az ellenség megtorlására. Felölti mellvértnek az igazságosságot, és sisakként a színlelés nélkül hozott igaz ítéletet teszi fel. Győzhetetlen pajzsul a szentséget ölti magára, és karddá élesíti a bős haragot. Vele együtt a világ is harcba száll az esztelenek ellen. Elröppennek a villámok jól irányzott nyilai, amelyek a felhőből mint jól megfeszített íjból szállnak, és biztos célba szöknek. Parittyáiból haragos jégzápor zúdul, felzúdul ellenük a tenger vize, s a folyók árjai háborogva elöntik őket. Hatalmas vihar kel fel ellenük, és forgószerű módjára széthányja őket. Így a törvénytelen élet pusztává teszi az egész földet, s a gonoszság felforgatja az uralkodók trónját. – Halljátok tehát ezt, királyok, és szívleljétek meg! Okuljatok, akik a föld határait kormányozzátok! Figyeljetekek föl ti, akik a sokaságon uralkodtok, és büszkékek vagytok a népek nagy számára! Mert az Úrtól vettétek a hatalmat, és a Fölségestől az uralmat.

Lítiai sztihirák

1. hang. (bolgár dallam)

Örvendezz az Úrban, Magyarország, * az Isten által megkoronázott István királynak, * és a csodálatos első püspöknek, Hierotheosznak * ünnepelve emlékét! * Ők ugyanis az

evangéliumért fáradozva * a bálványok csalárdságától megmentettek * és menyasszonyként vezettek Krisztushoz téged, * az igaz vallásosság fényes ruházatába * titokzatos módon fölékesítvén. * Perdülj táncra hát és ujjongj, * és adj hálát a háromságos Istennek, fennszóval kiáltván: * Szent, szent, szent vagy, irgalmas Isten, * ki mint könyörületes, megmented a benned hívőket!

2. hang. (bolgár dallam)

Szived tisztaságát látva * az örökké királyként uralkodó Úr * a zsoltár szerint vigasság olajával kent föl téged * emberek királyává, * te pedig neki vetted alá magadat, dicséretre méltó István, * s minden tekintetben tökéletes lettél. * Népedet így vezetted Isten igaz ítéleteinek ösvényein. * Így lettél az örök Ország részesévé, * ahol mindig együtt uralkodva Krisztussal, * járj közben nála, hogy üdvözüljön lelkünk!

3. hang. (bolgár dallam)

Királyi bíborodat a jobbik részt választva fölékesítetted * az evangélium szerinti cselekedetek ékességével, * igen dicső István király. * Azért Istennek kedve telt benned, * és a mennyország lakhelyén telepített le téged, * ahol minden szent örökké egy társaságban él, * angyaloktól körülvéttve. * Te pedig, ó boldogságos, * velük együtt szüntelenül könyörögj érettünk, * hogy a te közvetítéseddel mi is elnyerhessük * a jövődő javak élvezetét!

A bálványimádás sanyarú nyomorának árkából * isteni ihletésű igehirdetésed által fölemelkedett Magyarország * kötelességének érzi, hogy magasztaljon téged, * és így kiált hozzád, Hierotheosz: * Örvendj, ki az evangélium kegyelmi ajándékait bőségesen kamatoztattad! * Örvendj, ki mint égi hírnök, békét és a hívságoktól való szabadulást hirdettél! * Örvendj, isteni alakú száj, * istenismeret szónoka, * a kegyelem titkainak kiemelkedő isteni szócsöve! * Járj közben folyamatosan az Úrnál, * hogy ajándékozzon a világnak békességet, * mint egyetlen jóságos és emberszerető!

4. hang

Az igazság erejének isteni hatalmával * a bálványokat összezúzva, Szent Hierotheosz atya, * Magyarországot egybekovácsoltad, * lelki házépítőnek bizonyulva * a hit kösziklájára raktad sok ember lelkét, * magadat pedig a Szentháromság szent templomává fejlesztve * bejutottál a mennyei templomba, * Isten önközlése folytán istenivé válva. * Járj közben folytonosan érettünk, * hogy mi, akik áhítattal tisztelünk téged, * megszabaduljunk a súlyos veszélyektől!

Dicsőség... 3. hang

Dicséretre méltó István király, * ki az első püspöknek, Hierotheosznak, hitletéteményét sértetlenül megőrizted, * sőt azt meg is erősítetted tetteiddel, * Krisztus evangéliumának nyerted meg népedet. * Magyarország tehát, melynek te vagy hite biztos alapja, * veled büszkélkedik és dicsekszik. * Drága jobboldal pedig mint kincstárral kegyelmileg gazdagodva * nagy hangon dicsőíti Istent, aki megdicsőített téged.

Most és...

A te tiszteletreméltó elhunytodat, tisztaságos legszentebb Szűz, * az angyalok sokasága a mennyekben * és mi, az emberi nem, a földön magasztaljuk, * mert te Krisztus Istennek, * a mindenség Teremtőjének Anyjává lettél. * Esedezzél hozzá, kérünk, szüntelenül értünk, * kik reményünket Isten után beléd vetjük, * minden magasztalásra méltó, férfit nem ismerő Istenszülő!

Előverses sztihirák

5. hang. *Minta: Üdvözlégy...*

Üdvözlégy, * teljesen boldog páros, * az erények szent lakhelye! * Ti Magyarországon valóban összezúztátok * a hitvány bálványokat. * Teljesítettétek e földön Krisztus parancsait, * és az apostolok ösvényein jártatok, * a kegyelem forrásait fakasztjátok: * Dicsőséges István király, királyok büszkesége, * és Hierotheosz atyánk, főpapok ékessége, * könyörögjétek Krisztushoz, * hogy adja meg lelkünknek a nagy irgalmat!

Elővers: Fölmagasztaltam a választottat népemből, rátaláltam szolgámra, Dávidra, szent olajommal kentem fel őt.

Üdvözlégy, * csodálatra méltó, * kinek az evangélium fénye közelről ragyogta be szívét, * és te földérintetted annak alkonyt nem ismerő sugarait, Magyarország földjén! * Királyok ékessége, * minden magasztalásra méltó István, * ki fennkölt elmével semmibe vetted a földi királyság dicsőségét, * Krisztusnak, a teremtmények királyának * alkonyt nem ismerő és el nem múló dicsőségére buzgón sóvárogtál. * Könyörögj hozzá mindenkor, * hogy adjon lelkünknek kegyelmet és irgalmat!

Elővers: Az én szám bölcsességet szól, és szívem elmélkedése okosságot.

Üdvözlégy, * az evangélium sarja, * isteni hangú hírnök és isteni bölcsességű beavató, * az igazság ajka, * az igaz vallásosság hangja, * az istenismeret tanítója, * igéid hangjával megmentetted Magyarországot a bálványok súlyos hiábavalóságától, * és Krisztusnak vetted alá! * Szent Hierotheosz, szent főpapok beszélgetőtársa, * apostolok társörököse a magasságban, * járj közben Krisztusnál, * hogy adja meg lelkünknek a nagy irgalmat!

Dicsőség... 8. hang

Szent Hierotheosz atyánk, * a te nyelved Dávid zsolttára szerint * a gyorsíró írnok nádvevseje lett, * mely a tévelygésben elavult emberszívek táblájára * a mi Istenünk üdvösségét írta. * Mert buzgó gyakorlataiddal megtisztulva * a bölcsesség részesévé lettél, * és mint új apostol, * a császárvárosból Magyarországra kaptál küldetést, * hogy a minden elmét fölülmúló békességet * hirdesd mindenkinek. * Így tetteiddel és szavaiddal az apostoli kegyelemből kaptál egyenlő részt, * és a mennyben Krisztus oldalán állsz, * őhozzá könyörögve szüntelenül, * hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Most és... 8. hang

Ma titokzatosan körülállja a szüzek kara * a szüzek szüzének és anyjának nyughelyét. * Az igazak lelkei a Királynőt körülrajongva magasztalják, * azok kenet helyett ajándékkul szüzességüket nyújtják, * ezek meg az erénnyel együtt a szellemi szent éneket ajánlják. * Úgy illett az Isten Anyjához, * hogy mint királynőt az erények királyi fáklyásmenetével diadalmenetben kísérik. * Velük együtt, tiszta léttel gyülekezve, * menjünk ki a mi Istenünk valóságos édesanyjának temetésére, * egybehangzóan magasztaljuk őt * dicshimnuszokkal és lelki énekekkel.

A REGGELI ISTENTISZTELETEN

Az első zoltárcsoport után:

Leülők, 1. hang

Istenfélő István királyunk emléke * csillagként kelt föl, mindnyájunkat beragyogva * a kegyelem fényével. * Midőn őt tiszteljük, az őt megdicsőítő örök Királynak * híven adjuk meg a dicsőséget, * tiszteletet és a dicsőítést!

Dicsőség...

Isten angyalaként önmegtagadásoddal * az angyalok életmódjához jutottál el, * s midőn a fölülről intézkedő gondviselés által * a magyar földre kaptál küldetést, * az igaz vallásosság ígését hirdetted, boldogságos Hierotheosz, * és az embereket megszabadítottad a bálványimádás csalásától.

Most és...

A bölcs apostolok tiszteletreméltó kara * csodálatos módon egybegyűlt, * hogy dicsőségesen eltemesse a te szeplőtelen testedet, minden magasztalásra méltó Istenszülő, * velük együtt dicshimnuszokat zengett az angyalok sokasága is, * magasztalván a te tisztas elhunytodat, * amelyet híven megünneplünk.

A második zsoltárcsoport után:

Leülők, 4. hang. *Minta: Kijelentéd...*

Nagy napként jelentél meg, István, Magyarországon, * s igaz vallásosságod sugaraival szétozlattad * a bálványok szörnyű hiábavalóságának * felhős sötéttségét.

Dicsőség... 3. hang. *Minta: A te szüzességed...*

Himnuszokban dicsérünk téged, Hierotheosz atyánk * mint az igaz vallásosság tanítóját * és Magyarország első főpapját. ** Mert te bölcsességgel telve * az apostolok buzgóságát nyilvánítottad ki. ** Azért elnyerted a nem kézzel készített sátrat, ** isteni és romolhatatlan lakhelyedet.

Most és... Ugyanarra.

Szülétednél mag nélkül történt a foganás, * elszenderülésedben enyészet nélküli a halál. * Csoda a csodával párosult, Istenszülő! ** Miként lehetett, hogy férfit nem ismerve, * tisztaságos testtel magzatot tápláltál? * Hogyan lehetett, hogy te, Istenanya, * halált vállaltál, és téged halotti kenettel kentek meg? ** Az angyallal együtt így kiáltunk hozzád: ** üdvözlégy, malasztalteljes!

A Sokirgalmú után:

Leülők, 5. hang

Királyságodat Istennek, * az örök Királynak rendelted alá, bölcs István király! * Istenfélelemmel átvezetted azt a jobbikra, * s a mulandóságot örök javakra cserélted föl. * Most pedig a mennyekben * királyok között lakozol, * közbenjárva miérettünk, akik dicshimnuszokkal magasztalunk téged.

Dicsőség...

Az önmegtagadó élet küzdelmei által * megtisztított szívedben szentül * apostolok buzgóságát mutattad, Hierotheosz. * Magyarországon csodálatos módon * Krisztus ismeretének napját ragyogtattad föl. * Ezért mindnyájan tisztelünk téged * emlékünnepedet hívő módon megtartván.

Most és...

Az angyalok sokasága dicsőít, * az emberi nem híven magasztal téged, * mert átköltöztél, Szent Szűz, a földről a mennyekbe, * és szüntelenül esedezel * a te Fiadhoz és Istenedhez, * hogy megszabaduljanak a veszedelmektől mindazok, * akik híven magasztalják a te átköltözésedet.

Evangéliumcsókolásra:

50. zsoltár. Utána:

Dicsőség...

Az Isten által megkoronázottnak...

Most és...

A legszentebb Istenszülőnek...

Elővers (6. hang): Könyörülj rajtam, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint...

6. hang

Ma mi, istenfélők, kötelességünknek érezzük, * hogy dicsérő énekeinkkel koronázzunk meg, * Isten által megkoronázott István királyunk, * mert te az igaz vallásosság égben font koronáját nevedhez illően * erényeid drágagyöngyeivel ékesítve viselted. * Így járj közben érettünk, * hogy Isten szent akaratának megfelelően * békés életet éljünk!

A III. óda után ikosz:

Isten szolgálaként Isten által mozgatott nyelvre, Isten által oktatott ajakra tettél szert, egészen boldog Hierotheosz, és Magyarországon lettél az evangélium szolgálja, ezért így kiáltunk hozzád: Üdvözlégy, vallásosság pengetője! * Üdvözlégy, igazság hirdetője! * Üdvözlégy, istentelenség isteni vádlója! * Üdvözlégy, hitelenség nagy ellenfele! * Üdvözlégy, aszketikus erények illatozó virága! * Üdvözlégy, Istentől kapott ajándékok illatos rózsája! * Üdvözlégy, aki Magyarországot az Üdvözítővel egyesítetted! * Üdvözlégy, ki ezt a kereszt jelével jelölted meg! * Üdvözlégy, a hit lenyugvást nem ismerő csillaga! * Üdvözlégy, az igaz ismeret mindent beragyogó világítója! * Üdvözlégy, aki Krisztust meghirdetted a törvényteleneknek! * Üdvözlégy, aki sokakat megváltottál a csalárdságtól! * Üdvözlégy, Istenben bölcs atyánk!

Kathizma, 4. hang

Istennek tetszően szolgáltál a mindenekfölötti Istennek, * és tetteiddel fölékesítetted * igazságosságod koronáját, István. * Így most a királyok csarnokaiban tartózkodsz * az igazak és minden szent sorában, * ezért emlékedet ünnepelem * magasztalunk téged.

Dicsőség...

A Szentlélek sugarai ragyogták be lelkedet, * Magyarország tiszteletreméltó pásztorának neveztek ki, * bölcs Hierotheosz. * Így igen bölcs szavaid pásztorbotjával az emberek egész sokaságát * az Úr legelői felé terelted, * s tetteiddel újabb apostolnak bizonyultál.

Most és...

A belőled megszületett Teremtőd rendelkezése szerint * felhőszárnyon összegyűjtötted az apostolokat, * hogy meglássák átköltözésedet. * Így ők dicsőítéssel és

nagy örömmel magasztalva * eltemették legszeplótelenebb testedet, * Krisztus Istenünk boldogságos Anyja.

VI. óda után ikosz:

Nem a lovak harci erejével, hanem a kereszt fegyverével akartál a világ Uralkodójának híres hadvezére lenni, Istenben bölcs István király, ezért híven kiáltjuk neked: Üdvözlégy, vallásosság alapköve! * Üdvözlégy, énekkari összhang palotája! * Üdvözlégy, Magyarország mennyei fényű világítója! * Üdvözlégy, az istentelenségre hevesen lesújtó villám! *

Fényének:

Kedves áldozatként mutattad be életed erényes tetteit az Úrnak, ó boldog, mert felülről jövő rendelkezés folytán igaz módon és a keresztet fölmagasztalva uralkodtál, hatalmas István király!

Dicsőség...

Istennek szenteltek, Hierotheosz, és bölcsen követted az apostolok buzgóságát, így Magyarországot kiszabadítottad a bálványimádás hitetlenségéből.

Most és...

Aföld minden * határaitól * egybegyűlt apostolok, * temessétek el testemet * a Getszemáni helységben, * és te, Fiam * és Istenem, * vedd át lelkemet!

Dicséreti sztihirák

2. hang. *Minta: Midőn...*

Jogarodként * a keresztet hordoztad, * bíborruhaként a hitet öltötted fényesen magadra, * így Istenben élő királynak bizonyultál, István, * és a dicsőség Királyának * életed tisztaságával és kiváló tetteiddel buzgón szolgáltál. ** Azért * nevedhez méltóan * fölülről a dicsőség hervadhatatlan koszorúját * nyerted el tőle, ó bölcs!

Ujabb * társapostolként tűntél fel hazádban, István, * akárcsak hajdan Konstantin, * szinte az ő tökéletes hasonmása lettél, * és fölemelted a hit hatalmát, * mert a hiábavalóság összes hadrendjét legyőzted. ** Ezért * elvetted a győzelmi jelet, * és csodálatosan csodásnak bizonyultál * sok-sok csodatételed ajándékával.

Legkiválóbb * cselekedetek művelője, * az erénynek kegyelem fényében ragyogó tanítómestere, * a Krisztusba vetett hit Istenben élő kertésze * és az evangélium igen bölcs tanítója, ** lettél * szavaidban és tetteidben, István, * és Magyarországot választott menyasszonyként * mutattad be Krisztus Urunknak, a dicsőség Királyának.

Önmegtágadó * életed egyetemes erényeivel * földi angyalnak látszottál, * Hierotheosz atyánk, * Bizáncból angyalként küldtek Magyarországra, * hogy Isten ígéit hirdessed. ** Azért * a tévelyt megtörve * az igaz vallásosság örök diadaljelét * e hazában valóban fölállítottad.

Konstantin * isteni eredetű intézkedése folytán * a békesség isteni folyamaként törtél elő, * a magyarok egész földjét körbejártad * tanításod vizeivel, Hierotheosz atyánk, * megöntözvén ez országot, szentéletű, * és a tévely árjait kiszárítva. ** Azért * mint dicső főpapot * és bölcs tanítót * magasztalunk téged.

A társapostoli * pályafutást Magyarországon helyesen végigjártad * Krisztus tanítványaként, * és örömmel költöztél át a romolhatatlan sátorba, * küzdelmeid jutalmát pedig átvetted, * az apostolok közé soroltak be, örökké boldog. ** Azért * mivel bőséges szólásjogod van, * könyörögi mindig mindazokért, akik téged énekekben tisztelnek!

Dicsőség... 5. hang

Magyarország szent Egyháza * ma fényesen ünnepli * a hit fényárasztó világítóinak szent emlékét: * a jámbor István királyét * és Hierotheoszt, az első püspökét. * Az ugyanis, midőn Istentől a jogart kezébe kapta, * vallásosan uralkodott ezen a földön, * nem harci szekerekben és lovakban bízva, * hanem a legyőzhetetlen fegyverzetben: * a mindennél erősebb keresztben; * emez pedig a Vigasztaló kenetével Istentől kiválasztott főpap lett, * s egyházfőket is apostoli módon felülmúlt, * és a tévely útvesztőin eltévelyedetteket * az Úr aklához vezette. * Ezért hozzájuk kiáltunk: * Szentek, folytonosan járjatok közben Istennél, * hogy lelkünk üdvözljön!

Most és... 5. hang

Énekeljete, népek * a mi Istenünk Anyjának, énekeljete, * mert ma az ő fényes lelkét * az őtőle mag nélkül megtestesült Fiának isteni kezébe adja át, * akinél szüntelenül közbenjár, * hogy adja meg a világnak a békességet * és a nagy irgalmat.

A SZENT LITURGIÁN

Tropár, 1. hang.

Királyi jogarodat Istennek ajánlva * szelíd, jámbor és jóságos uralkodónak bizonyultál. * Magyarország népét a kereszt fegyvere alá vetve, * dicsőségesen az angyalokkal diadalt ülsz most a mennyekben, ó, István. * Dicsőség Krisztusnak, aki téged kiválasztott, * dicsőség annak, ki néked erőt adott, * dicsőség annak, ki téged olajkenettel titokzatosan fölkent!

A főpapé ugyanarra.

Apostolok buzgóságával szívedben * a béke angyalaként jelentél meg Magyarországon. * Tanításaid villámaival az istenismeret sugarait ragyogtattad fel, * isteni bölcsességű Hierotheosz. * Ezért híven kiáltjuk néked: * Dicsőség Krisztusnak, aki téged kiválasztott, * dicsőség annak, ki veled együttműködött, * dicsőség annak, ki általad mindenkinek az értékesebb javakat nyújtotta!

Konták, 8. hang.

Az örök Király alattvalójaként, István, * a felülről kapott kegyelem segítségével * Magyarország népét alávetted neki. * Most pedig, hogy vele együtt uralkodsz, ó dicsőséges, * közbenjárásod hatalmával őrizd meg mindenkor * azokat, kik hozzád így kiáltanak: * Üdvözlégy, Isten által megkoronázott Királyunk!

A főpapé ugyanarra.

Miután az önmegtagadás erényeivel fölragyogtál, * főpapi ruhával ékesítettek, Hierotheosz atyánk, * s a Lélek intézkedése folytán Magyarországra kaptál küldetést. * Ott az apostolok erényeivel tűntél ki, * s igéiddel megszabadítottad a bálványok csalárdságától e népet, * amely híven így kiált hozzád: * Üdvözlégy, Istenben bölcs atyánk!

AUGUSZTUS 31.
Az Istenszülő övének elhelyezése

AZ ELŐESTI ALKONYATI ISTENTISZTELETEN

4. hang. *Minta: Mint a vértanúk...*

A te övedet magába záró sírod, ó Istenszülő, * a te szolgálid számára megszentelés frigszekerénye, * szent védőbástya, * dicsőség és büszkeség, * s mindenféle gyógyulások forrása. * Ma köréje gyülekezve szent dalokban magasztaljuk * a veled történt sok főséges dolgot * és a csodák tengerét.

Örvendezéssel megünnepeljük, Szeplőtelen, * a te szent öved elhelyezését, * mert ma a te városodnak méltóztattál azt odaadni szent lepelként, * sérthetetlen oltalmazóként, * tiszteletreméltó ajándékkal, * gyógyulások elvehetetlen kincséül, * a Szentlélek ajándékaival teli folyamként.

Íme, a dicsőséges hely, * íme, a mindig ragyogó hajlék, * melyben kegyelemben őrzik drága kincsként * az Isten leányának tiszteletreméltó övét! * Jöjjetek, emberek, * merítsetek belőle világosságot és engesztelést, * és kiáltsátok hálaadó lélekkel: * Legszentebb Szűz, áldunk téged mi, * a te Szülötted megváltottjai!

Dicsőség... most és... 2. hang

Rendkívül ragyogó koszorú gyanánt * ölti magára Isten Egyháza * a te szent övedet * szeplőtelen Istenszülő! * Örvendezve tündöklök ma * és titokzatosan vígad, * és így kiált hozzád, Nagyasszony: * Üdvözlégy, az ő isteni dicsőségének tiszteletreméltó koronája és koszorúja! * Üdvözlégy, a mindenség egyetlen dicsósége * és örökké tartó öröme! * Üdvözlégy, a hozzád folyamodók révpartja, * a mi oltalmunk és üdvösségünk!

Előverses sztihrák:

A Nyolchangú Énektár énekversei, vagy a következő mintadallamra szóló énekversek.

4. hang. *Minta: Jelül rendelted.*

Odaadtad városodnak * a te övedet, mindeneknél dicséretreméltóbb, * legszilárdabb kötelék gyanánt, * és az megőriz isteni erejével minden veszedelemtől, * legyőzhetlenné teszi népedet az ellenséggel szemben, * hogyha hangoztatja: * Az én erőm és erősségem * s az én gyönyörű dicsekvésem * a te Fiaid és Urad, * az egyetlen könyörületes.

Elővers: *Megszenteli hajlékát a Fölséges.*

Az Isten félelmével uralkodók * tiszteletreméltó kincseknek * tekintik a te övedet, teljesen szeplőtelen: * a te istenes, nagy dolgaiddal dicsekszenek, * és mindig félelmetessé válnak az ellenség szemében. * Téged magasztalva hangoztatják a kimondhatatlanul belőled születettnek: * Mindenható Jézus, * üdvözíts mindenkit, te könyörületes!

Elővers: *A folyó árja megörvendezteteti Isten városát.*

Övezz körül minket, Szent Szűz, * a te öved erejével! * Tégy erőssé az ellenséggel szemben, * igazd le a reánk támadó és rajtunk zsarnokoskodó szenvedélyeket, * adj nekünk mindig győzelmet szenvedélytelenséggel, * hogy téged tiszta lélekkel dicsőítsünk * és Fiadnak szüntelenül hangoztassuk: * Mindenható Jézus, * üdvözíts mindenkit, te könnyörületes!

Dicsőség... most és... 2. hang

Tisztítsuk meg szívünket és elménket, * zengjük mi is szépen az angyalokkal együtt a magasztalást, * Dávid énekét énekeljük * a mi Istenünk, a Krisztus Király szűz Jegyesének, és mondjuk: * Kelj fel, Uram, a te nyughelyedre, te és a te szentséged szekrénye! * Mert mint gyönyörűséges palotát, felékesítetted * és örökségül hagytad a te városodnak, Uralkodó, * hogy az ellenséges barbároktól megoltalmazza és megvédje * a te hatalmas erőddel, az ő közbenjárásával!

Tropár, 8. hang

Örökkészűz Istenszülő, embereknek oltalma, * ki szeplőtelen szülésedben sérületlen maradtál, * te a te szeplőtelen tested öltözetét és övét ajándékoztad körülvevő erősség gyanánt városodnak, * mert tebenned a természet és az idő megújul. * Esedezünk azért hozzád: Ajándékozz békét az egész világnak, * a mi lelkünknek pedig bőséges kegyelmet!